ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

ଇଲ୍‌କାନା ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଶୀଲୋଠାରେ ଉପାସନା କଲେ

1 ଇଫ୍ରୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ରାମାଠାରେ ଜଣେ
ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ଇଲ୍‌କାନା।
ଇଲ୍‌କାନା ସୂଫ ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲେ। ଇଲ୍‌କାନା ଯିରୋହମର
ପୁତ୍ର, ଥିଲା ଯିଏ ଇଲୀହର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏ ତୋହର ପୁତ୍ର
ଥିଲା, ଯିଏ ସୂଫର ପୁତ୍ର ଥିଲା ଓ ଏମାନେ ଇଫ୍ରୟିମ
ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲେ।
2ଇଲ୍‌କାନାର ଦୁଇଟି ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ଜଣଙ୍କର ନାମଥିଲା
ହାନ୍ନା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ପନିନ୍ନା। ପନିନ୍ନାର
ପିଲାପିଲି ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ହାନ୍ନାର କୌଣସି ପିଲାପିଲି ନ
ଥିଲେ।
3ପ୍ରତିବର୍ଷ ଇଲ୍‌କାନା ତା'ର ନିଜ ସହର ରାମାକୁ ଛାଡ଼ି
ଶୀଲୋକୁ ଯାଉଥିଲା, ଶୀଲୋରେ ଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ନିକଟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଇଁ ଓ ଉପାସନା ପାଇଁ
ସେଠାକୁ ଯାଉଥିଲା। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଇଲୀହର ଦୁଇ ପୁତ୍ର
ଧର୍ମଯାଜକ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା, ହଫ୍‌ନି ଓ ପୀନହସ୍।
4ପ୍ରତ୍ୟେକଥର ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲାପରେ ସେଥିରୁ କିଛି
ଅଂଶ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ପନିନ୍ନା ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣ ଓ
କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲା। 5ଇଲ୍‌କାନା ମଧ୍ୟ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ
ହାନ୍ନାକୁ ତା'ର ଦୁଇଗୁଣ ଅଂଶ ଦେଉଥିଲା। କାରଣ
ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ହାନ୍ନାକୁ ସେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତା' କୋଳରେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଦେଇ ନ
ଥିଲେ।

ପନିନ୍ନା ହାନ୍ନାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟଚ୍ୟୁତ କଲେ

6ସଦାପ୍ରଭୁ ହାନ୍ନା କୋଳରେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଦେଇ
ନଥିଲେ, ତେଣୁ ପନିନ୍ନା ତାକୁ ଦୁଃଖିତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ତାକୁ
ବିରକ୍ତ କରୁଥିଲା। 7ଯେତେବେଳେ ସେହି ପରିବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହିପରି ହେଉଥିଲା। ପନିନ୍ନା
ହାନ୍ନାକୁ ଦୁଃଖିତ କରୁଥିଲା। ତେଣୁ ସେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲା ଓ
କିଛି ଖାଇଲା ନାହିଁ। 8ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ଇଲକାନା ପଚାରୁ ଥିଲେ,
“ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କିଛି ଖାଉନାହଁ?
ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୁଃଖିତ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ, ତୁମ୍ଭେ ଭାବିବା
ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଦଶ ଜଣ ପୁତ୍ର ପାଇବା
ସକ୍ଷମ।”

ହାନ୍ନାର ପ୍ରାର୍ଥନା

9ସେ ଖାଇପିଇ ସାରିବା ପରେ ହାନ୍ନା ଚୁପ୍ ଚାପ୍
ଭାବରେ ଉଠିଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ
ଗଲା। ଏଲି ଯିଏ କି ଧର୍ମଯାଜକ ଥିଲେ, ସେ ସେହି
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରର ଫାଟକ ନିକଟରେ ବସି ରହିଥିଲେ।
10ହାନ୍ନା ଭାରି ଦୁଃଖିନି ଥିଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ସେ ବହୁତ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। 11ସେ ଏହା
କହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା, “ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଥାଅ ମୁଁ କେତେ ଦୁଃଖି, ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେବକକୁ ମନେ ରଖିଥାଅ, ତେବେ ମୋତେ
ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଅ। ତା'ହେଲେ ମୁଁ ସେହି ପୁତ୍ରଟିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି। ସେ ତା'ର ଜୀବନସାରା ତୁମ୍ଭର ସେବା
କରିବ। ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ସୁରା ନାସରୀୟ ତୁଲ୍ୟ ପିଇବ
ନାହିଁ ଏବଂ ତା'ର ବାଳ କାଟିବାପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷୁର ତା'ର
ମୁଣ୍ଡରେ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ।”
12ଯେତେବେଳେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି
ଏହିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା, ଏଲି ତା'ର ପାଟିକୁ ଦେଖୁଥିଲା।
13ସେହି ସମୟରେ ହାନ୍ନା ମନେ ମନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। କେବଳ ତାଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ହଲୁଥିଲା। ମାତ୍ର
ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣା ଯାଉନଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଗଭୀର ଭାବରେ
ଦ୍ରାକ୍ଷାପାନ କରିଛି ବୋଲି ଏଲି ଭାବିଲେ। 14ଏଲି ହାନ୍ନାଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆଉ କେତେକାଳ ମାତାଲ ହେଉଥିବ?
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ।”
15ହାନ୍ନା ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ନା, ମୋର ମହାଶୟ, ମୁଁ
ଜଣେ ଦୁଃଖିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ମୁଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍ୟପାନ କରିନାହିଁ।
ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମୋର ଆପଣାର ପ୍ରାଣ ବେଦନା
ଢାଳୁଥିଲି। 16ଆପଣା ଦାସୀକୁ କୁଚରିତ୍ରା ଭାବ ନାହିଁ। ମୁଁ
ଆପଣା ଚିନ୍ତା ଓ ସମସ୍ୟାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଉଥିଲି।
କାରଣ ମୋର ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖିତ।”
17ତହିଁରେ ଏଲି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଶାନ୍ତିରେ ଯାଅ,
ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମାଗିଲ, ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ମନସ୍କାମନା ପୂରଣ କରନ୍ତୁ।”
18ତା'ପରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ ତୁମ୍ଭ
ଆଖିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।” ଆଉ ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ଆପଣା
ପଥରେ ଗଲେ ଓ ଭୋଜନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଆଉ
ବିଷର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ।
19ତା'ପରେ ଇଲ୍‌କାନା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ହାନ୍ନା ସହିତ
ସହବାସ କଲା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାନ୍ନାକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ।

ଶାମୁୟେଲର ଜନ୍ମ

20ଏହାପରେ ସେହି ସମୟରେ ପରବର୍ଷ ହାନ୍ନା ପୁତ୍ର
ପ୍ରସବ କଲା। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାଗିଥିଲି, “ସେ
ତାହାର ନାମ ଶାମୁୟେଲ ଡାକିଲା।”

21ଏହାପରେ ଇଲ୍‌କାନା ଓ ତାହାର ପରିବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଓ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବାକୁ
ଗଲେ। 22କିନ୍ତୁ ହାନ୍ନା ଗଲାନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକୁ
କହିଲା, "ବାଳକ ସ୍ତନପାନ ଛାଡିଲା ପରେ ମୁଁ ତାକୁ
ନେଇଯିବ। ତା'ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବ ଓ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବ।"
23ତା'ପରେ ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ଇଲ୍‌କାନା ତାକୁ କହିଲା,
"ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ଭାବ ତାହା କର। ପିଲାଟି ସ୍ତନପାନ
ତ୍ୟାଗ କରାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ରୁହ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର
ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ*।" ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ
ସ୍ତନପାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୃହରେ ରହିଲା ଓ ପିଲାର
ଦେଖାଚାହାଁ କଲା।

ହାନ୍ନା ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଶୀଲୋଠାରେ ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲେ

24ଏହାପରେ ସେ ତାହାକୁ ସ୍ତନପାନ ତ୍ୟାଗ କରାଇଲା ଓ
ତିନି ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ଐଫା ମଇଦା ଓ ଏକ ବୋତଲ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତା' ସହିତ ପିଲାଟିକୁ ଶୀଲୋସ୍ଥିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଗୃହକୁ ଆଣିଲା। ଯେତେବେଳେ ବାଳକଟି ଛୋଟ ଥିଲା।
25ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମନ୍ଧେ ନୈବେଦ୍ୟ
ରୂପେ ଗୋବତ୍ସ ବଧକଲେ ଓ ବାଳକକୁ ଏଲି ନିକଟକୁ
ଆଣିଲେ। 26ତା'ପରେ ହାନ୍ନା ଏଲିୟକୁ କହିଲା, "ମହାଶୟ
ମୁଁ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଯିଏକି ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ଛିଡା
ହେଉଥିଲା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା। 27ମୁଁ ଏହି
ବାଳକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ
ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି। 28ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି। ସେ ଯାବଜ୍ଜୀବନ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରିବ।"

ଏହାପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ
ପ୍ରଣାମ କଲେ।

ହାନ୍ନା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ

2 ହାନ୍ନା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା, "ମୋର ଅନ୍ତଃକରଣ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମହାଉଲ୍ଲାସ କରୁଅଛି।
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମୁଁ ମୋର ବହୁତ ଶକ୍ତି ଅନୁଭବ
କରୁଛି। ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛି। ଯେହେତୁ
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି।
2ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆଉ କେହି ନାହିଁ,
କାରଣ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି।
ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ କୌଣସି ଶୈଳ ନାହିଁ।
3ନିଜ ବୃଥାଗର୍ବ ବନ୍ଦ କର। ଅହଂକାର ଭାବରେ କହିବା
ବନ୍ଦ କର। ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରନ୍ତି।
4ବୀରମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧନୁ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଅଛି ଓ ଝୁଣ୍ଟିପଡୁଥିବା
ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନେ ବଳଶାଳୀ ହୋଇଛନ୍ତି।
5ଯେଉଁମାନେ, ବେଶି ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ
ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ। ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରୁ ଯେଉଁମାନେ
କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି। ବନ୍ଧ୍ୟା ସପ୍ତ
ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିଅଛି ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଯାହାର ବହୁତ
ସନ୍ତାନ ଥିଲା ସେ ଦୁଃଖିତା ହୋଇଅଛି।
6ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୁଅ ଓ ସେ
ପୁନର୍ବାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଫେରାଇ ଆଣିପାରନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବରକୁ ପଠାନ୍ତି ଓ କବରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଉଠାଇ ଆଣିପାରନ୍ତି।
7ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧନ କରନ୍ତି ବା ଧନବାନ
କରାନ୍ତି। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ
ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାନ୍ତି।
8ସଦାପ୍ରଭୁ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂଳିରୁ ଉଠାନ୍ତି। ସେ
ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆ ଗଦାରୁ ଉଠାଇବେ। ସେ
ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ କୁଳୀନ
ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିବା ପାଇଁ ଉଠେଇ ଦିଅନ୍ତି କାରଣ
ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମୁଦାୟ
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ତାଙ୍କର ଅଟେ।
9ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି।
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଝୁଣ୍ଟିବାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦ
ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଝୁଣ୍ଟିପଡନ୍ତି ଓ ଧ୍ୱଂସ ହୁଅନ୍ତି।
ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ
କରେ ନାହିଁ।
10ଯେଉଁମାନେ ଯିଏକି ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ସହିତ
ପ୍ରତିବାଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭଗ୍ନ ହେବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ଜନ
କରିବେ।

ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର
କରିବେ ଓ ସେ ଆପଣା ରାଜାକୁ ବଳ ଦେବେ। ସେ
ତାଙ୍କର ଅଭିଷିକ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ।"
11ଏହାପରେ ଇଲ୍‌କାନା ରାମାସ୍ଥିତ ଆପଣା ଘରକୁ ଗଲା।
କିନ୍ତୁ ବାଳକ ଶାମୁୟେଲ ଯାଜକ ଏଲି ଅଧୀନରେ ଥାଇ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲା।

ଏଲିଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପୁତ୍ରମାନ

12ଏଲିଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ପାପୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ*। 13ସେହି ଯାଜକମାନେ
ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍।
ଯେତେବେଳେ କେହି ଜଣେ ବଳିଦାନ କଲେ ମାଂସ ସିଦ୍ଧ
ହେବା ସମୟରେ ଯାଜକର ଦାସ ହସ୍ତରେ ତ୍ରିଶୂଳ ଧରି
ଆସେ। 14ଆଉ ଯାଜକର ସେବକ ମାଂସକୁ ତସଲା ବା
ହଣ୍ଡାରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ କଣ୍ଟା ଚାମୁଚର ବ୍ୟବହାର
କରିବା ଉଚିତ୍। କଣ୍ଟା ଚାମୁଚ ଦ୍ୱାରା ଯେତିକି ସେବକ
ଆଣିଥାଏ କେବଳ ସେତିକି ହିଁ ଯାଜକ ନେବା ଉଚିତ୍।
ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଶିଲୋକୁ ଉପାସନା

ସଦାପ୍ରଭୁ ... କରନ୍ତୁ ଏଲ୍‌କାନା ସମ୍ଭବତଃ ହାନ୍ନା ପ୍ରତି ଏଲିଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। (v. 17)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ... ନାହିଁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିୟମକୁ ମାନିଲେ ନାହିଁ।

କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି, ଏହା ଯାହା କି ଯାଜକଗଣ ନୈବେଦ୍ୟ
ପ୍ରତି କରିବା ଉଚିତ୍।
15କିନ୍ତୁ ଯାଜକଗଣ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍,
ଏଲିର ପୁତ୍ରଗଣ ସେପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ। ଏପରିକି
ସେହି ମାଂସର ମେଦ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ,
ସେମାନଙ୍କର ସେବକମାନେ ସେହି ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ପୋଡିବା ପାଇଁ
ଯାଜକମାନଙ୍କୁ କିଛି ମାଂସ ଦିଅ। ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରନ୍ଧା
ମାଂସ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ। କେବଳ କଞ୍ଚାମାଂସ ଗ୍ରହଣ
କରିବେ।"
16ଏଥିରେ ଯେବେ ସେ ଲୋକ ତାହାକୁ କହେ,
"ପ୍ରଥମେ ମେଦ ଦଗ୍ଧ ହେବାକୁ ଦିଅ, ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ
ଯେତେ ଗୃହଁ ସେତେ ନିଅ।" ତେବେ ସେ ଯାଜକର
ସେବକ କହିଥାଏ। ମାତ୍ର "ଏହିକ୍ଷଣି ତାହା ମୋତେ ଦେବାକୁ
ହେବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନଦିଅ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଜୋର
କରି ନେଇଯିବି।"
17ଏହିରୂପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସେହି ଏଲିଙ୍କ
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପାପ ଅତି ଭାରିହେଲା କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କଲେ।
18ସେ ସମୟରେ ବାଳକ ଶାମୁୟେଲ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ
ପିନ୍ଧି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କଲେ। 19ଆହୁରି
ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମାତା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀ ସଙ୍ଗେ ବାର୍ଷିକ
ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆସିବା ବେଳେ ସେ ଶାମୁୟେଲ
ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାନ କୋଟ୍ ବନାଇଥିବା, ତାହା ସେ ତାଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆଣିବେ।
20ପୁଣି ଏଲି ଇଲ୍‌କାନାକୁ ଓ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ପ୍ରତି
ଗୋଟିଏ ପିଲା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ହେଉ, ହନାହାବ ପୁତ୍ର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ନିଆହେଉ ଏବଂ ତା'ପରେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଲେ।"
21ଏହାପରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ।
ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ହାନ୍ନା ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ଓ ସେ ତିନି ପୁତ୍ର
ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା। ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବାଳକ
ଶାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବଢିଲା।

ଏଲି ଦୁଷ୍ଟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ

22ଏଲି ଅତି ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ। ପୁଣି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ
ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଯାହା ଯାହା କଲେ ଓ ଯିଏକି
ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ପ୍ରବେଶ ନିକଟରେ ସେବା କାରୀଣୀ
ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ସହିତ କିପରି ଶୟନ କଲେ, ଏସବୁ କଥା ତାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଶୁଣା ହେଲା।
23ତହୁଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି
ଏପରି କରୁଅଛ? କାରଣ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାନା ମନ୍ଦକଥା ଶୁଣୁଅଛି। 24ନାହିଁ,
ନାହିଁ, ମୋର ପୁତ୍ରମାନେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଜନରବ ଶୁଣୁଅଛି, ଭଲ
ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଲଂଘନ
କରାଉଅଛ। 25ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ହୁଏତ୍ ସାହାଯ୍ୟ
କରିପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ପାପ କରେ, ତେବେ କିଏ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ?"
ତଥାପି ସେମାନେ ପିତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ
ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା।
26କିନ୍ତୁ ବାଳକ ଶାମୁୟେଲ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବଡ ହେଲା
ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର
ହେଲା।

ଏଲିଙ୍କ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଭୟଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ

27ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଲୋକ ଏଲିଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, 'ଯେତେବେଳେ
ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ମିଶରରେ ଫାରୋର ଦାସତ୍ୱରେ ଥିଲେ
ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେଲି।
28ଇସ୍ରାୟେଲର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରବର୍ଗକୁ
ମୋର ଯାଜକ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ, ଏଫୋଦ ପରିଧାନ
କରିବାକୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଧୂପ ଜଳାଇବାକୁ ମୁଁ ମନୋନୀତ
କରିଅଛି। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ନିୟମ ଦେଲି ଯେ,
ମୋ ପାଇଁ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା
ମାଂସ ଓ ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଦିଆଯିବ।
29ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ
ବଳୀଦାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଛ ଯାହାକି ମୋ ମନ୍ଦିରରେ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ ବୋଲି ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି? ପୁଣି କାହିଁକି
ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛ,
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମୋ ସକାଶେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ବଳୀର
ଅଂଶ ଓ ମେଦ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପାଇଁ ନେଉଛ?'
30"ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି,
ତୁମ୍ଭ ଗୃହରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହରୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ମୋର
ଯାଜକ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲି। କିନ୍ତୁ ଏବେ
ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, 'ତାହା ଆଉ କେବେ ଘଟିବ ନାହିଁ।
କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସମ୍ମାନ କରିବି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ
କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରାଯିବ। 31ସମୟ ଆସୁଅଛି,
ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଗୃହର ଶକ୍ତି
କାଟି ପକାଇବି, ସେହିଦିନ ଆସୁଅଛି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶରେ
ଜଣେବି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ରହିବ ନାହିଁ। 32ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର
ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ। କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗୃହରେ ଦୁଃଖ ଦେଖିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ
କେହି କଦାପି ବୃଦ୍ଧ ହେବେ ନାହିଁ। 33ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ
ବଂଶଧରଗଣଙ୍କୁ ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ଆସୁଥିବା ମୁଁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ
କରିବି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମୋର ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ
ସେବା କରିବ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ
କାନ୍ଦୁଥିବେ ଓ ଶୋକ କରୁଥିବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାଂଶ
ବଂଶଧରଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ମରିବେ। 34ପୁଣି
ତୁମ୍ଭର ଦୁଇପୁତ୍ର ହଫ୍‌ନି ଓ ପିନିହସ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିବ,
ତାହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହେବ। ସେ ଦୁହେଁ ଏକ
ଦିନରେ ମରିବେ। 35ପୁଣି ମୁଁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ

ଯାଜକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବି ଯିଏ ମୋ ମନ ଓ ମୋ ହୃଦୟ
ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ। ଆଉ ମୁଁ ତାହାର ଗୃହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରିବି ଏବଂ ସେ ମୋର ମନୋନୀତ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ସର୍ବଦା ସେବା କରିବେ। 36ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶଧରଗଣ
ଯାଜକ ନିକଟରେ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଜବାବ କରିବେ, "ଦୟାକରି
ମୋତେ ଯାଜକ ଭାବରେ କିଛି କାମ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯାହା ଫଳରେ
ମୁଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଓ କିଛି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରି ପାରିବି।'""

ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାକରା

3 ବାଳକ ଶାମୁୟେଲ ଏଲିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସେବା କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ
ଦର୍ଶନ ଦୁର୍ଲଭ ଥିଲା।
2ଏହି ସମୟରେ ଏଲିଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧୁନ୍ଦୁଳା ହେବାକୁ
ଲାଗିଲା। ଏଣୁ ସେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏକ ଦିନ ସେ
ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ଶୋଇଥିଲେ। 3ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ, ଏମନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର
ମନ୍ଦିରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଦୀପ ଲିଭିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ
ଶାମୁୟେଲ ଶୋଇଥିଲେ, 4ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
ଡାକିଲେ ଓ ଶାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଏଠାରେ
ଅଛି।" 5ଶାମୁୟେଲ ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାଇଁଯାଇ କହିଲେ,
"ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣ ମୋତେ ଡାକିଲେ।"

ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକି ନାହିଁ, ଫେରିଯାଅ ଓ
ଶୁଅ।"

ଏବଂ ସେ ଶୋଇଲେ। 6ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ "ଶାମୁୟେଲ"
ବୋଲି ଆଉଥରେ ଡ଼ାକିଲେ, ତହୁଁ ଶାମୁୟେଲ ଉଠି ଏଲିଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣ
ମୋତେ ଡାକିଲେ?"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଡାକି ନାହିଁ, ଫେରିଯାଅ ଓ ଶୁଅ।"

7ସେ ସମୟରେ ଶାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣି ନଥିଲା,
କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ କଥା ପ୍ରକାଶ
କରି ନଥିଲେ।

8ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟଥର ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
ଡାକିଲେ। ତହୁଁ ସେ ଉଠି ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ,
"ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ଆପଣ ମୋତେ ଡାକିଲେ ପରା,"

ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ବାଳକକୁ ଡାକୁଅଛନ୍ତି ଏହା ଏଲି
ବୁଝିଲେ। 9ତେଣୁ ଏଲି ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାଇ ଶୁଅ,
ଯେବେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, 'ହେ
ସଦାପ୍ରଭୁ, କହନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି।'"

ତହୁଁ ଶାମୁୟେଲ ଯାଇ ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ଶୋଇଲେ।
10ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଛିଡା
ହେଲେ, ଆଗଥର ପରି ସେ "ଶାମୁୟେଲ, ଶାମୁୟେଲ"
ବୋଲି ଡାକିଲେ।

ତା'ପରେ ଶାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ
ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି।"

11ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ,
ମୁଁ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ କିଛି ଗୋଟେ କରିବି, ସେହି ସମସ୍ତେ
ଯେଉଁମାନେ ଏବିଷୟରେ ଶୁଣିବେ, ମନଦୁଃଖ କରିବେ। 12ମୁଁ
ଏଲିର ପରିବାରକୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି ସେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ କରିବି। 13ମୁଁ ତାଙ୍କୁ
କହିଅଛି ଯେ, ମୁଁ ଚିରଦିନ ତା'ର ବଂଶକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି,
ଯେହେତୁ ତା'ର ଅପରାଧ ତାକୁ ଜଣାଅଛି। ସେ ଜାଣିଲା ଯେ,
ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି।
ତଥାପି ଏଲି ତା'ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲା ନାହିଁ। 14ମୁଁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି ଯେ, ଏଲିର ପରିବାର ପାପ ବଳିଦାନ
ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦ୍ୱାରା କେବେ
ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।"

15ତହୁଁ ଶାମୁୟେଲ ଶୋଇବାକୁ ଗଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ମନ୍ଦିରଦ୍ୱାର ଫିଟାଇବାକୁ ଶିଘ୍ର ଉଠିଲେ। ଏଲିଙ୍କୁ ସେହି ଦର୍ଶନ
ବିଷୟ ଜଣାଇବାକୁ ଶାମୁୟେଲ ଭୟକଲା।

16ଏଥି, "ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଶାମୁୟେଲ," ଏହା କହି
ଏଲି ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଡାକିଲେ।

ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।"

17ତା'ପରେ ସେ ପଚାରିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ କି କଥା
କହିଲେ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, କିଛି ନଲୁଚାଇ
ମୋତେ କୁହ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଯଦି କିଛି ମୋଠାରେ
ଲୁଚାଅ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ।"

18ତହିଁରେ ଶାମୁୟେଲ କିଛି ଗୁପ୍ତ ନ କରି ତାହାଙ୍କୁ
ସବୁକଥା ଜଣାଇଲେ।

ତା'ପରେ ଏଲି କହିଲେ, "ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯାହା
ସଦାପ୍ରଭୁ ଭାବନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ, ତାହା ସେ କରନ୍ତୁ।"

19ତା'ପରେ ଶାମୁୟେଲ ବଡ ହେଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ମିଛ
ହେବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। 20ତା'ପରେ ଶାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ପ୍ରକୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବୋଲି ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଜ୍ଞାତ ହେଲେ। 21ଆହୁରି ସଦାପ୍ରଭୁ
ଶୀଲୋରେ ପୁନର୍ବାର ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଶୀଲୋରେ ଶାମୁୟେଲ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

4 ଆଉ ଶାମୁୟେଲର କଥା ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା। ଏଲି ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ* କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଲେ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କଲେ

ଏହାପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଏବନ୍-ଏଜର ନିକଟରେ
ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଅଫେକରେ
ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। 2ଏହାପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଗଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହେଲେ;
ଓ 4,000 ସୈନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

ଏଲି ... ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍‌ର ଅନୁବାଦ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ହିବ୍ରୁରେ ନୁହେଁ।

3ତା'ପରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଗଣ ଛାଉଣୀ ନିକଟକୁ
ଫେରି ଆସିଲେ। ତା'ପରେ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ପଚାରିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ
କାହିଁକି ଇଶ୍ରାୟେଲୀମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ
କଲେ? ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶିଲୋଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ-
ସିନ୍ଦୁକକୁ ଆଣିବା। ଏହିପରି ଭାବରେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ଆସିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା
କରିବେ।”

4ତା'ପରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୀଲୋକୁ ପଠାଇ
ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଆଣିଲେ। ସିନ୍ଦୁକର
ଉପରେ କିରୂବ ଦୂତଗଣ ଥିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସିଂହାସନ ପରି ଏଲିଙ୍କର ଦୁଇପୁତ୍ର ହଫ୍‌ନି ଓ ପୀନହସ୍
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ।

5ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଛାଉଣୀକି ଆସନ୍ତେ
ସମଗ୍ର ଇଶ୍ରାୟେଲ ଏପରି ମହା ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ, ଯେ
ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଲା। 6ତହୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେହି ଜୟଧ୍ୱନି
ଶୁଣି କହିଲେ, “ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ଏହି ମହାଜୟଧ୍ୱନିର
ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ?”

ଆଉ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଛାଉଣୀକି ଅଣାଗଲା। 7ତହିଁରେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଛାଉଣୀକି
ଆସି ଅଛନ୍ତି, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କହିଲେ, ହାୟ!
ଆମ୍ଭେମାନେ ଅସୁବିଧାରେ ଅଛୁ। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି କେବେ
ହୋଇନାହିଁ। 8ହାୟ! ଏହି ବଳବାନ୍ ଦେବଗଣ ହସ୍ତରୁ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ଉଦ୍ଧାର କରିବ? ଏହି ଦେବଗଣ ପ୍ରାନ୍ତରରେ
ଭୟଙ୍କର ରୋଗ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ମିସ୍ରୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ
କରିଥିଲେ। 9ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ଓ
ସାହସୀ ହୁଅ। ପୁରୁଷ ପଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କର। ତହିଁରେ
ଏବ୍ରୀୟମାନେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ପୁରୁଷତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଯୁଦ୍ଧ କର।”

10ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା
ତମ୍ବୁକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଅତି ମହାସଂହାର
ହେଲା, କାରଣ ସେଥିରେ ଇଶ୍ରାୟେଲର 30,000 ପଦାତିକ
ସୈନ୍ୟ ମରି ପଡ଼ିଲେ। 11ପୁଣି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ଧରିଲେ। ଆଉ ଏଲିଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫନି
ଓ ପୀନହସ୍ ହତ ହେଲେ।

12ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଲୋକ
ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ଛାଡିଦେଲା ଓ ସାରା ରାସ୍ତାରେ ସିୟୋଲ ଆଡକୁ
ଦୌଡିଲା। ତା'ର ବସ୍ତ୍ରଗୁଡିକ ଚିରିଗଲା ଏବଂ ତା'ର ମସ୍ତକରେ
ମାଟି ଥିଲା। ସେହିଦିନ ସେ ସିୟୋଲରେ ପହଞ୍ଚିଲା। 13ସେହି
ସମୟରେ ଏଲି ଫାଟକ ପାଖରେ ବସି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ,
କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ
ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ଥିଲା। ଇତ୍ୟବସରରେ ସେହିଲୋକ ସମ୍ବାଦ ଦେଲା
ଏବଂ ନଗରଯାକ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦି ଉଠିଲେ। 14ତା'ପରେ
ଏଲି ସେହି କ୍ରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କହିଲେ, “ଏହି କୋଳାହଳ
ଶବ୍ଦର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ?” ତହୁଁ ସେହି ଲୋକ ଶୀଘ୍ର ଏଲିଙ୍କୁ
ସମ୍ବାଦ ଦେଲା। 15ସେ ସମୟରେ ଏଲି ଅଠାନବେ ବର୍ଷ
ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଦେଖି
ପାରିଲେ ନାହିଁ।

16ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକଟି ଏଲିଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଏକ
ସୈନ୍ୟ ଯିଏ କି ଏବେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସିଲି।” ମୁଁ ଆଜି
ଯୁଦ୍ଧରୁ ଦୌଡି ପଳାଇ ଆସିଲି।

ତା'ପରେ ଏଲି ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ପୁତ୍ର, କ'ଣ
ହେଲା?”

17ତହୁଁ ସମାଚାର ଆଣିଥିବା ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଇ
କହିଲା, “ଇଶ୍ରାୟେଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୌଡି
ପଳାଇଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ତାଙ୍କର ବହୁତ
ସୈନ୍ୟ ହରାଇଲେ। ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫନି ଓ ପୀନହସ
ମଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ
ନେଇଗଲେ।”

18ଯେତେବେଳେ ଏଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ
ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ଏଲି ଆପଣା ଚୌକି ପଛଆଡ଼େ ପଡ଼ିଗଲେ,
ତହୁଁ ତାଙ୍କର ବେକ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଓ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ,
କାରଣ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଭାରୀ ଥିଲେ। ସେ ଚାଳିଶବର୍ଷ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ।

ଗୌରବ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା

19ସେ ସମୟରେ ଏଲିର ପୁତ୍ରବଧୂ ପୀନହସର ସ୍ତ୍ରୀ
ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲା ଓ ତା'ର ପ୍ରସବକାଳ ନିକଟ ଥିଲା ଏହା
ଶୁଣିବା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଧରା ପଡିଲା।
ତା'ର ଶ୍ୱଶୁର ଓ ସ୍ୱାମୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଅତି ପ୍ରସବକାଳିନ
ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରୁକରୁ ସେ ପ୍ରସବ କଲା। 20ତା'ପରେ
ପ୍ରାୟ ତାହାର ମରଣ ହେଲାପରି, ତାହା ନିକଟରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ,
ତୁମ୍ଭେ ତ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିଅଛ,”

ମାତ୍ର ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ କିଅବା ତହିଁରେ
ମନ ଦେଲା ନାହିଁ। 21ସେ ସେହି ବାଳକର ନାମ
ଐ-କାବୋଦ୍ ଦେଲା। ତା'ର ଅର୍ଥ, “ଇଶ୍ରାୟେଲରୁ ଗୌରବ
ଚାଲି ଯାଇଛି।” ଏହା ଧାରଣା ଦିଏ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସିନ୍ଦୁକ
ଧରା ପଡିଛି ଏବଂ ତା'ର ଶ୍ୱଶୁର ଓ ସ୍ୱାମୀ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ
କରିଥିଲେ। 22ଏବଂ ସେ କହିଲା, “ଇଶ୍ରାୟେଲରୁ ଗୌରବ
ଚାଲିଯାଇଛି,” କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ବହି
ନିଆଗଲା।

ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଲା

5 ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ନେଇ ଏବନ୍-ଏଜରରୁ ଅସ୍‌ଦୋଦକୁ ଯାଇଥିଲେ।
2ତହୁଁ ଉତ୍ତାରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ
ନେଇ ଦାଗୋନ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଣି ଦାଗୋନ ଦେବତା ନିକଟରେ
ରଖିଲେ। 3ତହୁଁ ପରଦିନ ଅସ୍‌ଦୋଦର ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର
ଉଠିଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ, ଦାଗୋନ୍‌ର ମୂର୍ତ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଅଛି। ଦାଗୋନ୍‌ର
ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ।

4ତା'ପରେ ପୁଣି ସେମାନେ ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଯେତେବେଳେ
ଉଠିଲେ ଦାଗୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ
ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡିଥିଲା ଏବଂ ବାହୁଗୁଡିକ ଓ ମୁଣ୍ଡ କଟା
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ଉପରେ ପଡିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତାହାର
ଗଣ୍ଡି ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ରହିଥିଲା। 5ଏଥିପାଇଁ ଦାଗୋନର
ଯାଜକମାନେ ଅବା ଯେଉଁମାନେ ଦାଗୋନ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି,
ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍‌ଦୋଦସ୍ଥିତ ଦାଗୋନ ମନ୍ଦିରର
ଦ୍ୱାରବନ୍ଧକୁ ମାଡନ୍ତି ନାହିଁ।

6ଅସ୍‌ଦୋଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କର
ପଡୋଶୀମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କଠିନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ
ନାନା କଷ୍ଟ ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଶ ରୋଗରେ
ଆଘାତ କଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଷାଗୁଡିକ
ପଠେଇଲେ, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ଜାହାଜଗୁଡିକରେ ଓ
ଦେଶରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲେ। ଫଳରେ ଲୋକମାନେ ଡରିଗଲେ।
7ଏହିପରି ଅସ୍‌ଦୋଦୀୟ ଲୋକମାନେ ଯାହାସବୁ ଘଟିଯାଉଥିଲା
ଦେଖିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବ ନାହିଁ, କାରଣ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆମ୍ଭ ଦେବତା ଦାଗୋନ୍ ଉପରେ
ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଅଛି।"

8ଏଣୁ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ
ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିଲେ,
"ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ବିଷୟରେ
ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା?"

ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଗାଥକୁ ନିଆଯାଉ।" ତା'ପରେ
ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ନେଇଗଲେ।

9ପୁଣି ସେମାନେ ତାହା ନେଇଗଲା ପରେ ଏହା ଏପରି
ହେଲା, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଗାଥ ନଗରକୁ ଭୟ ଓ
ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆଘାତ କଲା; ପୁଣି ସେ ନଗରସ୍ଥ ସାନ ଓ ବଡ଼
ଉଭୟଙ୍କୁ ସେ କ୍ଲେଶ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅର୍ଶରୋଗ
ବାହାରିଲା। 10ଏହାପରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ଇକ୍ରୋଣକୁ ପଠାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଆସିଲା।

ଇକ୍ରୋଣୀୟମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆଣିଛ।" 11ଏହେତୁ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି କହିଲେ,
"ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ପଠାଇ ଦିଅ,
ତାହା ସ୍ୱସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଯାଉ। ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନ କରୁ," କାରଣ ନଗରର ସବୁଆଡ଼େ
ମୃତ୍ୟୁଜନିତ ବ୍ୟାକୁଳତା ଜନ୍ମି ଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତ
ସେଠାରେ ଅତି ଭାରି ଥିଲା।

12ପୁଣି ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅର୍ଶ
ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ; ଆଉ ନଗରର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସ୍ୱର୍ଗକୁ
ଉଠିଲା।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ନିଜ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା

6 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ
ସାତମାସ ରହିଲା। 2ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ଯାଜକମାନଙ୍କୁ, ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସିନ୍ଦୁକ ସହ ଆମ୍ଭେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ?" ଦୟାକରି
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ, କିପରି ଭାବରେ ଏହାକୁ ଫେରାଇବାକୁ
ହେବ।

3ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଫେରାଇ ଦେବ, ତେବେ
ତାହା ଖାଲି ପଠାଅ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ପାପରୁ ଦୂରେଇ
ଯିବା ପାଇଁ ଏହା ସହିତ ଉପହାର ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ପଠାଅ।
ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବ ଓ ପବିତ୍ର ହେବ, ଏବଂ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କଳ୍ପନା କରିବ, କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଦଣ୍ଡ ଦେବା ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।"

4ତା'ପରେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା
ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପ୍ରକାର ଉପହାର ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ୍?"

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପାଞ୍ଚୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଅର୍ଶ
ଏବଂ ପାଞ୍ଚୋଟି ସ୍ୱବର୍ଣ୍ଣର ମୂଷା, ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶାସକମାନଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଶାସକଗଣ ଏକ ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ।
5ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅର୍ଶ ପ୍ରତିମା ଓ ଦେଶନାଶକାରୀ
ମୂଷିକ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କର। ଯେଉଁଗୁଡିକ ତୁମ୍ଭର ଭୂମିକୁ
ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି ଓ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତି ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ। ତାହେଲେ ସେ ହୁଏତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ,
ତୁମ୍ଭର ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା
ବନ୍ଦ କରିବ। 6ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଓ ଫାରୋ କଲାପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ହୃଦୟକୁ କଠିନ କର ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର
ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ସେମାନେ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଛାଡିବା ପାଇଁ ଦେଲେ।

7"ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଶଗଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଦୁଇଟି
ଯୁଆଳି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନଥିବା ଦୁହାଳ ଗାଈ ଆଣ। ଏହିପରି
ଦୁଇଗାଭୀ ଶଗଡରେ ଯୋଚ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ବାଛୁରିକି ଗୁହାଳରେ ଭର୍ତ୍ତି କର। 8ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକକୁ
ସେହି ଶଗଡ଼ ଉପରେ ରଖ ଓ ସ୍ୱବର୍ଣ୍ଣର ନକ୍‌ସାକୁ ଥଳି
ଭିତରେ ସିନ୍ଦୁକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖ। ଏହିସବୁ ନକ୍‌ସାଗୁଡିକ
ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପହାର।
ତା'ପରେ ଶଗଡକୁ ତା'ର ରାସ୍ତାରେ ପଠାଇ ଦିଅ। 9ଏହାକୁ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ। ଯଦି ଏହା ଆମ୍ଭର ସୀମା ଦେଇ ବୈଥ୍‌ଶେମଶକୁ
ଯାଏ, ଆମ୍ଭେମାନେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଏହି ବିପତ୍ତି ଆଣିଛନ୍ତି। ଯଦି ଏହା
ସିଧା ବୈଥ୍‌ଶେମଶକୁ ଯାଏ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବୁ ଯେ,
ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିନାହିଁ।
ଏହା ଦୈବାତ୍ ଘଟିଯାଇଛି।"

10ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ, ସେମାନେ ଯାହା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଲୋକମାନେ ତାହା କଲେ, ଏବଂ ଦୁଇଟି

ଦୁହାଁକି ଗାଈକୁ ଶଗଡରେ ଯୋଚି ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ବାଛୁରିଗୁଡ଼ିକ ଗୁହାଳରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ। 11ଆଉ ସେମାନେ
ଶଗଡ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୂଷିକ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଶ ପ୍ରତିମାର ସିନ୍ଦୁକ ରଖିଲେ। 12ସେତେବେଳେ
ସେହି ଗାଭୀମାନେ ସଳଖ ପଥଧରି ବୈଥ-ଶେମଶକୁ ଗଲେ;
ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାମ କିମ୍ବା ଡାହାଣକୁ ବୁଲିଲେ
ନାହିଁ। ସେମାନେ ରାସ୍ତାସାରା ହମ୍ବା ରବ କରୁଥିଲେ, ଆଉ
ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ବୈଥିଶେମଶ
ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ।

13ସେହି ସମୟରେ ବୈଥ୍-ଶେମଶର ଲୋକମାନେ
ତଳଭୂମିରେ ଗହମ ଅମଳ କରୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ଆଖି ଉଠାଇଲେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ
ଦେଖିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। 14-15ଏବଂ ବୈଥ୍-ଶେମଶରେ
ଯିହୋଶୂୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶଗଡଟି
ପହଞ୍ଚିଲାପରେ, ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପଥର ନିକଟରେ ଅଟକି
ଗଲା। ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ଓ ଥଳି
ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ନକ୍ସାକୁ ବଡ଼ ପଥର ଉପରେ
ରଖିଲେ।

ତା'ପରେ ବୈଥ୍-ଶେମଶୀର ଲୋକମାନେ ଶଗଡଟିକୁ
କାଟିଲେ ଏବଂ ଗାଈ ଦୁଇଟିକୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳି ଦେଲେ।

ସେହିଦିନ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ହୋମବଳି
ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

16ତହୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଅଧିପତି ତାହା ଦେଖି
ସେହିଦିନ ଇକ୍ରୋଣକୁ ଫେରି ଆସିଲେ।

17ଏହିପରି ଭାବରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ
ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଅର୍ବୁଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ:
ଅସଦୋଦ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଘସା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଅସ୍କିଲୋନ
ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଗାଥ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଇକ୍ରୋଣ ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ। 18ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ମୂଷିକମାନଙ୍କର ନକ୍ସା
ପଠାଇଲେ। ଏହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମୂଷିକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା, ପାଞ୍ଚଜଣ
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶାସକମାନଙ୍କର ନଗରର ସଂଖ୍ୟା ସହିତ ସମାନ।
ଏହି ନଗରର ଚାରିପଟେ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ଓ ଗ୍ରାମ ବେଷ୍ଟିତ
ଥିଲା। ବୈଥ୍-ଶେମଶର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ
ପଥର ଉପରେ ରଖିଲେ।

19ବୈଥ୍-ଶେମଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକକୁ ଅନାଇବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ,
ବୈଥ୍-ଶେମଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତୁରି ଜଣ ହତ୍ୟା
ହେଲେ। ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ
ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ବିଳାପ କଲେ। 20ଏବଂ
ବୈଥ-ଶେମଶର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କିଏ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରେ? ଏଠାରୁ
କେଉଁଠାକୁ ଏହି ସିନ୍ଦୁକକୁ ନିଆଯିବ?"

21ତହୁଁ ସେମାନେ କିରିୟତ୍-ଯିୟାରୀମୀୟ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣଙ୍କୁ
ପଠାଇ କହିଲେ, "ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର
ସିନ୍ଦୁକ ଫେରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନଗରକୁ ନେଇଯାଅ।"

7 ଅନନ୍ତର କିରିୟଥ-ଯିୟାରୀମୀୟ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ
ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ
ପର୍ବତସ୍ଥିତ ଅବୀନାଦବର ଗୃହକୁ ତାହା ଆଣିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସିନ୍ଦୁକ ଜଗିବାକୁ ତା'ର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସରକୁ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ
ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର କଲେ। 2ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ କିରିୟଥ୍-
ଯିୟାରୀମରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ରହିଲା।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ

ଇସ୍ରାୟେଲୀୟର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। 3ତା'ପରେ ଶାମୁୟେଲ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି
ହୃଦୟର ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଛ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋତ
ପ୍ରତିମା ଫିଙ୍ଗିଦିଅ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ
କର ଓ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସେବା କର। ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।"

4ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାଲ୍ ଓ ଅଷ୍ଟାରୋତ
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। ସେମାନେ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ସେବା କଲେ।

5ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସମସ୍ତେ ମିସପୀରେ ମିଳିତ ହୁଅ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି।"

6ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମିସପୀରେ ମିଳିତ ହେଲେ ଏବଂ
ପାଣି ଆଣିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ତାହା ଢାଳିଲେ।
ସେମାନେ ସେହିଦିନ ଉପବାସ ପାଳନ କଲେ। ସେମାନେ
କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ
କରିଛୁ।" ଶାମୁୟେଲ ମିସପୀରେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ବିଚାର
କଲେ।

7ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ମିସ୍ପୀରେ ମିଳିତ ହେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟର ଶାସକ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗେଇ
ଆସିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ,
ସେମାନେ ଭୟ କଲେ। 8ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର
ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବନ୍ଦ କର ନାହିଁ, ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ କବଳରୁ
ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୁହାରି କର।"

9ଶାମୁୟେଲ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଢାଛୁଆ ନେଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋମବଳି ରୂପେ ଏହା ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଶାମୁୟେଲ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ। 10ଶାମୁୟେଲ
ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ଆଗରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କୋଳାହଳ କଲେ ଏବଂ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଡରିଗଲେ ଓ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଗଲେ, ସେଥିପାଇଁ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।
11ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମିସ୍ପୀର ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ଅନୁଧାବନ
କଲେ। ସେମାନେ ବୈଥ୍-କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଧାବନ

କଲେ। ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାସ୍ତାରେ
ହତ୍ୟା କଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା

12ଶାମୁୟେଲ ଏକ ପଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ। ସେ ଏହା
କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମନେ ରଖିବା, ସେ ଏହି ପଥରକୁ
ମିସ୍ପା ଓ ଶେନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଏହାର ନାମ
"ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପଥର" ରଖିଲେ। ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ,
"ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ଏ ସ୍ଥାନରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ
କରିଛନ୍ତି।"

13ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ। ସେମାନେ ପୁଣି
ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବନ କାଳରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ।
14ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲଠାରୁ ଇକ୍ରୋଣଠାରୁ ଗାଥ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହର ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ?

ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ନେଲେ।
ଇଶ୍ରାୟେଲ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହୋଇଥିଲା। 15ଶାମୁୟେଲ ତାଙ୍କର ଜୀବନସାରା ଇଶ୍ରାୟେଲର
ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ। 16ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଯାତ୍ରା
କରନ୍ତି। ସେ ବୈଥେଲ, ଗିଲ୍ଗଲ୍ ଓ ମିସ୍ପା ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଶାସନ
ଚଳାଇଲେ। 17ଶାମୁୟେଲ ଘର ରାମା ତେଣୁ ସେ ସେଠାକୁ
ଫେରି ଆସୁଥିଲେ। ସେ ରାମାଠାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ
କରୁଥିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଶାସନ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ଶାମୁୟେଲ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ରାମାରେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ।

ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ରାଜାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

8 ଯେତେବେଳେ ଶାମୁୟେଲ ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ଉପନୀତ
ହେଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ
ନେତୃତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଓ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ।
2ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ବଡ଼ପୁଅ ଯୋୟେଲ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଅବିୟ
ବେରଶେବାର ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ଓ ବିଚାର
କଲେ। 3ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପୁଅମାନେ ତାଙ୍କପରି ଜୀବନଯାପନ
କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଉତ୍କୋଚ ନେଉଥିଲେ। ସେମାନେ
ଉତ୍କୋଚ ନେଇ ଦରବାରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରୁଥିଲେ। 4ତେଣୁ ସମସ୍ତ ବୟସ୍କ ନେତୃବୃନ୍ଦ ଏକାଠି ହୋଇ
ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ରାମା ଯାତ୍ରା କଲେ। 5ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପ୍ରାଚୀନଗଣ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପୁଅମାନେ ତୁମ୍ଭପରି ଜୀବନଯାପନ କରୁନାହାନ୍ତି।
ତେଣୁ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶାସକ ଦିଅନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଶାସନ କଲାଭଳି ଯାହା ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କର ଅଛି।"

6ତେଣୁ ବୟସ୍କ ଭଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ଜଣେ
ରାଜା ଚାହିଁଲେ। ଶାମୁୟେଲ ଏହାକୁ ଏକ ଭୁଲ ଚିନ୍ତାଧାରା
ବୋଲି ଭାବିଲେ। ସେଥିପାଇଁ ଶାମୁୟେଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 7ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନଙ୍କ
ମତ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
କରି ନାହାଁନ୍ତି। ସେମାନେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ରୂପେ
ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଛନ୍ତି। 8ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି
ଆଣିଲା ସମୟରେ ଯାହା କରୁଥିଲେ, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା
ଦୋହରାଉଛନ୍ତି। ସେମାନେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ
ମୋ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ।
ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି।
9ତେଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଥା
ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ
ଦିଅ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜା କ'ଣ କରିବ ଏବଂ ରାଜା
କିପରି ଶାସନ କରେ ସେ କଥା ଅବଗତ କରାଇ ଦିଅ।"

10ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ରାଜା ଚାହୁଁଥିଲେ, ଶାମୁୟେଲ
ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣାଇଲେ। 11ଶାମୁୟେଲ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଯିଏ ରାଜତ୍ୱ କରିବ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଏ ପ୍ରକାର କରିବ। ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତା'ର ସେବା
କରିବା ପାଇଁ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ
କରିବ। ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେନାବାହିନୀର ଯୋଦ୍ଧା ଓ
ରଥାରୋହୀ ହେବେ। ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନେ ରାଜାଙ୍କର ରଥ ଆଗେ
ଆଗେ ଦୌଡ଼ିବେ।

12ଜଣେ ରାଜା ସୈନିକ ହେବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପୁଅମାନଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦେବ। ସେ କେତେକଙ୍କୁ 1,000 ଲୋକମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାଶ ଜଣ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକାରୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ।

ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ହଳ କରିବାକୁ, ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ତିଆରି
କରିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣା ରଥ ସାଜସଜ୍ଜା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ
ବାଧ୍ୟ କରିବ।

13"ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସୁବାସିତ
ଅତର ତିଆରି କରିବାକୁ କହିବ। ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର
ଝିଅମାନଙ୍କୁ ତାପାଇଁ ରୋଷେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସେକିବା
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ।

14"ସେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେଇଥିବା ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର,
ଜିତକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ତା'ର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ
ବାଣ୍ଟିବେ। 15ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିହନ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ଏକ-ଦଶମାଂଶ
ନେଇ ଆପଣାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେବ।

16ରାଜା ତୁମ୍ଭର ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଚାକରମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ।
ସେ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତମ ଗୋରୁଗାଈ* ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରିବେ। 17ସେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଠର ଏକ-ଦଶମାଂଶ ନେଇଯିବେ।

"ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ହୋଇ ରହିବ।
18ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ବାଛିଥିବା ରାଜାଙ୍କୁ
ଶାସନ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରିବ। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
କିଛି ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ।"

19କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ କଥାକୁ ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ
କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ନା, ଆମକୁ ଶାସନ
କରିବା ପାଇଁ ରାଜା ଦରକାର।" 20ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ
ଦେଶସହ ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବୁ। ଆମ୍ଭର ରାଜା ଆମ୍ଭର

ଗୋରୁଗାଈ ଏହା ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ ଆନୀତ। ହିବ୍ରୁରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ଯୁବକଗଣ"।

ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ। "ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ କଢେଇ ନେବେ
ଏବଂ ଆମ୍ଭର ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା କରିବେ।"
21ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ସେ ସବୁ କଥାକୁ ଶୁଣାଇଲେ। 22ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ରାଜା ଦିଅ।"
ଶାମୁୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ
ରାଜା ପାଇବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଫେରିଯାଅ।"

ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଗଧର ଯତ୍ନ ନେଲେ

9 ସେହି ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମୀନବଂଶୀୟ କୀଶ୍ ନାମକ
ଜଣେ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ଅବୀୟେଲର ପୁତ୍ର
ଥିଲେ, ଯିଏକି ସରୋରର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏକି ବଖୋରତର
ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏକି ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଅଫୀହର ପୁତ୍ର ଥିଲା।
2କୀଶ୍‌ଙ୍କର ପୁଅଙ୍କର ନାମ ଶାଉଲ। ଶାଉଲ ଜଣେ ସୁନ୍ଦର
ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ଶାଉଲ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସ୍କନ୍ଧରୁ
ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ।
3ଏକଦା ଶାଉଲଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଗଧସବୁ ହଜିଗଲେ। ତେଣୁ
କୀଶ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଚାକରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଜଣକୁ ନେଇ ଗଧମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ନିଅ।" 4ଶାଉଲ
ଗଧମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେ ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତ
ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଗଲେ, ତା'ପରେ ଶାଲିଶା ପ୍ରଦେଶ ଦେଇ
ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁହେଁ ନିରାଶ ହେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ
ଶାଲୀମ୍ ପ୍ରଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ ସେଠାରୁ ନିରାଶ ହେବାରୁ
ବିନ୍ୟାମୀନଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ ଦେଇଗଲେ। ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ନିରାଶ
ହେଲେ।
5ଶେଷରେ ସେମାନେ ସୂଫ ସହରକୁ ଆସିଲେ। ତା'ପରେ
ଶାଉଲ ତାଙ୍କର ଚାକରକୁ କହିଲେ, "ଚାଲ! ଆମ୍ଭେ ଫେରିଯିବା,
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାପା ଗଧମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିବେ।"
6ଚାକର କହିଲା, "ଏ ସହରରେ ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କର
ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସତ ହୁଏ। ଚାଲ, ସେଠାକୁ ଯିବା,
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଆମକୁ ଗଧମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନ
ଦେଇପାରନ୍ତି।"
7ତା'ପରେ ଶାଉଲ ଚାକରକୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ
ସହରକୁ ଯିବା, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ'ଣ
ଉପହାର ଦେବା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରିକି ଆମ ଖାଦ୍ୟ ମୁଣାରୁ
ଖାଦ୍ୟ ସରିଗଲାଣି। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର କ'ଣ ଦେବା।"
8ପୁନର୍ବାର ଚାକର କହିଲା, "ଦେଖ, ମୋ ପାଖରେ ଏକ
ଶେକଲ ରୁପାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଛି। ଆସ ପଇସାକୁ ଆମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା। ତା'ପରେ ତାଙ୍କ କଥା
ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା।"
9-11ଶାଉଲ ଚାକରକୁ କହିଲେ, "ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ
ବୁଦ୍ଧି। ଚାଲ ଯିବା," ତା'ପରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଲୋକଙ୍କ ନଗରକୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଶାଉଲ ଏବଂ ଚାକର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ।
ସେମାନେ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ କେତେକ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ।
ଯୁବତୀମାନେ ପାଣି ନେବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କ
ଚାକର ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ଧର୍ମାତ୍ମା ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ
କରୁଛନ୍ତି କି?" "ଅତୀତରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ
ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମାତ୍ମା କହୁଥିଲେ। ଯଦି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ
କିଛି ମାଗିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ଆସ
ଧର୍ମାତ୍ମା ନିକଟକୁ ଯିବା।"
12ଯୁବତୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ସେ ଏଠାରେ
ଅଛନ୍ତି, ଏଇ ରାସ୍ତାର ଅଳ୍ପ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଆଜି
ସହରକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ଆସି
ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରପୀଠରେ ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି। 13ତୁମ୍ଭେମାନେ ସହର
ଭିତରକୁ ଯାଅ, ତାଙ୍କୁ ପାଇଯିବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଚଞ୍ଚଳ ଯିବ,
ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା ସ୍ଥାନରେ ଭୋଜନ ପୂର୍ବରୁ
ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିବ। ସେଠାରେ ସେ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରିବେ। ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ। ସେ ନ
ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ।
ତେଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ ତାଙ୍କୁ ପାଇପାରିବ।"
14ଶାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚାକର ଆଗକୁ ଚାଲିଲେ।
ସେମାନେ ସହରରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଦେଖିଲେ ଶାମୁୟେଲ
ଠିକ୍ ସେ ସମୟରେ ସହରରୁ ଉପାସନା ସ୍ଥାନକୁ ଆସୁଛନ୍ତି।
15ଶାଉଲ ଆସିବାର ଦିନକପୂର୍ବରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, 16"ଆସନ୍ତା କାଲି ଠିକ୍ ଏହି
ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଜଣେ ଲୋକ ପଠାଇବି। ସେ
ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ବଂଶଧର। ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ
ନେତା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବ। ଏହି ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବ। କାରଣ ମୁଁ ମୋର
ଲୋକମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଖିଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ
ଶୁଣିଅଛି।"
17ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଏହି ସେହିଲୋକ, ମୁଁ ଯାହା କଥା କହୁଥିଲି ସେ
ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବେ।"
18ଶାଉଲ ଫାଟକ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ
ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଭେଟିବାର ଦିଗ ପଚାରିଲେ।
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ ଥିଲେ, ଶାଉଲ କହିଲେ,
"କ୍ଷମା କରିବେ, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଘର
ବତେଇ ଦେବେ କି?"
19ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ।"
ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ମୁଁ "ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ"କୁ ନେଇଯିବି।
ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ମୋ ସହିତ ଆଜି ଭୋଜନ କରିବ।
କାଲି ସକାଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବ। ଏବଂ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବି। 20ତୁମ୍ଭେମାନେ ତିନିଦିନ
ପୂର୍ବେ ହଜିଥିବା ଗଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ।
ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯାଇଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଜଣେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ଧାନରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ତୁମ୍ଭେ
ଅଟ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ
ଚାହାଁନ୍ତି।"

21ଶାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶର
ସଦସ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ଇଶ୍ରାୟେଲର ଏକ ଛୋଟ ପରିବାରବର୍ଗ।
ଆପଣ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମୋତେ ଚାହାଁନ୍ତି?”
22ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦାସକୁ ଭୋଜନ
ସ୍ଥାନକୁ ନେଲେ। ସେ ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଟେବୁଲ୍
ପାଖରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସ ତିରିଶ ଜଣ ନିମନ୍ତ୍ରିତ
ଅତିଥି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କଲେ। 23ଶାମୁୟେଲ ରୋଷେଇଆକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ରଖିବାକୁ କହି ଦେଇଥିବା
ମାଂସ ଆଣ।”
24ରୋଷେଇଆ ଚଟୁଆ* ମାଂସ ଆଣି ଶାଉଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଲା। ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ
ଟେବୁଲରେ ଥିବା ମାଂସ ଖାଅ। ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା। ଏହି ବିଶେଷ ସମୟ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ
ଏକତ୍ରିତ ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି।” ତା'ପରେ
ଶାଉଲ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ।
25ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇସାରିବା ପରେ ସେ ଉପାସନା
ସ୍ଥଳରୁ ସହରକୁ ଫେରିଲେ। ଶାମୁୟେଲ ଛାତ ଉପରେ
ଶାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ବିଛଣା ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ଶାଉଲ
ଶୋଇବା ପାଇଁ ଗଲେ।
26ତା' ପରଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ବିଛଣାରୁ
ଉଠାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ତୁମ୍ଭ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବି।” ଶାଉଲ ବିଛଣାରୁ ଉଠିଲେ
ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ସହ ବାହାରକୁ ଗଲେ।
27ଶାଉଲ, ଦାସ ଏବଂ ଶାମୁୟେଲ ସହର ପ୍ରାନ୍ତରେ
ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ଦାସକୁ ଆଗକୁ
ଯିବାକୁ କୁହ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା କହିବାକୁ
ଚାହେଁ।” ତେଣୁ ଦାସ ଆଗରେ ଚାଲିଲା।

ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ

10 ଶାମୁୟେଲ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତୈଳପାତ୍ର ନେଇ ଶାଉଲଙ୍କ
ମସ୍ତକରେ ତାହା ଢାଳିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ କରି
କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତା ହେବାପାଇଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ
ରକ୍ଷା କରିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ନେତା ହେବାପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ
କରିଛନ୍ତି। ଏ ଚିହ୍ନ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବ।
2ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏଠି ଛାଡ଼ି ଗଲାପରେ ବିନ୍ୟାମୀନ
ସୀମାର ସେଲଠାରେ ରାହେଲ କବର ନିକଟରେ ଦୁଇ
ପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇବ। ସେ ଦୁଇଜଣ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବେ,
‘ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗଧମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲ, ସେମାନେ ମିଳିଛନ୍ତି।
ତୁମ୍ଭ ବାପା ଗଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ତୁମ୍ଭପାଇଁ
ଅଚିନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, ମୋ ପୁଅ ପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି।’”

3ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ଗଲେ
ତାବୋରର ଏଲୋନ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ, ତୁମ୍ଭେ
ବୈଥେଲକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପାସନା ପାଇଁ ଯାଉଥିବାର
ଏପରି ତିନି ପୁରୁଷଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ପାଇବ। ସେଠାରେ ଜଣେ
ତିନୋଟି ଯୁବା ଛେଳି, ଆଉ ଜଣେ ତିନୋଟି ରୋଟୀ ଏବଂ
ଆଉ ଜଣେ କୁମ୍ପାଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେବ। 4ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ
ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଦୁଇଟି ରୋଟୀ ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବ। 5ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଗିବିୟୋଥ ଓ ଲୋହିମକୁ ଯିବ। ସେଠାରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ପ୍ରହରୀଗଣ ଅଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସହରର ପ୍ରବେଶ
ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ, ଉପାସନା ସ୍ଥଳରୁ ଦଳେ ଯାଜକ
ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରି ବଇଁଶୀ, ତମ୍ବୁରା ଓ ବୀଣା
ବଜାଇ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବ। 6ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ
ନିକଟକୁ ବିରାଟ ଶକ୍ତିରେ ଆସିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଅଲଗା
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଯିବ। 7ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଅତିକ୍ରମ
କରିବାକୁ ଲାଗିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ
ତାହା କରିବ। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।
8“ମୋ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ତୁମ୍ଭେ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌କୁ ଯିବ।
ତା'ପରେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକବଳିରେ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ମୁଁ ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ କଣ କରିବାକୁ ହେବ
କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା
କରିବାକୁ ହେବ।”

ଶାଉଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି ହେଲେ

9ଏହାପରେ ସେ ଶାମୁୟେଲ ଛାଡିଯିବା ପାଇଁ ପିଠି
ଫେରାନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ
ଓ ସେହିଦିନ ସେ ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନ ଘଟିଲା। 10ଶାଉଲ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ସେବକ ଗିବେଥ୍‌ଇଲୋହିମ୍‌କୁ ଗଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ
ଶାଉଲ ଦଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ
ନାଚି, ଗାଇ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
11ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ ସେମାନେ
ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ନାଚୁଥିଲେ ଓ ଗାଉଥିଲେ।
ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହି ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ,
“କୀଶର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି କ'ଣ ଘଟିଲା? ଶାଉଲ କ'ଣ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ?”
12ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ଥାନସ୍ଥ ଜଣେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ,
“ଆଚ୍ଛା! ଏହା ଜଣାଯାଏ ଶାଉଲ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର
ନେତା” ଏହେତୁ “ଶାଉଲ କି ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବକ୍ତାମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ” ଏହି କଥା ଏକ ବଡ ପ୍ରବାଦ ହୋଇ
ଉଠିଲା।

ଶାଉଲ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ

13ତା'ପରେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବାଣୀ କହିବା ବନ୍ଦ କଲେ
ଏବଂ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଗୃହ ନିକଟସ୍ଥ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀକୁ ଗଲେ।

ଚଟୁଆ ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ବାମ ଚଟୁଆ ଥିଲା। ଯାହା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ। ଡାହାଣ ଚଟୁଆ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ ଯିଏ ପଶୁଟିକୁ ବଳିଦିଏ। ଏହି ଯାଜକ ପଶୁଟିକୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ଓ ପଶୁଟିର ମେଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାର ରୂପେ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦେଲା।

14ଶାଉଲର କକା ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଯୁବାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲ ।”

ଶାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଗଧ ଖୋଜିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନ ମିଳିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ଶାମୁୟେଲ ନିକଟକୁ ଦେଖାକରିବାକୁ ଆସିଲୁ ।”

15ଏଥିରେ ଶାଉଲଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି ଶାମୁୟେଲ ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ କହିଲେ ମୋତେ କୁହ ।”

16ଶାଉଲ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ସେ କହିଲେ ଯେ, ଗଧମାନେ ମିଳି ଗଲେଣି ।” କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ତା’ର କକାଙ୍କୁ ଶାମୁୟେଲ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ରାଜତ୍ୱ ବିଷୟରେ କହିଲେ ନାହିଁ ।”

ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜା ପଦରେ ଘୋଷଣା କଲେ

17ଶାମୁୟେଲ ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ ମିସପାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବାପାଇଁ ଡ଼ାକାଇଲେ । 18ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ରକ୍ଷା କଲି ।’ 19କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଜି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ । ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଅସୁବିଧାରୁ ଓ ସମସ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଲ, ‘ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଜଣେ ରାଜା ଚାହୁଁ ।’ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାତି ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।”

20ଏପ୍ରକାରେ ଶାମୁୟେଲ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରନ୍ତେ, ପ୍ରଥମତଃ ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା । 21ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ ଯେ, ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକ ଏକ କରି ଆଗକୁ ଆସିବା ପାଇଁ । ମଟ୍ରିର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା । ତା’ପରେ ଶାମୁୟେଲ ସେହି ପରିବାରବର୍ଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । କୀଶ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶାଉଲ ବଛାଗଲେ । କୀଶ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଖୋଜାଗଲା,

କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇଲେ ନାହିଁ । 22ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାଉଲ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି କି?”

ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ସେ ଏଠାରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଗୋପନ ରଖିଛି ।”

23ଲୋକମାନେ ଖୋଜିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାମଗ୍ରୀ ପଛପଟେ ପାଇଲେ । ଶାଉଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଲମ୍ବା ଥିଲେ ।

24ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖ । ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସୁପୁରୁଷ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।”

ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ପାଟିକଲେ, “ରାଜା ଦୀର୍ଘଜୀବି ହୁଅନ୍ତୁ ।”

25ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତାର ନିୟମ ଜଣାଇଲେ ଏବଂ ତାହା ଖଣ୍ଡେ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ । ତା’ପରେ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ ।

26ଶାଉଲ ମଧ୍ୟ ଗିବୀୟାରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । କେତେକ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ । 27କିନ୍ତୁ କେତେ ଖଳ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “କେମିତି ଏ ଲୋକ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବ?” ସେମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖରାପ କଥା କହିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପହାର ଆଣିବା ପାଇଁ ବାରଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ନୀରବ ରହିଲେ ।

ନାହଶ ଅମ୍ମୋନୀୟଙ୍କ ରାଜା

ଅମ୍ମୋନୀୟଙ୍କ ରାଜା ନାହଶ୍ ଗାଦ୍ ଓ ରୁବେନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଚଳାଉ ଥିଲେ । ନାହଶ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ପୂର୍ବ ଅବବାହିକାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନାଲି ଆଖି ଦେଖାଇ ରଖିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ 7,000 ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଅମ୍ମୋନୀୟଠାରୁ ବାହାରି ଆସି ଯାବେଶ ଗିଲୀୟଦରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ* ।

11 ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ପରେ ଅମ୍ମୋନୀୟ ନାହଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେନା ଯାବେଶ ଗିଲୀୟଦ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଯାବେଶର ଲୋକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କର, ଆମ୍ଭେ ତାହା ପାଳନ କରିବୁ ।”

2ଅମ୍ମୋନୀୟ ନାହଶ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣଚକ୍ଷୁ ଉପୁଡ଼ା ଗଲେ ମୁଁ ତା’ପରେ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବ । ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।”

3ଯାବେଶ୍‌ର ନେତାମାନେ କହିଲେ, “ଆମକୁ ସାତଦିନ ସମୟ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେ ସାରା ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ଦୂତଗଣଙ୍କୁ ପଠାଇବୁ, ଯଦି ଆମ୍ଭକୁ କେହି ସାହାର୍ଯ୍ୟ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ ଓ ସମର୍ପଣ କରିବୁ ।”

ଶାଉଲ ଯାବେଶ୍-ଗିଲୀୟଦ୍‌କୁ ରକ୍ଷା କଲେ

4ଗିବୀୟା ଦୂତ ଶାଉଲ ବାସ କରୁଥିବା ସହରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 5ଶାଉଲ ଗାଈମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବା ପାଇଁ ବିଲକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ସେଠାରୁ ଆସି ଲୋକମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାର ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଶାଉଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ହୋଇଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କାନ୍ଦୁଛ କାହିଁକି?”

ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯାବେଶ୍‌ର ଦୂତମାନେ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । 6ଶାଉଲ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ । ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାଉଲଙ୍କ ଦେହରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା । ଶାଉଲ କ୍ରୋଧରେ ଜର୍ଜରିତ

ଯାବେଶ ... କଲେ ଏହି ଅଂଶ ସାଧାରଣ ହିବ୍ରୁ ଲେଖାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା କେତେକ ପୁରାତନ ଅନୁବାଦ ଏବଂ କୁମ୍ରାନ୍‌ର ପୁରାତନ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ମିଳେ ।

ହେଲେ। 7ଶାଉଲ ହଳେ ବଳଦ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ
କରି କାଟିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଟୁକୁରାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂତଗଣଙ୍କୁ
ଦେଲେ। ସେ ଏହା ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ
ଦେଲେ। ସେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ, "ଯଦି କେହି ଶାଉଲ
ଏବଂ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର
ଗାଈଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ।"
ତା'ପରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପାଇବାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୀତି ସଞ୍ଚାର ହେବାରୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ
ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ପରି ଆସିଲେ। 8ଶାଉଲ ବେସକରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କଲେ। ସେଠାରେ ଇଶ୍ରାୟେଲରୁ
3,00,000 ଲୋକ ଏବଂ ଯିହୁଦାରୁ 30,000 ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ।
9ଶାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାବେଶ୍ରର ଦୂତମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାବେଶ ଗିଲୟଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କୁହ ଆସନ୍ତା କାଲି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବେ।"
ଦୂତମାନେ ଫେରି ଶାଉଲଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଯାବେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। 10ତା'ପରେ
ଯାବେଶ୍ରର ଲୋକମାନେ ଅମ୍ମୋନୀୟ ନାହଶଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଆସନ୍ତା କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ।
ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ହେବ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବ।"
11ତା' ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତିନିଭାଗ କରି ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଶିବିରରେ
ଆତର୍କିତ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀସବୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ ତେଣୁ ପୂର୍ବାହ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଶାଉଲ ଏବଂ
ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ବିଭିନ୍ନ
ଆଡେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ସୈନ୍ୟମାନେ ଏପରି ପଳାୟନ
କଲେ ଯେ, ଦୁଇଟି ସୈନ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରିଲେ
ନାହିଁ।
12ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ଯେଉଁମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ କେଉଁଠି
ଅଛନ୍ତି। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ହତ୍ୟା କରିବୁ।"
13ଶାଉଲ କହିଲେ, "ନା! ଆଜି କାହାକୁ ହତ୍ୟା କର
ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି।"
14ତା'ପରେ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆସ
ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌କୁ ଯିବା, ସେଠାରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ରାଜାରୂପେ
ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବା।"
15ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍ ଗଲେ, ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜାରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଶାଉଲ
ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ଏହା ପାଳନ
କଲେ।

ଶାମୁୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

12 ଶାମୁୟେଲ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋତେ ଯାହାଯାହା କହିଲ, ମୁଁ ସେ ପ୍ରକାରେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ରାଜା ନିୟୋଜନ କଲି। 2ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର
ନେତୃତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ରାଜା ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ
ପକ୍ୱକେଶ ହୋଇ ଗଲିଣି। ମୁଁ ମୋ ଯୁବାବସ୍ଥାରୁ ତୁମ୍ଭ ମୂନିବ
ଥିଲି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପୁଅମାନେ ତୁମ୍ଭ ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି। 3ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି। ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ
କରିଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ମନୋନୀତ ରାଜାଙ୍କୁ କୁହ। ମୁଁ କାହାର ଗଧ କିମ୍ବା ଗାଈ
ଚୋରୀ କରିଛି କି? ମୁଁ କାହାକୁ ଆଘାତ କିମ୍ବା ଧୋକା
ଦେଇଛି କି? ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କାହା
ହସ୍ତରୁ ଲାଞ୍ଚ ନେଇ ନାହିଁ, ଯେପରିକି ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ଅପରାଧ କରିଥିବା ଉପଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖି ନପାରେ? ଯଦି ମୁଁ
ଏଥିରୁ କୌଣସିଟି କରିଛି, ତେବେ ମୁଁ ତାହା ଭରଣା କରିବା
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି।"
4ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ନା! ତୁମ୍ଭେ
ଏପରି ଖରାପ କାମ କେବେ ବି କରି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ
ଠକି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆମ୍ଭଠାରୁ କିଛି ନେଇ ନାହିଁ।"
5ଶାମୁୟେଲ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାହା
କହିଲ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ନୂତନ ମନୋନୀତ ରାଜା ତାହା
ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ସାକ୍ଷୀ ରହିଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଣିଲେ ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କରି ନାହିଁ।" ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, "ହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ଏହା ସତ୍ୟ।"
6ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାହାସବୁ ଘଟିଛି
ସଦାପ୍ରଭୁ ସବୁ ଦେଖିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ
ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ
ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ। 7ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଲୌକିକତା ଓ ତୁମ୍ଭ
ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ କଥା କହିବି।
8ଯାକୁବ ମିଶରକୁ ଗଲା ଉତ୍ତାରୁ ମିଶରୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ବଂଶଧରଗଣଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଦୁର୍ବିସହ କରିଦେଲେ। ତେଣୁ
ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେତେବେଳେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ଏହି
ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇଲେ।
9"କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଶୋରିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀଷରାର
କ୍ରୀତଦାସ କରାଇଲେ। ସୀଷରା ହାତ୍‌ସୋର୍ ସୈନ୍ୟବାହୀନିର
ସେନାପତି ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର
ଓ ମୋୟାବ ରାଜାର ଦାସ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 10ତା'ପରେ
ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରି
କହିଲେ, 'ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଛୁ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବାଲ୍ ଦେବଗଣଙ୍କର ଏବଂ ଅଷ୍ଟାରୋତ୍
ଦେବଗଣଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛୁ। ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ
କବଳରୁ ରକ୍ଷା କର, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଉପାସନା କରିବୁ।'
11"ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିରୁବ୍ବାଲକୁ, ବଦାନ୍‌କୁ, ଯିପ୍ତହକୁ
ଓ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ପଠାଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ
କବଳରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କଲ। 12ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଲ ଅମ୍ମୋନର
ରାଜା ନାହଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ତୁମ୍ଭେ

କହିଲ, 'ନା! ଆମ୍ଭେ ଜଣେ ରାଜା ଚାହୁଁ' ଯଦିଓ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା ଥିଲେ। 13ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଓ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। 14ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ତାଙ୍କୁ ସେବା
କର, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ତାଙ୍କର
ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନଯାଅ, ପୁଣି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସକ ରାଜା, ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇବ*। 15କିନ୍ତୁ
ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ନ ମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ। ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ।

16"ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଦେଖ।
17ବର୍ତ୍ତମାନ ଗହମ କାଟିବାର ସମୟ*। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଯେପରି ସେ ମେଘ ଗର୍ଜ୍ଜନ ଓ ବୃଷ୍ଟି
ପଠାଇବେ। ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେ ରାଜା ଦାବିକରି ବହୁତ ପାପ କରିଅଛ।"

18ତେଣୁ ଶାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ସେହି ସମୟରେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘଗର୍ଜ୍ଜନ ଓ ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇଲେ। ତେଣୁ ସବୁଲୋକ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ। 19ସମସ୍ତ ଲୋକ
ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନ ମରୁ
ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କାରଣ
ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଥର ପାପ
କରିଅଛୁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ମାଗି ପାପକୁ
ବଢ଼ାଇ ଦେଉଛୁ।"

20ତା'ପରେ ଶାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଭୟଭୀତ
ହୁଅ ନାହିଁ। ଏହା ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ବହୁତ
ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ବନ୍ଦ
କରନାହିଁ। ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କର।"
21ମୂର୍ତ୍ତୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ
ଦୌଡ଼ି ପଳାଅ ନାହିଁ! ସେମାନେ ଅସାର, ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳ
କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅକ୍ଷମ
ଅଟନ୍ତି।

22"ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ମହାନ ନାମ ସକାଶେ ଆପଣା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଆପଣା ଲୋକ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି। 23ମୋ ପକ୍ଷରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବି ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେବି, ତେବେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଓ ସତ୍
ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଚାଲୁ ରଖିବି। 24କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ସମ୍ମାନ କର। ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କର, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। 25କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ
କ୍ରମାଗତ କୁକର୍ମ କରିବାରେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କର, ତେବେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜା ଧ୍ୱଂସ ହେବ।"

ଶାଉଲ ପ୍ରଥମେ ଭୁଲ କଲେ

13 ସେହି ସମୟରେ ଶାଉଲ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜା
ଥିଲେ। ସେ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଦୁଇବର୍ଷ ଶାସନ କଲେ।
2ଶାଉଲ ଇଶ୍ରାୟେଲରୁ 3,000 ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ କଲେ।
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 2,000 ମିକ୍ମସ୍ରେ ବୈଥେଲ୍ର ପାର୍ବତ୍ୟ
ଅଞ୍ଚଳ ଶାଉଲଙ୍କ ସହ ରହିଲେ। ଏବଂ 1,000 ଗିବିୟାର
ଯୋନାଥନ ସହିତ ବିନ୍ୟାମୀନର ଭୂମିରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ।
ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

3ଯୋନାଥନ ଗେବାସ୍ଥିତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରହରୀ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ
ସଂହାର କରନ୍ତେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ,
"ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି।"

ଶାଉଲ କହିଲେ, "ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ" ଏହା
ତୂରୀ ବଜାଇ ସର୍ବତ୍ର କହି ପଠାଇଲେ। 4ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ
ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଶାଉଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟ
ନେତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପ୍ରକୃତରେ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି।"

ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ସହ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଏକତ୍ରିତ
ହେବାକୁ ଡକା ହେଲେ। 5ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ତିରିଶ ସହସ୍ର ରଥ ଓ ଛଅ ସହସ୍ର
ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀରର ବାଲିଭଳି ସୈନିକ
ଥିଲେ। ସେମାନେ ଆସି ମିକ୍ମସ୍ରେ ବୈଥାବନର ପୂର୍ବଦିଗରେ
ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

6ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ଦେଖିଲେ।
ଏଣୁ ଏମାନେ ଗୁମ୍ଫା, ପଥରଖୋଲ, ଶୈଳ, କୂପ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଗାତ୍ରରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କଲେ। 7ଏପରିକି ଏବ୍ରୀୟମାନେ
ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାରହୋଇ ଗାଦ୍ ଓ ଗିଲିୟଦ ରାଜ୍ୟକୁ ଖସି
ପଳାଇଲେ। ଶାଉଲ କିନ୍ତୁ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ରହିଲେ। ତାଙ୍କ
ସୈନ୍ୟବାହୀନର ସମସ୍ତ ସୈନିକମାନେ ଭୟରେ ଥରିବାକୁ
ଲାଗିଲେ।

8ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ ସେ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଶାଉଲଙ୍କ ଦେଖା
କରିବାକୁ ଆସିପାରନ୍ତି। ଶାଉଲ ସେଠାରେ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା
କଲେ କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ ଗିଲ୍ଗଲ୍ ଆସିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ
ସୈନିକମାନେ ଶାଉଲଙ୍କଠାରୁ ଧିରେ ଧିରେ ବିଦାୟନେବା
ଆରମ୍ଭ କଲେ। 9ଶାଉଲ କହିଲେ, "ଏଥର ମୋ ପାଇଁ
ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକବଳି ଆଣ।" ଏବଂ ସେ ନିଜେ
ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 10ଶାଉଲ ବଳି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ
କରିବା ମାତ୍ରକେ ଶାମୁୟେଲ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଶାଉଲ
ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ... ପାଇବ ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ ଗୃହୀତ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ... ସମୟ ଏହା ବର୍ଷର ଶୁଷ୍କ ସମୟ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ହୁଏ ନାହିଁ।

11ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏ କ'ଣ କଲ?"
ଶାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖୁଛି ସୈନିକମାନେ ମୋତେ
ତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ନିରୂପିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ
ଆସିଲ ନାହିଁ ଏବଂ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମିକ୍ମସରେ ଏକଜୁଟ
ହୋଇଛନ୍ତି। 12ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭାବିଲି, 'ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗିଲଗଲ
ଆସି ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ
ମାଗି ନାହିଁ। ତେଣୁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟହୋଇ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ
କରିଛି।'"
13ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବୋଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ।
ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିଲ ନାହିଁ। ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ମାନି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତ
ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଇସ୍ରାୟେଲର
ଶାସନଭାର ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତେ। 14ମାତ୍ର ଏବେ
ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟ ଆଗକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଏଭଳି ଲୋକ
ଚାହାଁନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥିବ। ପରମେଶ୍ୱର
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାଛିଛନ୍ତି ଯିଏକି ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର
ନୂଆ ନେତା ନିର୍ବାଚିତ ହେବେ। ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ
ଅବମାନନା କରିଥିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୂଆ ରାଜା ବାଛିଛନ୍ତି।"

ମିକ୍ମସ୍‌ରେ ଯୁଦ୍ଧ

15ଶାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍
ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେମାନେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଦେଇ ଗିବିୟାକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। ଶାଉଲ ଗଣନା କଲେ ଓ ପାଇଲେ ଯେ,
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହ 600 ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। 16ଶାଉଲ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଯୋନାଥନ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନ୍ୟାମୀନର
ଗିବିୟାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ।
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମିକ୍ମସ୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ
କଲେ। 17ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ।
ସେମାନଙ୍କର ସୁଦକ୍ଷ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଯୋଦ୍ଧାଗଣଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ ତିନିଦଳରେ ବିଭକ୍ତ
ହୋଇ ଦଳେ ଶୂୟାଲ୍ ନିକଟରେ ଓ ଅଫ୍ରା ରାସ୍ତାର ଉତ୍ତରକୁ
ଗଲେ। 18ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବୈଥୋରଣ
ରାସ୍ତାରେ ଗଲେ। ତୃତୀୟ ଦଳ ପୂର୍ବଦିଗର ରାସ୍ତାର ସୀମା
ସିବୋୟିମ ଉପତ୍ୟକାର ଅଞ୍ଚଳର ପଥଦେଇ ଗମନ କଲେ।
ସେହି ରାସ୍ତାଟି ସିବୋୟିମ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ମରୁଭୂମି
ଆଡେ ମୁହଁ କରିଅଛି।
19କୌଣସି ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ କମାର କାମ କରୁ ନ
ଥିଲେ। କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଲୌହ
କର୍ମ ଶିଖାଇ ନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଭୟଥିଲା ଏହାଦ୍ୱାରା
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଖଡ୍ଗ ବା ବର୍ଚ୍ଛା ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବେ।
20ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କେବଳ ଲୁହା ଶାଣ ଦେବା କାମ ଛୁରୀ,
ଫାଳ, କୁହାଡି ଓ କୋଡ ପ୍ରଭୃତିରେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ସେଠାକୁ ଯାଉଥିଲେ। 21ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଫାଳ ଓ କୋଦାଳ
ଶାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପାଉନସ୍ ରୂପା ଏବଂ
କୁରାଢୀ ଗଇଁତି ଶାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଉନସ୍
ରୂପା ନେଉଥିଲେ। 22ଏଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କୌଣସି
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ପାଖରେ ଖଡ୍ଗ କିମ୍ବା ବର୍ଚ୍ଛା ନ ଥିଲା,
କେବଳ ଶାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଙ୍କ ପାଖରେ
ଲୌହ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା।
23ଏ ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ମିକ୍ମସ୍ ଘାଟୀକୁ
ଜଗିବାକୁ ଗଲେ।

ଯୋନାଥନ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ

14 ଏକଦିନ ଶାଉଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକ
ଯୁବାକୁ କହିଲା, "ଚାଲ ଆମ୍ଭେ ଉପତ୍ୟକାର ବିପରୀତ
ଦିଗରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ଶିବିର ଆଡ଼କୁ ଯିବା।" କିନ୍ତୁ ଯୋନାଥନ
ଏକଥା ତାଙ୍କ ବାପା ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ ନାହିଁ।
2ସେ ସମୟରେ ଶାଉଲ ଗିବିୟାର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗରେ ମିଗ୍ରୋଣସ୍ଥ
ଡାଳିମ୍ବଗଛ ମୂଳରେ ଥିଲେ। ପ୍ରାୟତଃ 600 ଲୋକ ତାଙ୍କ
ପାଖରେ ଥିଲେ। 3ଐଖାବୋଦର ଭ୍ରାତା ଅହୀଟୁବର ପୁତ୍ର
ଯାଜକ ଅହୀୟ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧି ସେଠାରେ ଥିଲା। ଐଖାବୋଦ
ପୀନହସର ପୁତ୍ର, ପୀନହସ ଶୀଲୋର ଯାଜକ ଏଲିର ପୁତ୍ର।
ଯୋନାଥନ ବାହାରକୁ ଯାଇଛି ବୋଲି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲେ। 4ଯୋନାଥନ ସିଧା ରାସ୍ତାଦେଇ
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶିବିରକୁ ଯିବାକୁ ଯୋଜନା କଲେ ସେ ରାସ୍ତାର
ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥରସବୁ ଥିଲା। ଘାଟୀର ଏକ
ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୋତ୍‌ସେସ୍ ନାମକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେନି
ନାମକ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଥିଲା। 5ଗୋଟିଏ ପଥର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ,
ଉତ୍ତର ଆଡୁ ମିକ୍ମସ୍ ଆଡକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଥରଟି ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ
ଗେବା ଆଡକୁ ମୁହାଁଇଥିଲା।
6ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଯୁବକଙ୍କୁ ଯିଏ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର
ବୋହିଥାଏ ତାକୁ କହିଲେ, "ଆସ, ଆମ୍ଭେ ବିଦେଶୀଙ୍କର
ଶିବିର ଆଡ଼କୁ ଯିବା। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି
ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରନ୍ତି, କାରଣ ଅଳ୍ପ ବା ବେଶୀ
ସୈନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାରୁ କେହି
ଅଟକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।"
7ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଯୁବକ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ
ଯାହା ଭଲ ଭାବୁଛ କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସାରାପଥରେ
ଅଛି।"
8ଯୋନାଥନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭେ ସେ ଉପତ୍ୟକାକୁ
ଅତିକ୍ରମ କରିବା ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ
ଦେବା। 9ଯଦି ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, 'ରହିଥାଅ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଆସିବା,' ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବା, ସେମାନଙ୍କ ଆଡକୁ
ଯିବା ନାହିଁ। 10ଯଦି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆମ୍ଭକୁ କହିବେ
'ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଉଠିଆସ' ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଯିବା। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ଆଉ ଏହା ଏକ ପରାଜୟର ଚିହ୍ନ
ହେବ।"
11ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ପ୍ରହରମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଆପଣାଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ। ପଲେଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରହରମାନେ
କହିଲେ, "ଦେଖ! ଏବ୍ରୀୟ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ
ଗାତରେ ଲୁଚିଥିଲେ ସେଠାରୁ ଏବେ ବାହାରି ଆସୁଛନ୍ତି।"

12ପଲେଷ୍ଟୀୟ୍ ଶିବରରେ ଥିବା ପ୍ରହରମାନେ ବଡପାଟିରେ
ଯୋନାଥନ ଓ ତାଙ୍କ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ କହଲେ, "ଏଠାକୁ ଆସ,
ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଉଚତ ଶିକ୍ଷା ଦେବୁ।"
ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ କହଲେ, "ମୋତେ ଅନୁସରଣ
କର ପାହାଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଇସ୍ରାୟେଲଠାରୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ପରାଜୟ୍ କରବା ପାଇଁ ପଠାଇଛନ୍ତ।"
13-14ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ନଜର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଦେଇ
ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ଓ ତାହାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତାଙ୍କ ପଛେ
ପଛେ ଗଲା। ସେମାନେ ସେହ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ
କଲେ, ଯୋନାଥନ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆଗରେ
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ
ପଛରେ ଯୋନାଥନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କଲା। ଅଧା ଏକର ଜମିରେ ଯୋନାଥନ ଏବଂ ତାଙ୍କର
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଥମେ ଆକ୍ରମଣ ସମୟରେ କୋଡିଏ ଜଣଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କଲେ।
15ସମସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ୍ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସେହ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଛାଉଣୀରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ
ଦୁର୍ଗରେ ଥିଲେ, ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ଏପରକି ସବୁଠାରୁ
ସାହାସୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ମଧ ଭୟ୍ କଲେ। ଯେପର
ସେଠାରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ଏହ ବଭୀଷିକା ପରମେଶ୍ୱର
ପଠାଇଥିଲେ।
16ସେତେବେଳେ ବନ୍ୟାମୀନ ପ୍ରଦେଶର ଗିବୟାରେ ଶାଉଲଙ୍କ
ସୈନ୍ୟମାନେ ଦେଖିଲେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ୍ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏଣେତେଣେ
ଦୌଡୁଛନ୍ତ। 17ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ କିଏ
ଛାଉଣୀ ତ୍ୟାଗ କରଛନ୍ତ।"
ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଣନା କରନ୍ତେ ଯୋନାଥନ୍
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଛାଉଣୀ ତ୍ୟାଗ କରଛନ୍ତ।
18ତହୁଁ ଶାଉଲ ଅହୀୟକୁ କହଲେ, "ଏଫୋଦକୁ ଏଠାକୁ
ଆଣ।" କାରଣ ସେହ ସମୟରେ ଅହୀୟ୍ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧି
ଥିଲେ। 19ଶାଉଲ ଯାଜକ ଅହୀୟଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାବେଳେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟ୍ ଛାଉଣୀରେ ଆହୁର ଆହୁର କୋଳାହଳ ବଢିବାକୁ
ଲାଗିଲା। ଶାଉଲ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଯାଜକ
ଅହୀୟକୁ କହଲେ, "ବନ୍ଦ କର! ତୁମ୍ଭ ହାତ ଏଫୋଦରୁ
କାଢିଆଣ।"
20ଶାଉଲ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କର ସେମାନଙ୍କୁ
ଯୁଦ୍ଧଭୂମିକୁ ପଠାଇଲେ। ପଲେଷ୍ଟୀୟ୍ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏମିତି
ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡଗଲେ ଯେ, ଏପରକି ସେମାନେ ନଜ ନଜ ଖଡ୍ଗ
ଆପଣା ସାଥୀ ସୈନ୍ୟ ବରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଉଥିଲେ। 21ଯେଉଁ
ଏବ୍ରୀୟମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ସେବା କରୁଥିଲେ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ମଧ ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ସହତ
ଥିବା ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କ ଯୋଗ ଦେଲେ। 22ସେହ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ୍ ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତମୟ୍
ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁଚ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଯୁଦ୍ଧ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ଗୋଡାଇଲେ।
23ଏହପର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଦନ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
କଲେ। ବୈଥାବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସୈନ୍ୟ ଶାଉଲଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ। ପ୍ରାୟତଃ 10,000 ଲୋକ
ଶାଉଲଙ୍କୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ଇଫ୍ରୟିମ ପର୍ବତ ଦେଶର
ସମସ୍ତ ସହରକୁ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା।

ଶାଉଲ ପୁନର୍ବାର ଏକ ଭୁଲ କଲେ

24କନ୍ତୁ ଶାଉଲ ସେଦନ ପୁଣି ଏକ ଭୂଲ୍ କଲେ।
ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେଲେ,
ଶାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ, "ଯଦ କୌଣସି ଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ
କମ୍ବା ଶତ୍ରୁ ବନାଶ କରବା ପୂର୍ବରୁ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ,
ତେବେ ସେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ।" ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରବା ପାଇଁ ବାଧ କଲେ। ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ୍ ସୈନ୍ୟଗଣ
କଛି ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ।
25-26ଯୁଦ୍ଧ ହେତୁ ଲୋକମାନେ ବଣକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ
ମୃତ୍ତିକା ଉପରେ ମହୁଫେଣା ଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ
ମହୁଫେଣା ପାଖକୁ ଗଲେ କନ୍ତୁ ଖାଇଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭାଙ୍ଗିଯିବାରେ ଭୟଥିଲା। 27କନ୍ତୁ
ଯୋନାଥନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଷୟରେ ଜାଣି ନ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ
ବାପା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରବାକୁ ବାଧ
କରଥିବା କଥା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲା। ଯୋନାଥନ ହାତରେ
ବାଡ଼ ଥିଲା, ସେ ବାଡ଼ର ଅଗ୍ରଭାଗ ଦ୍ୱାରା କଛି ମହୁ ବାହାର
କର ଆଣିଲେ ଏବଂ ଖାଇଲା ଏବଂ ବହୁତ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ବୋଧ
କଲା।
28ଜଣେ ସୈନକ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହଲା, "ତୁମ୍ଭ ବାପା
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଧ କରଛନ୍ତ ଯିଏ ଆଜି ଖାଇବ, ସେ ଦଣ୍ଡିତ
ହେବ। ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ନାହାଁନ୍ତ ଓ ଦୁର୍ବଳ
ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତ।"
29ଯୋନାଥନ କହଲା, "ମୋ ବାପା ଏ ଦେଶକୁ ବହୁତ
ସମସ୍ୟା ଆଣିଛନ୍ତ। ଦେଖ! ମୁଁ ଅଳ୍ପ ମହୁ ଖାଇ କପର
ଆଶ୍ୱସ୍ତ ବୋଧ କରୁଛ। 30ଯଦ ଆମ୍ଭେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା
ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥାନ୍ତୁ କେତେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା? ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାଂଶ
ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରପାରଥାନ୍ତୁ।"
31ପୁଣି ସେଦନ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କଲେ। ସେମାନେ ମିକ୍ମସ୍ ଠାରୁ ଅୟାଲୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ
ଓ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇପଡ଼ଲେ। 32ସେମାନେ ମେଣ୍ଢା, ଗାଈ,
ବାଛୁରୀ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କଠାରୁ ଛଡାଇ ଆଣିଲେ। ଇସ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ ଏତେ ଭୋକଲା ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ
ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ରକ୍ତମିଶା କଞ୍ଚାମାଂସ ଖାଇଲେ।
33ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହଲେ, "ଦେଖନ୍ତୁ, ଲୋକମାନେ
ରକ୍ତମିଶା ମାଂସ ଭୋଜନ କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ପାପ
କରୁଅଛନ୍ତ।" ଶାଉଲ କହଲେ, ତୁମ୍ଭେ ପାପ କରଅଛ,
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ପଥରେ ମୋ ସମ୍ମୁଖେ ଗୁଡାଅ।
34ଶାଉଲ କହଲେ, "ଯାଅ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ସେମାନଙ୍କର
ବଳଦ ଓ ମେଷ ମୋ ନକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ। ତା'ପରେ
ସେମାନେ ନଶ୍ଚୟ୍ ଏଠାରେ ବଳଦ ଓ ମେଷକୁ ବଧ କରବେ
ଓ ଖାଇବେ। ରକ୍ତମିଶା କଞ୍ଚାମାଂସ ଖାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କର ନାହିଁ।"

35ପୁଣି ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ
ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଶାଉଲ ହିଁ ନିଜେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।
36ଶାଉଲ କହିଲେ, "ଚାଲ! ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ପଛରେ ଯିବା। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା,
ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା।"
ସୈନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, "ଆପଣ ଯାହା ଉଚିତ ଭାବୁଛନ୍ତି
ତାହାହିଁ କରନ୍ତୁ।"
କିନ୍ତୁ ଯାଜକ କହିଲେ, "ଆପଣ ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଅନୁମତି ଲୋଡନ୍ତୁ।"
37ତେଣୁ ଶାଉଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ପଛରେ ଯିବି କି? ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ
ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଦେବ କି?" କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର
ନୀରବ ରହିଲେ।
38ତା'ପରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, "ସମସ୍ତ ନେତାମାନଙ୍କୁ
ମୋ ପାଖକୁ ଡାକ। ଆସ ଆମ୍ଭେ ଖୋଜିବା, ଆଜି କିଏ ଏହି
ପାପ କଲା। 39ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଯିଏ
ପାପ କରିଛି। ଏପରିକି ମୋ ପୁଅ ହୋଇଥିଲେ ବି
ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ।" ସମସ୍ତେ ନୀରବଦ୍ରଷ୍ଟା ରହିଲେ।
40ତା'ପରେ ଶାଉଲ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଗୋଟିଏ କଡ଼ରେ ଛିଡା ହୁଅ। ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ପୁଅ
ଯୋନାଥନ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଛୁ।"
ସୈନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆପଣ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି
ପ୍ରଭୁ।"
41ତା'ପରେ ଶାଉଲ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭର ଦାସକୁ ଆଜି ଉତ୍ତର
ଦେଲ ନାହିଁ? ଯଦି ମୁଁ କିମ୍ବା ମୋ ପୁଅ ଆଜି କିଛି ପାପ
କରିଥାଉ, ତେବେ ଇଉରିମ୍* ଏବଂ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ପାପ
କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଥୁମିଅମ୍ ଦିଅନ୍ତୁ।"
ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଓ ଯୋନାଥନ ବାଛି ନେଲେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟମାନେ ଛାଡ଼ ପାଇଲେ। 42ଏଥର ଶାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ
କିମ୍ବା ମୋ ପୁଅ ଯୋନାଥନ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କର,"
ଏଥର ଯୋନାଥନ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା।
43ଶାଉଲ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ
କରିଛ।"
ଯୋନାଥନ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ କେବଳ ମୋ ବାଡିର
ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଅଳ୍ପ ମହୁ ଆହାର କରିଛି। ଏଇଥିପାଇଁ ମୁଁ
କ'ଣ ମରିବି।"
44ଶାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଯଦି ମୋ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନରଖେ, ତେବେ
ମୋତେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ
କରିଛି। ଯୋନାଥନ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ।"
45ଏଥର ସୈନ୍ୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯୋନାଥନ
ଆଜି ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ମହାଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି। ଯୋନାଥନ ମରିବ,
ଏହା କେବେ ହୋଇ ନ ପାରେ। ଆମ୍ଭେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ, କେହି ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ତ
ଦୂରର କଥା ମୁଣ୍ଡରୁ ଗୋଟିଏ କେଶ ମଧ୍ୟ ତଳେ ପଡିବାକୁ
ଦେବୁ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ପଲେଷ୍ଟୀୟ କବଳରୁ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ
ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି।" ତେଣୁ
ଲୋକମାନେ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତାଙ୍କୁ କେବେ
ବି ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ।
46ଶାଉଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଡାଇଲେ ନାହିଁ ବରଂ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଶାଉଲ ଇସ୍ରାୟେଲ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

47ଶାଉଲ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ଶାଉଲ
ଇସ୍ରାୟେଲ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋୟାବୀୟ,
ଅମ୍ମୋନୀୟ, ଇଦୋମୀୟ, ସୋବାର ରାଜାଗଣ ଏବଂ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ
ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 48ଶାଉଲ ସାହାସୀ ଥିଲେ। ସେ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀଙ୍କୁ ଦମନ କଲେ। ସେ
ଏପରିକି ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।
49ଯୋନାଥନ, ଯିଶ୍ୱି ଓ ମଲ୍କୀଶୂୟ ଶାଉଲଙ୍କର ତିନି
ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ମେରବ୍ ଓ ମୀଖଲ୍ ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଓ
କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା। 50ଶାଉଲଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଅହୀନୋୟମ୍, ସେ
ଅହୀମାସର କନ୍ୟା।
ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେନାପତି ଅବନର ନେରର ପୁତ୍ର ଥିଲେ।
ନେର ଶାଉଲଙ୍କ କକା ଥିଲେ। 51ଶାଉଲଙ୍କ ପିତା କୀଶ୍ ଓ
ଅବନରର ପିତା ନେର, ଏ ଦୁହେଁ ଅବୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ।
52ଶାଉଲ ସାହାସୀ ଥିଲେ, ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସହି ଘୋର
ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ସେ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ସାହାସୀ ଓ
ଯୋଦ୍ଧା କି କୌଣସି ବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଦେଖିଲେ, ତାହାକୁ
ଆପଣାର ସେନା ବାହନୀରେ ସାମିଲ କରୁଥିଲେ ଓ ସୁରକ୍ଷା
ଦେଉଥିଲେ।

ଶାଉଲ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ

15 ଥରେ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋତେ ରାଜପଦରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଷେକ କରିବା
ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣ।"
2ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, 'ଯେତେବେଳେ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାର ଆସିଲେ,
ଅମାଲେକୀୟମାନେ ତାଙ୍କୁ କାନେନ ଯିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି
କରିବେ। ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯାହା ସବୁ ଅମାଲେକୀୟମାନେ
କରିଛନ୍ତି। 3ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମାଲେକୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା
କର। ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଧ୍ୱଂସ
କରିପାରିବ। ତୁମ୍ଭେ କିଛି ଜୀବନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଆସିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ
ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ଛୋଟପିଲା ଏପରିକି ଶିଶୁଛୁଆକୁ ମଧ୍ୟ
ହତ୍ୟା କରିବ। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଗାଈ, ମେଣ୍ଢା,
ଓଟ ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ।'"

ଇଉରିମ୍ ଓ ଥୁମିଅମ୍ ଯାଜକଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଠାରୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ କ'ଣ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋଟ୍ଟା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ: ପଥର, ଯଷ୍ଟି ଓ ହାଡସବୁ ଫୋପଡା ହୁଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାରେ।

4ଶାଉଲ ଟେଲାୟୀମ୍‌ରେ ସୈନ୍ୟ ଏକଜୁଟ କଲେ। ସେଠାରେ
2,00,000 ପଦାତିକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ 10,000 ଲୋକ ଯିହୁଦାର
ଥିଲେ। 5ତା'ପରେ ଶାଉଲ ଅମାଲେକ ସହରକୁ ଗଲେ ଏବଂ
ଉପତ୍ୟକାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। 6ଶାଉଲ କେନୀୟମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଯାଅ, ଅମାଲେକ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଅ। କାରଣ ମୁଁ
ଅମାଲେକୀୟଙ୍କ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହେଁ
ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଛାଡ଼ି ଆସିବା
ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲ।" ତେଣୁ
କେନୀୟମାନେ ଅମାଲେକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

7ଶାଉଲ ଅମାଲେକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେ ହବୀଲାଠାରୁ
ମିଶର ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଶୂରର ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ
ଆକ୍ରମଣ କଲେ। 8ସେ ଅମାଲେକୀୟ ରାଜା ଅଗାଗ୍‌କୁ
ଜୀବନ୍ତ ଧରିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସେନାବାହିନୀର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କଲେ। 9ଯାହାହେଉ, ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ସବୁଠୁ ଭଲ ମେଷ, ବଳଦ ଓ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ମେଷ ଶାବକଗୁଡ଼ିକୁ
ଓ ସମସ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରି ସେମାନେ
ରଖିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ
ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ କେବଳ ରଖିବା ଉପଯୋଗୀ
ନହେବା ଜିନିଷକୁ ନଷ୍ଟ କଲେ।

ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାପ କଥା କହିଲେ

10ଶାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଲେ।
11ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଶାଉଲ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ।
ତେଣୁ ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜା କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଅଟେ। ସେ
ମୋର ଆଦେଶକୁ ଅବଜ୍ଞା କଲା।" ଏଥିରେ ଶାମୁୟେଲ
କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସାରା ରାତି
ଚିତ୍କାର କରି କାନ୍ଦିଲେ।

12ଶାମୁୟେଲ ତା' ପରଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଶାଉଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ରାସ୍ତାରେ ଗଲେ। ଲୋକମାନେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଶାଉଲ ଯିହୁଦାର କର୍ମିଲ୍ ସହରକୁ ଆସିଥିଲେ।
ଶାଉଲ ସେଠାକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ ଗଲେ। ଶାଉଲ ସବୁଆଡେ ଯାତ୍ରା କରି ସାରିବା
ପରେ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିବେ।"

13ତେଣୁ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା
କଲେ। ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିଛି।"

14କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ତେବେ ଏହା କ'ଣ, ମୁଁ
ଶୁଣିଅଛି? ମୁଁ କାହିଁକି ମେଷର ଭେଁ ଭେଁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଅଛି
ଏବଂ ଗାଈର ହମ୍ବାରବ ଶୁଣୁଛି?"

15ଶାଉଲ କହିଲେ, "ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଣିଛନ୍ତି। ସୈନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତମ ଗୋରୁ
ଓ ମେଷମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବଳିଦେବା
ନିମନ୍ତେ ରଖିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ।"

16ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "କହିବା ବନ୍ଦ କର!
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଗତ ରାତିରେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ କହିବି।" ଶାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୋତେ କୁହ।"

17ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ମୁଖ୍ୟ
ବୋଲି ଭାବୁ ନ ଥିଲ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ପରିବାରବର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଭାବେ ବାଛିଲେ। 18ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଯୁଦ୍ଧ ଯାତ୍ରାରେ ପଠାଇ କହିଲେ, 'ଯାଅ, ସେହି ଅମାଲେକୀୟ
ପାପୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର। ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ
ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କର।' 19କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ କାହିଁକି? ତୁମ୍ଭେ ଚାହିଁଲ
ସେ ଲୁଟଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ରଖିବା ପାଇଁ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଅଟେ।"

20ଶାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ମାନିଥିଲି,
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯେଉଁଠାକୁ ପଠାଇ ଥିଲେ, ମୁଁ ସେଠାକୁ
ଯାଇଥିଲି, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲି। ମୁଁ
ଅମାଲେକୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲି।
21ଏବଂ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ରେ ଉତ୍ତମ ମେଣ୍ଢା ଓ
ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବଳିଦାନ
ଦେବା ପାଇଁ ରଖିଲେ।"

22କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ'ଣ
ଅଧିକ ପ୍ରସନ୍ନ କଲା, ହୋମବଳି, ନୈବେଦ୍ୟ ନା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା? ପରମେଶ୍ୱର ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ମେଷର
ବଳିଦାନଠାରୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାମାନୁ ଥିବା ଲୋକଠାରେ ଅଧିକ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି। 23ବିଦ୍ରୋହିତା ମନ୍ତ୍ରପାଠ ପାପତୁଲ୍ୟ ଓ
ଅବାଧ୍ୟତା ଅବସ୍ତୁର ଓ ଠାକୁରମାନଙ୍କର ପୂଜାତୁଲ୍ୟ। ତୁମ୍ଭେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛ। ଏଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ
ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା ହୋଇଥିବା ପାଇଁ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛନ୍ତି।"

24ତା'ପରେ ଶାଉଲ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ପାପ
କରିଅଛି। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଓ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛି। ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟକରି ସେମାନଙ୍କ
କଥା ଶୁଣିଲି। 25ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଓ ମୁଁ ଯେମନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା
କରିପାରେ ଏଥିପାଇଁ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଫେରିଆସ।"

26କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ସଙ୍ଗେ ଫେରି ଯିବି ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ବାକ୍ୟକୁ ଅବମାନନା କରିଅଛ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ରାଜା ପାଇଁ ମନା କରିଅଛନ୍ତି।"

27ଯେତେବେଳେ ଶାମୁୟେଲ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତେ,
ସେ ତାହାଙ୍କ ଚୋଗାର ଅଞ୍ଚଳ ଧରି ଟାଣିଲେ, ତହିଁରେ ତାହା
ଚିରିଗଲା। 28ଏଣୁ ଶାମୁୟେଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ
ଆଜି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜତ୍ୱ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେଇଗଲେ
ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଲେ, ଯିଏକି ତୁମ୍ଭର
ସାଙ୍ଗ। ଉତ୍ତମ ତୁମ୍ଭର ଏକ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ତାହା ଦେଲେ।
29ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର। ସଦାପ୍ରଭୁ
ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଏହିଠାରେ ବାସ କରିବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଛ
କହନ୍ତି ନାହିଁ କି ସେ ତାଙ୍କର ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି
ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି ଯେ କି ତାଙ୍କର ମତ
ବଦଳାଇ ଦେବେ।"

30ଶାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି, କିନ୍ତୁ
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ

ମୋର ସମ୍ମାନ ରଖିବା ପାଇଁ ମୋ ସହିତ ଫେରିଆସ। ମୁଁ
ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବି,
ଏଥିପାଇଁ ମୋ ସଙ୍ଗେ ଫେରି ଆସ।” 31ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କ
ସହିତ ଫେରିଯାନ୍ତେ ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ।
32ତା’ପରେ, “ଅଗାଗ୍ ଲୌହ ଶିଙ୍କୁଳିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ
ତାଙ୍କ ଆଗକୁ ଅଣାଗଲା।”
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅଗାଗକୁ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭ ମୃତ୍ୟୁର
ତିକ୍ତତା ଗଲା।”
33କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ ଅଗାଗକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଖଡ୍ଗ
ଯେମନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ହିନ କରିଅଛି, ତେମନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ମାତା ସନ୍ତାନହିନ ହେବ।” ତହୁଁ ଶାମୁୟେଲ
ଗିଲ୍‌ଗଲ୍‌ରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗାଗକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି
ହାଣିଲେ।
34ଏଥି ଉତ୍ତାରେ ଶାମୁୟେଲ ରାମାକୁ ଗଲେ। ପୁଣି
ଶାଉଲ ଗିବୟା ସ୍ଥିତ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ। 35ତା’ପରେ
ଶାମୁୟେଲ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାଉଲଙ୍କୁ
କେବେବି ଦେଖିଲେ ନହିଁ। କାରଣ ଶାମୁୟେଲ ଶାଉଲଙ୍କ
ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ। ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାରୁ ଅନୁତାପ କଲେ।

ଶାମୁୟେଲ ବୈଥ୍‌ଲେହମକୁ ଗଲେ

16 ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ
କେତେକାଳ ଶାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବ? ମୁଁ
ତାଙ୍କୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି। ତୁମ୍ଭେ
ଆପଣା ଶିଙ୍ଗ ତୈଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଚାଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ବୈଥ୍‌ଲେହମର ଯିଶୀ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟକୁ ପଠାଇବି।
କାରଣ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ
ରାଜା ଦେଖିଅଛୁ।”
2କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ଯାଏ, ଶାଉଲ
ଏହା ଶୁଣିଲେ ମୋତେ ବଧ କରିବେ।”
ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ବୈଥ୍‌ଲେହମକୁ ଯାଅ। ତୁମ୍ଭ ସହିତ
ଏକ ଛଡା ନିଅ ଓ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ
ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ।’ 3ଯିଶୀକୁ
ସେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର। ତା’ପରେ କଣ କରିବା
ପାଇଁ ହେବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବି। ମୁଁ ଯାହାକୁ କହିବି,
ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କର।”
4ଶାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ। ଶାମୁୟେଲ ବୈଥ୍‌ଲେହମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ତହିଁରେ
ନଗରର ପୁରୁଖାମାନେ କମ୍ପମାନ ହୋଇ ତାକୁ ଭେଟିବାକୁ
ଆସି ପଚାରିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନ କୁଶଳ ତ?”
5ଶାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ମୁଁ କୁଶଳରେ
ଆସିଛି! ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ବଳିଦାନ
କରିବାକୁ ଆସ।” ଶାମୁୟେଲ ଯିଶୀକି ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ
ପବିତ୍ର କରି ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଆସିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
କଲେ।
6ଯେତେବେଳେ ଯିଶୀ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରମାନେ ପହଞ୍ଚିଲେ,
ଶାମୁୟେଲ ଇଲୀୟାବଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ଶାମୁୟେଲ ଭାବିଲେ,
“ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକଟିକୁ ରାଜା
ହେବାପାଇଁ ବାଛିଛନ୍ତି।”
7କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଲୀୟାବ
ଡେଙ୍ଗା ଓ ସୁନ୍ଦର ଅଟନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଭାବନାହିଁ
ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେପରି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ।
ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଉପର ଦେଖନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତାହାର ଅନ୍ତର ଦେଖନ୍ତି। ଇଲୀୟାବ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ
ନୁହଁ।”
8ତା’ପରେ ଯିଶୀ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଅବିନାଦବଙ୍କୁ
ଡାକିଲେ। ଅବିନାଦବ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ଆଗ ଦେଇ ଗଲେ।
କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ନା, ଏ ଲୋକ ନୁହଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରନ୍ତି।”
9ତା’ପରେ ଯିଶୀ ଶମ୍ମକୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଡକାଇଲେ।
କିନ୍ତୁ ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ନା, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ
ମନୋନୀତ କରି ନାହାଁନ୍ତି।”
10ଏହିରୂପେ ଯିଶୀ ନିଜର ସାତପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କର
ସମ୍ମୁଖରେ ଚଲାଇଲେ। ମାତ୍ର ଶାମୁୟେଲ ଯିଶୀଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ସଦାପ୍ରଭୁ ଏମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହାଁନ୍ତି।”
11ଶାମୁୟେଲ ଯିଶୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ସବୁ ସନ୍ତାନ
କ’ଣ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି?”
ସେ କହିଲେ, “କେବଳ କନିଷ୍ଠଟି ଏଠାରେ ନାହିଁ। ସେ
ମେଷପଲଙ୍କୁ ଚରାଉ ଅଛି।”
ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ଲୋକ ପଠାଇ ତାଙ୍କୁ ଡକାଅ।
ସେ ଏଠାକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଭୋଜନରେ ବସିବୁ
ନାହିଁ।”
12ତାକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଯିଶୀ ଲୋକ ପଠାଇଲେ। ସେ
ଈଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନୟନ ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର
ଅଟନ୍ତି।
ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଉଠ ଏହାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ
କର, ଏ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ।”
13ଶାମୁୟେଲ ତୈଳ ଶିଙ୍ଗ ନେଇ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଗଣ
ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ। ତହିଁରେ ସେହି ଦିନାବଧି
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରେ ବାସ କଲେ,
ଏହାପରେ ଶାମୁୟେଲ ଉଠି ରାମାକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଶାଉଲଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଲା

14ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାଉଲଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ।
ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ
କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। 15ଶାଉଲଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ
କରୁଛି। 16ଜଣେ ନିପୁଣ ବୀଣାବାଦକ ଅନ୍ୱେଷଣ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ। ଯେତେବେଳେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସେ,
ଯଦି ସେ ଲୋକ ବୀଣା ବଜାଏ ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଭଲ
ସମବେଦନା ପ୍ରକାଶ କରିବ।”

17ଶାଉଲ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆଚ୍ଛା ଯେ
ଭଲ ବଜାଇ ପାରେ ସେହିପରି ଏକ ଲୋକକୁ ମୋ ପାଖକୁ
ଆଣ।"
18ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା,
"ଦେଖନ୍ତୁ ମୁଁ ବୈଥଲେହମୀୟ ଯିଶୀର ଏକ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି।
ସେ ବୀଣା ବଜାଇବାରେ ନିପୁଣ ଓ ମହାବିକ୍ରମଶାଳୀ ଯୋଦ୍ଧା
ଓ କଥାରେ ବିଜ୍ଞ, ଆଉ ରୂପବାନ ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ
ପାଖେ ପାଖେ ଅଛନ୍ତି।"
19ତେଣୁ ଶାଉଲ ଯିଶୀ ନିକଟକୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ଯେ ମେଷପଲ
ସାଙ୍ଗରେ ଥାଏ, ତାକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଅ।"
20ତା'ପରେ ଯିଶୀ କେବଳ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ,
ତା ସହିତ ଶାଉଲ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଉପହାର ପଠାଇଲେ:
ଗୋଟିଏ ଛେଳି ଓ ଗୋଟିଏ ଗଧରେ ବୋଝେଇ ଖାଦ୍ୟ ଓ
ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପଠାଇଲେ। 21ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ
ଅତିଶୟ ସ୍ନେହ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେଲେ। 22ଏହାପରେ ଶାଉଲ ଯିଶୀଙ୍କୁ ଏକ
ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ, "ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି ଦାଉଦଙ୍କୁ ମୋ
ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ, ସେ ମୋର ସେବା କରିବ,
କାରଣ ମୁଁ ତାକୁ ଭଲ ପାଏ।"
23ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ
ଶାଉଲଙ୍କ ଉପରେ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ବୀଣା
ନେଇ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବଜାନ୍ତି। ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଆଶ୍ୱାସ
ପାଆନ୍ତି ଓ ଭଲ ହୁଅନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଯାଏ।

ଗଲିୟାତ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଟକ୍କର ଦିଅନ୍ତି

17 ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ
ହେଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ଅଧିକାରସ୍ଥ ସୋଖୋରେ
ସଂଗୃହିତ ହୋଇ ସୋଖୋ ଓ ଅସେକା ମଧ୍ୟରେ ଏଫସ୍-ଦମ୍ମୀମରେ
ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
2ଶାଉଲ ଅଧିନରେ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଏଲା
ତଳଭୂମିରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲେ। 3ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପର୍ବତର
ଏକ ଦିଗରେ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲ ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଠିଆ
ହେଲେ। ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା।
4ଗାଥ ନିବାସୀ ଗଲିୟାତ ନାମକ ଏକ ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରୁ ବାହାରି ହେଲା, ସେ ସାଢେ
ଛଅ ହାତ ଉଚ୍ଚ। 5ତା'ର ମସ୍ତକରେ ପିତ୍ତଳର ଟୋପର ଥିଲା
ଓ ସେ ମାଛକାତି ତୁଲ୍ୟ ସାଞ୍ଜୁଆରେ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲା। ସେହି
ସାଞ୍ଜୁଆଟି ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ଶେକଲ ଓଜନ ପିତ୍ତଳର ଥିଲା।
6ସେ ଗୋଡରେ ପିତ୍ତଳର ତ୍ରାଣ ପିନ୍ଧି ଥିଲେ ଓ ସେ
ପଛରେ ପିତ୍ତଳର ବର୍ଚ୍ଛା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା। 7ତା'ର ବର୍ଚ୍ଛାର
ଦଣ୍ଡ ବୁଣାକାରର କାଠ ତୁଲ୍ୟ ଓ ଏହାର ପାତର ଓଜନ
ଥିଲା, ଛଅ ଶହ ଶେକଲ ଲୌହ ଢାଲର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା।
ତା'ର ଆଗେ ଆଗେ ତା'ର ଢାଲବାହକ ଗଲାଥିଲା।
8ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗଲିୟାତ ବାହାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ
ଇସ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହୁଥିଲା,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଯୁଦ୍ଧ ସାଜିବା ପାଇଁ ବାହାରି ହୋଇ
ଆସିଛ? ମୁଁ ଜଣେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକ ନୁହେଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଶାଉଲର ଦାସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଲୋକ
ମନୋନୀତ କର ଓ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁ। 9ଯଦି
ସେ ଲୋକଟି ମୋତେ ମାରିଦିଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହେବୁ। ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ ବଧ କରେ ତେବେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ।"
10ପଲେଷ୍ଟୀୟ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, "ଆଜି ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲର
ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀକୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଅଛି। ମୁଁ ସାହାସ କରି କହୁଛି
ମୋତେ ଜଣେ ଲୋକ ଦିଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର
ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବୁ।" 11ଯେତେବେଳେ ଶାଉଲ ଓ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନ ପଲେଷ୍ଟୀୟର ଏହି ସକଳ କଥା ଶୁଣନ୍ତେ।
ସେମାନେ ହତାଶ ହେଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଭୟ କଲେ।

ଦାଉଦ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ମୁଖକୁ ଗଲେ

12ଦାଉଦ ଯିଶୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଶୀ ଥିଲେ ଇଫ୍ରାଥୀୟ
ପରିବାରର ଯିଏ ବୈଥଲେହମ ଓ ଯିହୁଦାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ
ଏବଂ ଯିଶୀଙ୍କର ଆଠପୁତ୍ର ଥିଲେ। ପୁଣି ଶାଉଲଙ୍କର ସମୟରେ
ସେ ପୁରୁଷ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ। 13ଯିଶୀଙ୍କର ତିନି ବଡ ପୁତ୍ର
ଶାଉଲଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ଥିଲେ
ଇଲୀୟାବ୍ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରର ନାମ ଅବିନାଦବ୍ ଓ ତୃତୀୟର
ନାମ ଶମ୍ମ। 14ଦାଉଦ ଥିଲେ ସବୁଠାରୁ କନିଷ୍ଠ। ତିନିଜଣ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଛାଉଣୀରେ ଥିଲେ।
15କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଆପଣା ପିତାର ମେଷପଲ ଚରାଇବା ନିମନ୍ତେ
ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ବୈଥଲେହମକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଯାଆ
ଆସ କରୁଥାନ୍ତି।
16ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଚାଳିଶି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟ
ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁଥାଏ।
17ଦିନେ ଯିଶୀ ନିଜର ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ସୈନ୍ୟ
ଛାଉଣୀରେ ଥିବା ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଭଜା ଶସ୍ୟରୁ
ଏକ ଐଫା ଓ ଏହି ଦଶଟା ରୋଟୀ ନେଇଯାଅ। 18ସେ
ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଦଶଖଣ୍ଡ ବଡ ଛେନାପୁଡ
1,000 ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର କ୍ୟାପଟେନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନେଇଯାଅ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କର କୁଶଳତାର ଖବର ଆଣିବା ସହିତ
ସମାନେ ଭଲ ଅଛନ୍ତି କିଛି ଗୋଟିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବ।"
19ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ସାଥିରେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ
ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଲା ତଳ ଭୂମିରେ ଥାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ।"
20ଦାଉଦ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ଜଣେ ରଖୁଆଳ ହସ୍ତରେ
ମେଷପଲ ଛାଡ଼ି ଯିଶୀର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେସବୁ
ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇଗଲେ। ସୈନ୍ୟଗଣ ବାହାରି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ
ମହାନାଦ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଶଗଡ଼ ବନ୍ଦୀ ଜାଗାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। 21ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ

ଯୁଦ୍ଧ ସଜାଇଲେ ଓ ସୈନ୍ୟଶ୍ରେଣୀ ପରସ୍ପର ମୁହାଁ ମୁହିଁ ହେଲେ।

22ଦାଉଦ ସାମଗ୍ରୀ ରକ୍ଷକ ହସ୍ତରେ, ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ରଖି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଝିକୁ ଆସି ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ପଚାରିଲେ। **23**ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଗାଥନିବାସୀ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗଲୟାତ ନାମକ ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସି ପୂର୍ବପରି ପାଟିକଲା। ଦାଉଦ ତାହା ଶୁଣିଲେ।

24ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଗଣ ସେହି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖି ତାହା ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ ଓ ଅତି ଭୟଭୀତ ହେଲେ। **25**ଜଣେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲକି ଯିଏ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଅବମାନନା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା? ଏହାକୁ ଯେଉଁଲୋକ ହତ୍ୟା କରିବ, ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧନରେ ଧନବାନ କରିବେ ଓ ତାହାକୁ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବେ। ଆଉ ଇସ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ତା'ର ପିତୃ ଗୃହକୁ ନିଷ୍କର କରିବେ।"

26ଦାଉଦ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ସେ କ'ଣ କହିଲା? ଯେଉଁଲୋକ ଏହି ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ବଧ କରି ଏବଂ ଇସ୍ରାୟେଲର ଏହି ଅପମାନ ଦୂର କରିବ, ତାହାପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ? କିଏ ଏହି ଅସୁନ୍ନତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଯିଏ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଛାଉଣୀକି ଅବମାନନା କରିବାକୁ ସାହାସ କରେ।"

27ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବପରି ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଯେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବ, ତାହାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯିବ। **28**ଦାଉଦ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତା'ର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ଇଲୀୟାବ ଶୁଣିଲା। ଇଲୀୟାବର କ୍ରୋଧ ଦାଉଦ ଉପରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, "ତୁ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଲୁ? ପ୍ରାନ୍ତରରେ ତୁ ମେଣ୍ଢାମାନଙ୍କୁ କାହା ପାଖରେ ଛାଡ଼ିଲୁ? ମୁଁ ତୋ ଗର୍ବ ଓ ତୋ ମନର ଦୁଷ୍ଟତା ଜାଣେ। କାରଣ ତୁ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛୁ।"

29ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଏବେ କ'ଣ କଲି, ଏମିତି ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲି।" **30**ଦାଉଦ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ପୂର୍ବପରି କହିଲେ, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ପୂର୍ବପରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ।

31ଦାଉଦଙ୍କ ଏହିପରି କଥା ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ତାକୁ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଦାଉଦ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କହିଲେ। **32**ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଗଲୟାତ ଯୋଗୁଁ ଲୋକମାନେ ହତାଶ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ।"

33ଶାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତ ଜଣେ ସୈନିକ ନୁହଁ ଏବଂ ଗଲୟାତ ବାଳକ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଆସୁଅଛି।"

34କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ, ଆପଣା ପିତାର ମେଷ ଚରାଉ ଥାଏ। ଥରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ ଓ ଅନ୍ୟଥର ଗୋଟିଏ ଭାଲୁ ଆସି ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମେଷକୁ ନେଇଗଲା। **35**ମୁଁ ତା' ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲି ଏବଂ ତାକୁ ଆଘାତ କରି, ତା' ପାଟିରୁ ମେଷକୁ ଛଡାଇ ଆଣିଲି। ବନ୍ୟ ପଶୁଟି ମୋ ଉପରକୁ କୁଦା ମାରିଲା ମୁଁ ତା'ର ଦାଢ଼ି ଧରି ତାହାକୁ ମାରିଦେଲି। **36**ମୁଁ ସିଂହ ଓ ଭାଲୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ବଧ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗଲୟାତକୁ ସେହିପରି ବଧ କରିବି। ଗଲୟାତ ମରିବ କାରଣ ସେ ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସୈନ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛି। **37**ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସିଂହ ଓ ଭାଲୁ ନିକଟରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମତେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।"

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।" **38**ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପିତଳ ଟୋପର ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ସାଞ୍ଜୁଆ ପିନ୍ଧାଇଲେ। **39**ଦାଉଦ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଖଡ୍ଗ ବାନ୍ଧି ଚାଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, କାରଣ ଏହିପରି ଓଜନିଆଁ ସାମଗ୍ରି ପିନ୍ଧିବାର ଅଭ୍ୟାସ ନଥିଲା।

ଆଉ ଦାଉଦ୍ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ସାମଗ୍ରି ନେଇ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନପାରେ, ମୁଁ ସେଗୁଡିକ ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ନୁହେଁ।" ତେଣୁ ତାକୁ ସେ କାଢ଼ି ରଖିଲେ। **40**ଦାଉଦ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ହାତରେ ଧରି ନଦୀରୁ ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ଚିକ୍କଣ ପଥର ବାଛିଲେ ଓ ସେ ସେଗୁଡିକୁ ନିଜର ମେଷପାଳକ ଥଳି ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ। ନିଜ ହାତରେ ନିଜର ଛାଟିଣୀଟି ଧରି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ।

ଦାଉଦ ଗଲୟାତକୁ ବଧ କଲେ

41ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଧିରେ ଧିରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଦାଉଦଙ୍କର ସନ୍ନିକଟ ହେଲା ଓ ତା'ର ଢାଲବାହକ ତା'ର ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲା। **42**ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଅନାଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଓ ତାକୁ ତୁଚ୍ଛ ଜ୍ଞାନ କଲେ କାରଣ ଦାଉଦ ଯୁବା ଓ ଈଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ବଦନ ଥିଲେ। **43**ଗଲୟାତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ କ'ଣ ଗୋଟିଏ କୁକୁର ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖକୁ ବାଡ଼ ନେଇ ଆସିଛ।" ତା'ପରେ ଗଲୟାତ ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କ ନାମରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶାପ ଦେଲା। **44**ଗଲୟାତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ଏହିଠାକୁ ଆସ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମାଂସକୁ ହିଂସ୍ରପଶୁ-ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବି।"

45ଦାଉଦ ଗଲୟାତକୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଖଡ୍ଗ, ବର୍ଚ୍ଛା ଓ ଶଲ୍ୟ ଘେନି ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛ ସେହି ଇସ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପରମେଶ୍ୱର, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମୁଁ ଆସୁଅଛି। **46**ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେବେ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଶିରଚ୍ଛେଦନ କରିବି। ମୁଁ ଆଜି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣର ଶରୀର ଆକାଶ ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବନ୍ୟପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେବି, ତହିଁରେ ଇସ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସମୁଦାୟ ଜଗତ ଜାଣିବେ। **47**ଏଠାରେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା ସବୁ ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଖଡ୍ଗ ଓ ବର୍ଚ୍ଛାଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ସେ ତୁମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କରିବାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ।”
48ଏହାପରେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଦାଉଦର ନିକଟରୁ ନିକଟତର
ହେଲା। ଦାଉଦ ଶୀଘ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଭେଟିବାକୁ
ସୈନ୍ୟବାହୀନ ଆଡ଼େ ଦୌଡ଼ିଲେ।
49ଦାଉଦ ଆପଣା ଥଳିରେ ହାତ ପୁରାଇ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ
ପଥର କାଢ଼ି ଛାଟିଣିରେ ମାରି ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର କପାଳକୁ
ଆଘାତ କଲେ। ତହିଁରେ ସେ ପଥର ତା'ର କପାଳରେ
ପଶିଯାନ୍ତେ ସେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା।
50ଏହିପରି ଭାବରେ ଦାଉଦ ବାଟୁଳି ଓ ପଥର ଦ୍ୱାରା
ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ଆଘାତକରି ବଧ
କଲେ। ମାତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଖଡ୍ଗ ନ ଥିଲା। 51ଦାଉଦ
ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ
ଗଲିୟାତର ଖଡ୍ଗ ଖାପରୁ କାଢ଼ି ତାହାର ମସ୍ତକ ଛେଦନ
କଲେ।
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବୀରକୁ ମୃତ ଦେଖି
ପଳାଇଲେ। 52ଇଶ୍ରାୟେଲର ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଉଠି
ଜୟଧ୍ୱନି କଲେ ଓ ସନ୍ନିକଟ ଇକ୍ରୋଣ ଫାଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ। ତା'ପରେ
ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ଶାରୟିମ ପଥରେ
ଗାଥ ଓ ଇକ୍ରୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକାଇଲେ। 53ଇଶ୍ରାୟେଲର
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡାଇବାରୁ ଲେଉଟି ଆସି
ସେମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀ ଲୁଟ୍ କଲେ।
54ଦାଉଦ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ମସ୍ତକ ନେଇ ଯିରୁଶାଲମକୁ
ଆଣିଲେ କିନ୍ତୁ ତା'ର ଅସ୍ତ୍ର ଆପଣା ଗୃହରେ ରଖିଲେ।

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

55ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବାହାରିବାର
ଦେଖି ଶାଉଲ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି ଅବନେରକୁ କହିଲେ,
“ଅବନର ଏ ଯୁବକ କାହାର ପୁତ୍ର?”
ଅବନର କହିଲା, “ହେ ମହାରାଜ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ
ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ।”
56ରାଜା କହିଲେ, “ପଚାର ଏ ଯୁବକ କାହାର ପୁଅ?”
57ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ହତ୍ୟାକରି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ମସ୍ତକ
ହସ୍ତରେ ଧରି ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ଅବନର ତାଙ୍କୁ ନେଇ
ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା।
58ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୁବକ ତୁମ୍ଭେ
କାହାର ପୁଅ?”
ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ବୈଥଲେହମୀୟ
ଯିଶୀର ପୁତ୍ର।”

ଦାଉଦ ଓ ଯୋନାଥନଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତା

18 ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିସାରିବା
ପରେ ଯୋନାଥନର ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଦୃଢ଼
ବନ୍ଧୁତା ବାନ୍ଧିଲେ। ଆଉ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ପ୍ରାଣପରି ତାଙ୍କୁ
ସ୍ନେହ କଲା।
2ଶାଉଲ ସେହିଦିନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ରଖିଲେ ଓ
ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।
3ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରାଣପରି ସ୍ନେହ କରିବାରୁ
ସେମାନେ ଏହି ନିୟମ କଲେ। 4ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଦେହରୁ
କୋଟ୍ କାଢ଼ି ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଲା। ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର, ଖଡ୍ଗ, ଧନୁ ଓ
କଟିବନ୍ଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲା।

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କର ସଫଳତା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ

5ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବହୁତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ଏଣୁ ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ
ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ଏହା ଶାଉଲଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ
ସମେତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କଲା। 6ଏପରି ହେଲା ଯେ,
ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ
ଫେରିଲେ। ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ନଗରର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ
ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ
ତୁମ୍ବୁରା ବଜାଇ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚିଲେ ଓ ଗାଇଲେ। 7ଆଉ
ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନୃତ୍ୟ କରୁକରୁ ଗାଇଲେ,

“ଶାଉଲ ହତ୍ୟା କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ଦାଉଦ ହତ୍ୟା କଲେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ”

8ଏଥିରେ ଶାଉଲ ଅତି ରାଗିଗଲେ ଓ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲେ। ଏଣୁ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ, “ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଅୟୁତ ଅୟୁତର ଜୟୀ ଓ ଆମ୍ଭକୁ କେବଳ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ଜୟୀ ବୋଲି କହିଲେ। ରାଜ୍ୟ ପାଇବା ଛଡ଼ା ତା'ର ଆଉ
କ'ଣ ପାଇବାର ବାକି ଅଛି?” 9ସେହିଦିନଠାରୁ ଶାଉଲ
ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ। ସେ ଇର୍ଷା ଓ ଘୃଣାରେ ତାଙ୍କୁ
ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ।

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ

10ପରଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା
ଶାଉଲଙ୍କୁ ଅକ୍ତିଆର କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ
ଅବାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଦାଉଦ ପ୍ରତିଦିନପରି
ହସ୍ତରେ ବୀଣା ବଜାଇଲେ, ସେ ସମୟରେ ଶାଉଲଙ୍କ
ଗୋଟିଏ ବର୍ଚ୍ଛା ଧରିଥିଲେ। 11ତେଣୁ ଶାଉଲ ବର୍ଚ୍ଛା ଫିଙ୍ଗିଲେ,
କାରଣ ସେ ଭାବିଲେ, “ମୁଁ ଦାଉଦକୁ କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼ିବି।”
ମାତ୍ର ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୁଇଥର ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ।
12ପୁଣି ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଓ ଶାଉଲଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ।
13ଶାଉଲ ଆପଣା ନିକଟରୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ପଠେଇଦେଲେ
ଓ ତାଙ୍କୁ 1,000 ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଆପଣାର ସେନାପତି
କଲେ। ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ।
14ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ତେଣୁ ଦାଉଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ। 15ଶାଉଲ ଦେଖିଲେ ଦାଉଦ
ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜୟୀ ହେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
16କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିହୁଦାର
ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ

ପାଇଲେ, କାରଣ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ
ନେଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି।

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ଝିଅର ବିବାହ ଯୋଜନା

17କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ
ଏବଂ ଶାଉଲ ଏକ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କଲେ। ଶାଉଲ କହିଲେ,
“ଦାଉଦ ମେରବ୍ ନାମକ ମୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନ୍ୟାକୁ ଦେଖ।
ମୁଁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିବାହ ଦେବି। ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ
ବୀର ଯୋଦ୍ଧା ସୈନିକ ହେବ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସନ୍ତାନପରି,
ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କର।” ଶାଉଲ
ଚିନ୍ତାକଲେ, “ମୁଁ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ହାତ ଉଠାଇବି
ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ହୁଏତ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରି
ପାରନ୍ତି।”

18କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ
ପରିବାରର ନୁହେଁ କି ଜଣେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ, ମୁଁ
କିପରି ରାଜାଙ୍କର ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିପାରିବି।”

19ତେଣୁ ଦାଉଦ ମେରବକୁ ବିବାହ ପାଇଁ ସମୟ
ଆସିଲା। ଶାଉଲ ଏହି ସମୟରେ ମହୋଲାତୀୟ ଅଦ୍ରୀୟେଲକୁ
ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ ଦତ୍ତ ହେଲା।

20ଶାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମୀଖଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲା ଓ
ଲୋକମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଏକଥା କୁହନ୍ତେ ଯେ ମୀଖଲ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି ଶାଉଲ ଏକଥା ଶୁଣି ଖୁସି ହେଲେ।
21ଶାଉଲ ଭାବିଲେ, “ମୁଁ ମୀଖଲ ମାଧମରେ ଦାଉଦକୁ
ଫାସରେ ପକାଇ ଦେବି। ମୁଁ ମୀଖଲକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ
ବିବାହ ଦେବି। ଏବଂ ତା'ପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ତାଙ୍କୁ ମାରି ଦେବେ।” ତେଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ
ଥର ପାଇଁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ମୋର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ
କରିପାର।”

22ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କୁହ ଯେ, ‘ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ ଅତି
ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀଗଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ
ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ
କରିବା ଉଚିତ୍।’”

23ଶାଉଲର ଦାସମାନେ ଏକଥା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ
ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଭାବୁଛ ରାଜାଙ୍କର
ଜ୍ୱାଇଁ ହେବା ଅତି ସହଜ? ମୋର ଏତେ ଅର୍ଥ ନାହିଁ ଯାହାକି
ମୁଁ ରାଜାଙ୍କର ଝିଅ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିପାରିବି। ମୁଁ ଜଣେ ଅତି
ସାଧାରଣ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଓ ମୋର ଅଳ୍ପ ମାନ୍ୟ।”

24ଶାଉଲର ଦାସମାନେ ଦାଉଦ କ'ଣ କହିଲା ତାହା
ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ। **25**ଶାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକଥା କୁହ, ‘ରାଜା ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର
ଝିଅପାଇଁ ଅର୍ଥ ଦିଅ, ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ
ନେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର 100 ସୁନ୍ନତ
ଚର୍ମ ଚାହାଁନ୍ତି।’” ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଉଦକୁ ନିପାତ
କରିବା ପାଇଁ ଶାଉଲଙ୍କର ବିଚାର ଥିଲା।

26ଶାଉଲଙ୍କର ଦାସମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏପରି ଶୁଣାନ୍ତେ
ଦାଉଦ ରାଜି ହୋଇଗଲେ। ଦାଉଦ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ଯେ
ତାଙ୍କୁ ଏକ ରାଜାଙ୍କର ଜ୍ୱାଇଁ ହେବାପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି।
ତେଣୁ ସେ ହଠାତ୍ ଯଥାକାର୍ଯ୍ୟ କଲା। **27**ଦାଉଦ ଓ ତା'ର
ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
ବାହାରିଲେ। ସେମାନେ ଦୁଇଶହ ପଲିଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ବଧ
କଲେ। ଦାଉଦ 200 ପଲିଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସୁନ୍ନତ ଚର୍ମ
ଆଣିଲେ ଏବଂ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଦେଲେ। ଦାଉଦ ଏପରି କଲେ
କାରଣ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ରାଜାଙ୍କର ଜ୍ୱାଇଁ ହେବାପାଇଁ। ଶାଉଲ
ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ମୀଖାଲକୁ ଦାଉଦ ସହ ବିବାହ ଦେଲେ।

28ଶାଉଲ ଦେଖିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି।
ଶାଉଲ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ମୀଖଲ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି। **29**ତେଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ଅଧିକ ଭୟ କଲେ। ଶାଉଲ ସର୍ବଦା ଦାଉଦଙ୍କର ବିରୋଧି
ହୋଇ ରହିଲେ।

30ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଦାଉଦ
ଶାଉଲଙ୍କର ଅତି ଦକ୍ଷ ଅଧିକାରୀ ହେଲେ। ଦାଉଦ ଅଧିକ
ମାନ୍ୟ ପାଇଲେ।

ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ

19 ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଯୋନାଥନ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। କିନ୍ତୁ
ଯୋନାଥନ ଦାଉଦକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। **2-3**ଯୋନାଥନ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ କହିଲା, “ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ
ମାରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସାବଧାନ ସହକାରେ
କୌଣସି ଜାଗାରେ ଲୁଚି ରୁହ। ତୁମେ ଯେଉଁଠାରେ ଲୁଚିଥିବ,
ମୁଁ ସେ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତୁମ୍ଭ
ବିଷୟରେ କଥୋପକଥନ ହେବି। ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଦେଖେ
ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇବି।”

4ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କର ପିତା ଶାଉଲଙ୍କ ସହିତ କଥା
ହେଲେ। ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭଲକଥା ତାଙ୍କ
ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ଯୋନାଥନ କହିଲେ, “ମହାରାଜ ଆପଣ
ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। କାରଣ ସେ
ଆପଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିନାହିଁ। ତା'ର ସମସ୍ତ କର୍ମ
ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ମଙ୍ଗଳଜନକ ହୋଇଅଛି। **5**ସେ
ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ହତ୍ୟା
କଲା। ସେଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦାୟ ଇସ୍ରାୟେଲ ନିମନ୍ତେ
ମହା ବିଜୟ ସାଧନ କଲେ। ଆପଣ ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ
କରିଥିଲେ। ଏବେ ଆପଣ ବିନା କାରଣରେ ଦାଉଦକୁ ହତ୍ୟା
କରିବେ କାହିଁକି? ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର
କିଛି କାରଣ ନାହିଁ।”

6ଶାଉଲ ଯୋନାଥନର କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କଲେ। ସେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ
ସେ ମରିବ ନାହିଁ।”

7ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଡାକିଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା
ଶୁଣାଇଲା। ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା,
ତହିଁରେ ଦାଉଦ ପୂର୍ବପରି ଶାଉଲଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଲେ।

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରବାକୁ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ

8ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ତହିଁରେ ଦାଉଦ ବାହାର
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେ ଏତେ ଜୋରରେ
ଆଘାତ କଲେ ଯେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଭୟରେ ଦୌଡ଼
ପଳାଇଲେ। 9କନ୍ତୁ ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ
ଶାଉଲଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲା। ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ନଜ ଗୃହରେ
ବସିଥିଲେ। ଶାଉଲ ହାତରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଧରଥିଲେ। ଦାଉଦ
ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବାଦ୍ୟ ବଜାଉ ଥିଲେ। 10ଶାଉଲ ବର୍ଚ୍ଛାରେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼ ପକାଇବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ, ମାତ୍ର
ସେ ଶାଉଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯିବାରୁ ବର୍ଚ୍ଛା କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼
ହୋଇଗଲା। ସେହ ରାତ୍ରିରେ ଦାଉଦ ପଳାୟନ କଲେ।

11ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ଘରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ। ଲୋକମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହକୁ ଜଗି ରହଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ରାତ୍ରି
ତମାମ ଜଗି ରହଲେ। ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସକାଳରେ
ମାରଦେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରଥିଲେ, କନ୍ତୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ
ମୀଖଲ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଲା। ସେ କହଲା, "ତୁମ୍ଭେ
ରାତ୍ରିରେ ପଳାୟନ କର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କର। ଯଦ ତୁମ୍ଭେ
ଏହା ନକର ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆସନ୍ତା କାଲ
ମାରଦେବେ।" 12ତା'ପରେ ମୀଖଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକ ଝରକା
ଦେଇ ବାହାରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ। ଦାଉଦ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲେ
ଏବଂ ଦୌଡ଼ ପଳାଇ ଗଲେ। 13ମୀଖଲ ଗୃହର ଦେବତାଙ୍କୁ
ଲୁଗାରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲା। ତା'ପରେ ସେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ବଛଣା
ମଧରେ ପୁରାଇ ଦେଲା। ସେ ମଧ ଛାଗ ଚମଡାକୁ ତହିଁର
ମସ୍ତକରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲା।

14ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରନେବା ପାଇଁ ଶାଉଲ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତେ
ମୀଖଲ କହଲା, "ସେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି।"

15ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ
କହଲା, "ତାହାକୁ ଶଯ୍ୟାରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ। ମୁଁ ତାକୁ
ହତ୍ୟା କରବ।"

16ଯେତେବେଳେ ଦୂତମାନେ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖନ୍ତେ,
ସେମାନେ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦେବତା ଦେଖିଲେ ଓ
ତହିଁର ମସ୍ତକର ଛାଗ ଲୋମ ନର୍ମିତ କମ୍ବଳ ଅଛି।

17ଶାଉଲ ମୀଖଲକୁ କହଲେ, "ଏପର କର ତୁମ୍ଭେ
କାହିଁକ ମୋତେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କଲ? ମୋ ଶତ୍ରୁକୁ କାହିଁକ ତୁମ୍ଭେ
ଖସିଯିବାକୁ ଦେଲେ।"

ମୀଖଲ ଶାଉଲକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହଲା, "ସେ ମୋତେ
କହଲେ ମୋତେ ଛାଡ଼ ଦଅ, ତା ନହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ
କରବ?"

ଦାଉଦ ରାମାସ୍ଥିତ ସେନାଛାଉଣୀକୁ ଗଲେ

18ଦାଉଦ ପଳାୟନ କର ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଓ ରାମାରେ
ଶାମୁୟେଲ ନକଟକୁ ଯାଇ ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ
ଆଚରଣ କରଥିଲେ ତାହା କହଲେ। ତେଣୁ ସେ ଓ
ଶାମୁୟେଲ ଯାଇ ନାୟୋତରେ ବାସ କଲେ।

19ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦଆଗଲା, ଦେଖ ଦାଉଦ ରାମାସ୍ଥିତ
ନାୟୋତରେ ଅଛି। 20ତେଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରବା ପାଇଁ
ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା
ଦଳକୁ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରବାର ଓ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ନଯୁକ୍ତ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖନ୍ତେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାଉଲଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲେ।
ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଧ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ।

21ଏହକଥା ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦଆଯାନ୍ତେ ସେ ଅନ୍ୟ
ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ମଧ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ
ପ୍ରଚାର କଲେ, ଶାଉଲ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟ ଥରପାଇ ଦୂତମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ମଧ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର
କଲେ। 22ଶେଷରେ ଶାଉଲ ନଜେ ରାମାକୁ ଗଲେ ଓ
ସେଠାରେ ଥିବା ବୃହତ କୂପ ନକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ,
ପୁଣି ସେ ପଚାର କହଲେ, "ଶାମୁୟେଲ ଓ ଦାଉଦ
କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି?"

ଜଣେ କହଲା, "ସେମାନେ ରାମାସ୍ଥିତ ନାୟୋତରେ ଅଛନ୍ତି।"

23ତେଣୁ ଶାଉଲ ରାମା ନକଟସ୍ଥ ନାୟୋତକୁ ଗଲେ।
ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସନ୍ତେ ସେ
ଯାଉ ଯାଉ ରାମାସ୍ଥିତ ନାୟୋତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭବଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ। 24ତା'ପରେ ଶାଉଲ ନଜର
ବସ୍ତ୍ର ଉତାରଲେ ଓ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବାକ୍ୟ
ପ୍ରଚାର କଲେ। ସେ ସେହ ଦନଯାକ ଏବଂ ରାତ୍ରି ତମାମ
ପୋଷାକ ନ ପିନ୍ଧି ପଡ ରହଲେ।

ତେଣୁ ଲୋକେ କହନ୍ତି, "ଶାଉଲ ବ ଭବଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ
ମଧରେ ଜଣେ?"

ଦାଉଦ ଓ ଯୋନାଥନ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ

20 ଦାଉଦ ନାୟୋତ ଠାରୁ ରାମାକୁ ପଳାୟନ କଲେ।
ଦାଉଦ ଯୋନାଥନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରଲେ, "ମୁଁ
କ'ଣ ଭୁଲ କଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ କଣ ଦୋଷ
କରଛି? ତୁମ୍ଭର ପିତା କାହିଁକ ମୋତେ ମାରବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି?"

2ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ କହଲେ, "ତାହା ସତ୍ୟ
ହୋଇ ପାରବ ନାହିଁ। ମୋର ବାପା ମୋତେ ପ୍ରଥମେ ନ
ପଚାର କଛ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ହୋଇଥାଉ
କମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହୋଇଥାଉ, ସେ ସର୍ବଦା ମୋ ସହତ
ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି। ମୋତେ ନ ପଚାର କାହିଁକ ତୁମ୍ଭକୁ
ମାରବାକୁ ଚାହିଁଲେ? ନା! ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ?"

3କନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭ ବାପା ଭଲଭାବରେ
ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସାଙ୍ଗ।" ତୁମ୍ଭ ବାପା ନଜକୁ
କହଲେ, 'ଯୋନାଥନ ନଶ୍ଚୟ ଏହା ଜାଣି ନଥିବ। ଯଦ ସେ
ଜାଣେ ତା'ର ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ, ସେ ମଧ
ଦାଉଦଙ୍କୁ କହପାର ଥାନ୍ତେ।' କନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଜୀବତ
ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁର ନକଟତର ହେଉଅଛି।"

4ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଚାହିଁବ
ମୁଁ ତାହା କରବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି।"

5ତା'ପରେ ଦାଉଦ କହଲେ, "ଦେଖ ଆସନ୍ତା କାଲ
ଅମାବାସ୍ୟାର ଭୋଜି। ମୋତେ କାଲ ରାଜାଙ୍କ ସହତ
ଭୋଜନ କରବାକୁ ପଡ଼ବ କନ୍ତୁ ମୋତେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଷେତରେ ଲୁଚବାକୁ ଅନୁମତି ଦଅ। 6ଯଦ ତୁମ୍ଭର ବାପା
ଭୋଜିରେ ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ

କୁହ, 'ଦାଉଦ ତା'ର ବୈଥଲେହମସ୍ଥିତ ତା'ର ପରିବାରର
ଗୃହକୁ ଯିବ ବୋଲି, ତାକୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ
କଲା। କାରଣ ତାଙ୍କର ପରିବାର ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର
ବାର୍ଷିକ ବଳିଦାନ କରାଯିବ।' 7ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବାପା କହନ୍ତି,
'ଠିକ୍ ଅଛି,' ମୁଁ ଏବେ ନିରାପଦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯଦି
ରାଗନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ ସେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ
ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି। 8ଯୋନାଥନ ମୋ ଉପରେ ଦୟାକର, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲ। ଯଦି ମୁଁ ଦୋଷି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ମାରି ଦିଅ। କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ମୋତେ ତୁମ୍ଭ
ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନିଅ ନାହିଁ।"

9ଯୋନାଥନ କହିଲେ, "କଦାପି ନୁହେଁ। ଯଦି ମୁଁ ଏହା
ଜାଣେ ଯେ ମୋର ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଯୋଜନା
କରିଛନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତର୍କ କରାଇଦେବି।"

10ଦାଉଦ କହିଲେ, "କିଏ ମୋତେ ସତର୍କ କରାଇବ।
ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ରୁକ୍ଷ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି?"

11ତା'ପରେ ଯୋନାଥନ କହିଲା, "ଆସ ଆମ୍ଭେ ବିଲକୁ
ପଳାଇବା," ଯୋନାଥନ ଏବଂ ଦାଉଦ ସାଥି ହୋଇ ବିଲକୁ
ପଳାଇ ଗଲେ।

12ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାୟେଲର
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ମୁଁ ମୋର
ବାପାଙ୍କଠାରୁ କାଲି ବୁଝିବି। ତାଙ୍କର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରଣା
ଭଲ କି ଠିକ୍ ତା'ପରେ ତୃତୀୟ ଦିନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ
କ୍ଷେତକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଖବର ପଠାଇବି। 13ଯଦି ମୋର ବାପା
ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇ ଦେବି।
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିରାପଦରେ ପଠାଇ ଦେବି। ମୁଁ ଯଦି ଏହା ନ
କରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ
ଯେପରି ମୋର ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମ୍ଭ
ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ। 14ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବାଯାଏଁ ମୋତେ ଦୟା ଦେଖାଅ।
ଏବଂ ମୁଁ ମଲାପରେ, 15ମୋ ପରିବାର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଦୟା
ଦେଖାଇବା ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ
ଶତ୍ରୁକୁ ପୃଥିବୀରୁ ବିନାଶ କରିବେ। 16ତେଣୁ ଯୋନାଥନ
ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କର
ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ।"

17ତା'ପରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରିବାରୁ ତା'ର
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦୋହୋରାଇଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ପୁନର୍ବାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣ କରାଇବାକୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ।
ଯୋନାଥନ ଏପରି କଲା କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଯେତିକି ଭଲ
ପାଉଥିଲେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

18ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ଆସନ୍ତାକାଲି ଅମାବାସ୍ୟା।
ତୁମ୍ଭର ଆସନ ଖାଲି ହେଲେ ମୋ ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଜିବେ।
19ତୃତୀୟ ଦିନ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ
ଲୁଚି ରହିଥିଲ। ଯେତେବେଳେ ଅସୁବିଧା କେବଳ ଆରମ୍ଭ
ହେବ, ସେ ପର୍ବତ ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବ। 20ତୃତୀୟ
ଦିନ ମୁଁ ସେହି ପର୍ବତପାଖକୁ ଯିବି ଏବଂ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରିବି
ଯେପରି ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ତୀର ମାରିବି। 21ତା'ପରେ ମୁଁ ସେ
ପିଲାକୁ ତୀରଗୁଡ଼ିକ ସାଉଁଟି ଆଣିବା ପାଇଁ କହିବି। ଯଦି
ସବୁକଥା ଭଲ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ସେ ପିଲାକୁ କହିବି,
'ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଦୂରକୁ ଯାଇଅଛ ତୀରଗୁଡ଼ିକ ମୋ ପାଖାପାଖି
ଅଛି। ଫେରିଆସ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କର।' ଯଦି ମୁଁ
ଏହା କହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିବ। ମୁଁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ
ନିରାପଦ, ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବିପଦ ନାହିଁ। 22ଯଦି ଅସୁବିଧା
ଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ସେ ବାଳକକୁ କହିବି, 'ତୀରଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ
ଦୂର ପଳାଇଛି। ଯାଅ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କର।' ଯଦି ମୁଁ
ଏହା କହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଯିବ।
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୂରକୁ ପଠାଇ ଦେବେ। 23ପ୍ରଭୁ ଆମର
ସର୍ବଦା ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେ ମନେରଖ ଆମ ଭିତରେ ଏପରି
ଚୁକ୍ତି ହୋଇଛି।"

24ତା'ପରେ ଦାଉଦ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ।

ଶାଉଲଙ୍କର ଭୋଜିରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଅମାବାସ୍ୟା ଭୋଜିଦିନ ରାଜା ଆସିଲେ ଏବଂ ଭୋଜନ
ପାଇଁ ବସିଲେ। 25ରାଜା ସବୁଥର ବସିଲାପରି କାନ୍ଥ ନିକଟରେ
ଥିବା ଆସନରେ ବସିଲେ। ଯୋନାଥନ ଶାଉଲଙ୍କୁ ମୁହଁ କରି
ବସିଲା। ଅବନେର ଶାଉଲଙ୍କ ପାଖକୁ ବସିଲେ। ଦାଉଦଙ୍କର
ସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ରହିଲା। 26ସେଦିନ ଶାଉଲ କିଛି କହିଲେ
ନାହିଁ। ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ, "ଦାଉଦର କିଛି ହୋଇଛି। ସେ
ପ୍ରାୟ ଶୁଚି ନାହିଁ।"

27ତା'ପରଦିନ ମାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଦାଉଦର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ
ଶୂନ୍ୟ ରହିଲା। ତା'ପରେ ଶାଉଲ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, "କାହିଁକି ଯିଶୀର ପୁଅ ଗତକାଲି ଏବଂ ଆଜି
ଏଠାକୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ?"

28ଯୋନାଥନ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଦାଉଦ ବେଥେଲହମକୁ
ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ କହିଲେ। 29ସେ କହିଲେ, 'ମୋତେ
ଯିବାକୁ ଦିଅ ଆମର ପରିବାର ଏକ ବଳିଦାନ ହେବାର ଅଛି
ବୈଥଲେହମରେ। ମୋର ଭାଇ ମୋତେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି
ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ। ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ତେବେ ମୋତେ
ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ।'
ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଆସି
ନାହିଁ।"

30ଶାଉଲ ଯୋନାଥନ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର ରାଗିଲେ। ସେ
ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁ ହେଉଛୁ ଜଣେ ଦାସୀ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକର ପୁତ୍ର। ଯିଏକି ମାନିବା ପାଇଁ ମନାକରେ। ତୁବି ଠିକ୍
ତା'ପରି, ମୁଁ ଜାଣେ ତୁ ଦାଉଦର ପକ୍ଷ ନେଇଛୁ। ତୁ ନିଜ
ପାଇଁ ଓ ତୋର ମାଆ ପାଇଁ ଅପମାନ ଆଣୁଛୁ। 31ଯିଶୀର
ପୁତ୍ର ଏ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଦିନ ବଞ୍ଚିଥାଏ ସେତେ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋର ରାଜ୍ୟ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଲୋକ
ପଠାଇ ତାକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ
ମରିବ।"

32ଯୋନାଥନ ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ଦାଉଦକୁ କାହିଁକି
ମାରିବ? ତା'ର ଅପରାଧ କ'ଣ?"

33କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ତା
ଉପରକୁ ବର୍ଚ୍ଛା ଫୋପାଡ଼ିଲେ। ତେଣୁ ଯୋନାଥନ ଜାଣିଲା

ତାଙ୍କ ବାପା ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ।
34ଯୋନାଥନ ବହୁତ ରାଗିଗଲା ଓ ଖାଇବା ଟେବୁଲ ପାଖରୁ
ଉଠିଗଲା। ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଗଲା ଓ
ଦ୍ୱିତୀୟଦିନ ଭୋଜିରେ କିଛି ଖାଇଲା ନାହିଁ। ଯୋନାଥନ
ରାଗିଲେ କାରଣ ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କଲେ ଆଉ ମଧ୍ୟ
ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।

ଦାଉଦ ଏବଂ ଯୋନାଥନ ଉଭୟେ ବିଦାୟ ନେଲେ

35ତା'ପରଦିନ ସକାଳେ ଯୋନାଥନ ସେହି କ୍ଷେତକୁ
ଗଲା। ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲା। ଯୋନାଥନ ତା' ସହିତ ଏକ ଛୋଟ
ବାଳକକୁ ମଧ୍ୟ ନେଲା। 36ଯୋନାଥନ ସେହି ବାଳକକୁ
କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଦୌଡ଼ ମୁଁ ଯେଉଁ ତୀର ମାରିଲି ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ଗୋଟାଇ ଆଣ।" ବାଳକଟି ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ
ଯୋନାଥନ ସେ ବାଳକ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ମାରିଲେ।
37ବାଳକଟି ତୀର ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନ ପାଖକୁ ଗଲା। କିନ୍ତୁ
ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲା, "ତୀରଗୁଡ଼ାକ ତୋ ଆଗରେ
ପଡ଼ିଛି।" 38ଯୋନାଥନ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, "ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ
ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କର। ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ନାହିଁ।"
ବାଳକଟି ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କଲା ଓ ତା'ର ମୁନିବକୁ ଆଣି
ଦେଲା। 39କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ବାଳକଟି ଏ ବିଷୟରେ କିଛି
ଜାଣି ନଥିଲା। କେବଳ ଯୋନାଥନ ଓ ଦାଉଦ ଏକଥା
ଜାଣିଥିଲେ। 40ଯୋନାଥନ ବାଳକଟିକୁ ଧନୁ ଏବଂ ତୀରଗୁଡ଼ିକ
ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେ ବାଳକକୁ କହିଲେ, "ସହରକୁ
ଫେରିଯାଅ।"

41ଯେତେବେଳେ ବାଳକଟି ପଳାଇଗଲା, ଦାଉଦ ଲୁଚିଥିବା
ସ୍ଥାନରୁ ପର୍ବତର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱକୁ ପଳାଇଲା। ଦାଉଦ ମୁଣ୍ଡ
ନୁଆଇଁ ଯୋନାଥନକୁ ତିନିଥର ପ୍ରଣାମ କଲା। ଦାଉଦ ଓ
ଯୋନାଥନ ପରସ୍ପରକୁ ଚୁମ୍ବନ କଲେ। ସେମାନେ ଉଭୟ
ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଯୋନାଥନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ
କାନ୍ଦିଲେ।

42ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିରେ
ଯାଅ। ଆମ୍ଭେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିଛୁ,
ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ରହିବା। ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ ଯେ,
ଆମ୍ଭେ ଓ ଆମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଓ ଆମ୍ଭର
ବଂଶଧରମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ।"

ଦାଉଦ ଯାଜକ ଅହୀମେଲକଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ

21 ତା'ପରେ ଦାଉଦ ପଳାଇଲେ ଏବଂ ଯୋନାଥନ
ସହରକୁ ଫେରିଗଲେ। 2ଦାଉଦ ନୋବକୁ ଗଲେ।
ଯାଜକ ଅହୀମେଲକକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ।
ଅହୀମେଲକ ଦାଉଦକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ
ଓ ସେ ଭୟରେ ଥରୁଥିଲେ। ଅହୀମେଲକ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏକା ଆସିଛ? ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆଉ
କେହି ଆସିଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି?"
3ଦାଉଦ ଅହୀମେଲକକୁ କହିଲେ, "ରାଜା ମୋତେ ଏକ
ଗୁରୁତର ଆଦେଶ ସହ ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେ ମୋତେ କହିଲେ,
'ଏ ଅଭିଯାନ ଆଉ କାହାକୁ ଜଣାଇବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଯାହା କରିବାକୁ କହିଲି, କୌଣସି ଲୋକ ଏକଥା ଜାଣିବା
ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।' କେଉଁଠାରେ ମୋତେ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ
ମୁଁ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଛି। 4ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କି
ଖାଦ୍ୟ ଅଛି? ମୋତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଞ୍ଚଟି ରୋଟୀ ଦିଅ କିମ୍ବା
ଯାହାକିଛି ଅଛି ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ।"
5ଯାଜକ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋ ପାଖରେ ଏଠାରେ
ସାଧାରଣ ରୋଟୀ ନାହିଁ। ମୋ ପାଖରେ କିଛି ପବିତ୍ର ରୋଟୀ
ଅଛି। ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଏ ରୋଟୀ ଖାଇପାରିବେ ଯଦି
ସେମାନେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯଦି ଯୌନ
ସମ୍ପର୍କ ରଖି ନ ଥିବେ।"
6ଦାଉଦ ଯାଜକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ।
ମୋର ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଶରୀରକୁ ପବିତ୍ର ରଖିଥାନ୍ତି।
ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଉ ଏପରିକି କେବଳ
ସାଧାରଣ ଅଭିଯାନ ହେଲେବି ଏବଂ ଆଜି ତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ଦିନ ଅଟେ, କାରଣ ଆମର ଅଭିଯାନ ଆଜି ବହୁତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର।"
7ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ରୋଟୀ ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ରୋଟୀ
ନାହିଁ। ତେଣୁ ଯାଜକ ଦାଉଦକୁ ଏହି ପବିତ୍ର ରୋଟୀ
ଦେଲେ। ଏହି ପବିତ୍ର ରୋଟୀସବୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସେ ଏହି
ରୋଟୀ ସେଠାରୁ କାଢ଼ି ନେଇ ତଟକା ରୋଟୀ ସେହିଠାରେ
ରଖନ୍ତି।
8ସେଦିନ ଶାଉଲଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦାସ
ସେଠାରେ ଥିଲା। ସେ ଥିଲେ ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ।
ଦୋୟେଗ ଥିଲା ଶାଉଲଙ୍କର ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ।
ଦୋୟେଗକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟକାଇ ରଖା ଯାଇଥିଲା*।
9ଦାଉଦ ଅହୀମେଲକକୁ କହିଲେ, "ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭ ହାତରେ
ଖଣ୍ଡା କିମ୍ବା ବର୍ଚ୍ଛା ନାହିଁତ? ମୁଁ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର
ସାଥିରେ ଆଣି ନାହିଁ। ଯେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ଅଭିଯାନ ଶୀଘ୍ର
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"
10ଯାଜକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡା
ଅଛି, ଯାହାକି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗଲୀୟାତର ଅଟେ। ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭେ
ତାକୁ ଏଲୀୟ ଉପତ୍ୟକାରେ ହତ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ
ଆଣିଥିଲ। ତାହା ସେ ଏଫୋଦ ପଛରେ ବସ୍ତ୍ର ଗୁଡାହୋଇ
ରଖା ଯାଇଛି। ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ନେଇପାର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଚାହଁ।"
ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏହାକୁ ମୋତେ ଦିଅ।
ଗଲୀୟାତର ଖଣ୍ଡାପରି ଏପରି ଖଣ୍ଡା ଆଉ ନାହିଁ।"

ଦାଉଦ ଗାଥର ଶତ୍ରୁ ନିକଟକୁ ପଳାୟନ କଲେ

11ସେହିଦିନ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ।
ଦାଉଦ ଗାଥର ରାଜା ଆଖୀଶଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଳାଇଲେ।
12ଆଖୀଶଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।
ସେମାନେ କହିଲେ, "ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ଇଶ୍ରାୟେଲ ଭୂଖଣ୍ଡର

ଦୋୟେଗ ... ଯାଇଥିଲା ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୋୟେଗ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିବେଚନା କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ।

ରାଜା। ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାଚ
ନାଚ ଗୀତ ଗାଇ ଏହା କହିଲେ। ସେ ଲୋକମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର ନାଚକରି କହିଥିଲେ,

"ଶାଉଲ ହତ୍ୟା କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ଦାଉଦ ହତ୍ୟା କଲେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ।"

13ସେମାନେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେସବୁକୁ ଦାଉଦ ବହୁତ
ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ। ଗାଥର ରାଜା ଆଖୀଶଙ୍କୁ ଦାଉଦ ଭୟ
କରିଗଲେ। 14ତେଣୁ ଦାଉଦ ନିଜର ବ୍ୟବହାର ବଦଳାଇ
ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତି ବାତୁଳ ପରି
ଦେଖାଇ କବାଟକୁ ଆଞ୍ଚୁଡ଼ିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଲାଳ ଦାଢି ବାଟେ
ମଧ୍ୟ ବହିବାକୁ ଲାଗିଲା।

15ଆଖୀଶ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକଟିକୁ ଦେଖ,
ସେ ଗୋଟିଏ ବାତୁଳ; କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ମୋ
ପାଖକୁ ଆଣିଲ। 16ସେ କହିଲେ, ମୋର ବହୁତ ବାତୁଳ
ଲୋକ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଏଠାକୁ
ପାଗଳାମି କରିବା ପାଇଁ ଆଣିଛ? ଏପରି ଲୋକକୁ ମୋ
ଘରକୁ ଆଉଥରେ ଆଣିବ ନାହିଁ।"

ଦାଉଦ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଗଲେ

22 ଦାଉଦ ଗାଥ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେ ସେଠାରୁ
ଅଦୁଲ୍ଲମ ଗୁମ୍ଫାକୁ ପଳାଇଲେ। ଦାଉଦର ଭାଇମାନେ
ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ଅଦୁଲ୍ଲମରେ
ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ
ଗଲେ। 2ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ
ବିପଦରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଋଣଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲେ, ଆଉ
ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନରେ ଶାନ୍ତି ପାଇନାହାଁନ୍ତି, ଏହିପରି ଲୋକମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କ ସାଥି ହେଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ଦାଉଦ 400
ଲୋକଙ୍କର ନେତା ହେଲେ।

3ଦାଉଦ ଅଦୁଲ୍ଲମ ଛାଡ଼ି ମୋୟାବ ଦେଶର ମିସ୍ପୀକୁ
ଗଲେ। ଦାଉଦ ମୋୟାବର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରି କହୁଛି, ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ। ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ଉପରେ କ'ଣ
କରିବେ ମୋର ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ
ରହିବାକୁ ଦିଅ।" 4ତେଣୁ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ
ମୋୟାବର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡି ଗଲେ। ଯେତେଦିନ
ଯାଏ ଦାଉଦ ସେହି ଦୁର୍ଗରେ ବାସ କଲେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନେ ମୋୟାବର ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ।

5କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗାଦ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ଦୁର୍ଗରେ ରୁହ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦାକୁ ଯାଅ।" ତେଣୁ
ଦାଉଦ ସେସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ହେରତ୍ ବଣକୁ ଗଲେ।

ଶାଉଲ ଅହୀମେଲକ ପରିବାରକୁ ହତ୍ୟା କଲେ

6ଶାଉଲ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ
ପାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ
ଶାଉଲ ନିଜ ହସ୍ତରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଧରି ଗିବୟାସ୍ଥିତ ଗ୍ରାମର ଏକ
ଗଛ ମୂଳରେ ବସି ରହିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ
ଘେରି ରହିଥିଲେ। 7ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ହେ ବିନ୍ୟାମୀନୀୟ ଲୋକମାନେ, ଶୁଣ ଯିଶୀର ପୁତ୍ର କ'ଣ
ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଜଣଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବ? ସେ କ'ଣ
ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତି କରିବ? 8ଏଥିପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ସମସ୍ତେ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଅଛ?
ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ କେହି କହିଲ ନାହିଁ
ଯେତେବେଳେ ମୋର ପୁତ୍ର ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ସହିତ ନିୟମ
କଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋ କଥା ଚିନ୍ତା କଲନାହିଁ।
ଯେତେବେଳେ ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦକୁ ଓ ସେବକମାନଙ୍କୁ ମୋ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କଲା ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ପାଇଁ ଏବଂ ଲୁଚି କରି ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ।"

9ଶାଉଲଙ୍କର ଦାସ ନିକଟରେ ଛିଡା ହୋଇଥିବା ଇଦୋମୀୟ
ଦୋୟେଗ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଯିଶୀର ପୁତ୍ରକୁ ନୋବରେ
ଅହୀଟୂବର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ୍ ନିକଟକୁ ଯିବାର ଦେଖିଥିଲି।
10ଅହୀମେଲକ ଦାଉଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଓ ତାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟର
ଖଣ୍ଡା ଦେଲେ।"

11ତେଣୁ ରାଜା ଅହୀଟୂବର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ ଯାଜକକୁ
ଓ ନୋବ ନିବାସୀ ତା'ର ପିତୃବଂଶୀୟ ସମସ୍ତ ଯାଜକକୁ
ଡାକିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। 12ଏଥିରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, "ହେ
ଅହୀଟୂବର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ,"

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଏଠାରେ
ଅଛି।"

13ପୁଣି ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିଶୀର ପୁତ୍ର
କାହିଁକି ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମନ୍ତ୍ରଣା କରିଅଛ? ଆଜିପରି
ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଓଗାଳି ବସିବା ପାଇଁ
ତୁମ୍ଭେ ତ ତାହାକୁ ରୋଟୀ ଓ ଖଣ୍ଡା ଦେଇଅଛ ଓ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତା'ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛ।"

14ଅହୀମେଲକ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆପଣଙ୍କ
ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଦାଉଦ ପରି କିଏ ବିଶ୍ୱାସୀ,
ସେତ ମହାରାଜାଙ୍କ ଜ୍ୱାଇଁ ଏବଂ ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭର
ଦେହରକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ, ତୁମ୍ଭ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ
ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି। 15ଏହା ପ୍ରଥମ ଦିନ ନଥିଲା, ମୁଁ
ଦାଉଦ୍ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ମୋତେ କିମ୍ବା ମୋର
ପରିବାରକୁ କାହାକୁ ଦୋଷାରୋପ କର ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ଦାସଗଣ। କ'ଣ ହେଉଛି ଏହା ମୁଁ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ।"

16କିନ୍ତୁ ରାଜା କହିଲେ, ଅହୀମେଲକ, "ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ
ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସଂମ୍ପର୍କୀୟ ମରିବ।" 17ରାଜା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଥିବା ଦେହ ରକ୍ଷୀକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, "ଯାଅ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର।" ଏହିପରି କର କାରଣ ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ସପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଜାଣିଲେ
ଦାଉଦ ଏଠାରୁ ପଳାୟନ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋତେ
ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ।

କିନ୍ତୁ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଜକଙ୍କୁ
ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ।

18ତେଣୁ ରାଜା ଦୋୟେଗକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ଯାଅ ଏବଂ ଯାଜକଗଣଙ୍କୁ ବଧକର।" ତେଣୁ ଇଦୋମୀୟ
ଦୋୟେଗ ଗଲା ଏବଂ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଓ
ସେହିଦିନ ସେ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ ପରିଧାନ କରିଥିବା ପଞ୍ଚାଅଶୀ
ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା। 19ସେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ନୋବ୍
ନଗରକୁ ଖଣ୍ଡାରେ ଆଘାତ କଲା, ଦୋୟେଗ ନୋବ୍ର ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା। ଏପରିକି ପିଲା, ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ,
ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗାଈ, ଗଧ ଓ
ମେଷମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା।

20କିନ୍ତୁ ଅହୀଟୂବର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅବିୟାଥର ନାମରେ ଜଣେ ରକ୍ଷା ପାଇ ଦାଉଦଙ୍କ
ଆଡକୁ ପଳାଇଲା। 21ଅବିୟାଥର ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା ଯେ,
ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
22ଦାଉଦ ଅବିୟାଥରକୁ କହିଲା, "ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ
ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ସେହିଦିନ ଜାଣିଥିଲି
ଯେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଜଣାଇବ, ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହସ୍ଥ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମୁଁ କେବଳ ଜଣେ
ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଦାୟୀ। 23ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସଙ୍ଗେ ରୁହ,
ଭୟ କରନାହିଁ କାରଣ ଯେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ
ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖରେ
ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ।"

କିୟୀଲାରେ ଦାଉଦ

23 ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ,
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କିୟୀଲାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁଛନ୍ତି
ଓ ଖଳାରୁ ଶସ୍ୟ ଚୋରି କରୁଛନ୍ତି।"

2ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି କି?"

ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ ଯାଅ!
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଓ କିୟୀଲାକୁ ରକ୍ଷା
କର।"

3ଦାଉଦଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ କେତେ ଭୟ କରୁଅଛୁ।
ଯଦି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିୟୀଲାକୁ
ଯିବା, ତେବେ ଚିନ୍ତା କର କେତେ ଅଧିକ ଭୟ
ନକରିବା?"

4ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପଚାରିଲେ, ତହିଁରେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଉଠ, କିୟୀଲାକୁ ଯାଅ।
କାରଣ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସହାୟକ ଦେବୀଗଣଙ୍କୁ ହରାଇବା
ପାଇଁ। ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ
କରିବା।" 5ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ କିୟୀଲାକୁ
ଗଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ
କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। ଏହିପରି
ଭାବରେ ଦାଉଦ କିୟୀଲାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ।
6ଯେତେବେଳେ ଅହୀମେଲକର ପୁତ୍ର ଅବିୟାଥର କିୟୀଲାକୁ
ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଳାଇ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ
ଏଫୋଦ ହାତରେ ଆଣିଥିଲା।

7ଲୋକମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉଦ
କିୟୀଲାରେ ଅଛନ୍ତି। ଶାଉଲ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ମୋ
ହସ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି। ସେ ଦ୍ୱାର ଓ ଅର୍ଗଳ
ବିଶିଷ୍ଟ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ହେତୁରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ
ନିଜେ ଧରା ଦେଇଛନ୍ତି।" 8ଶାଉଲ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ରିତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ
କିୟୀଲାରେ ଯାଇ ଦାଉଦ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।

9ଦାଉଦ ଜାଣିପାରିଲେ ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଦାଉଦ ଯାଜକ
ଅବିୟାଥରକୁ କହିଲେ, "ଏଠାକୁ ଏଫୋଦ୍ ଆଣ।"

10ତେଣୁ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, "ହେ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି
ଯେ, ଶାଉଲ ମୋ ପାଇଁ କିୟୀଲାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ଯୋଜନା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି। 11ଶାଉଲ କ'ଣ କିୟୀଲାକୁ ଆସିବ? କିୟୀଲାର
ଲୋକମାନେ କ'ଣ ମୋତେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପି ଦେବେ?
ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏକଥା ତୁମ୍ଭ ଦାସକୁ
ଜଣାଅ।"

12ଆଉଥରେ ଦାଉଦ ପଚାରିଲେ, "କିୟୀଲାର ଲୋକମାନେ
କ'ଣ ମୋତେ ଓ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ
ଧରାଇ ଦେବେ?"

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ ସେମାନେ କରିବେ।"

13ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ କିୟୀଲା
ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ। ପ୍ରାୟ 600 ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କ
ସାଥିରେ ଚାଲିଗଲେ। ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଏଣେ ତେଣେ
ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଶାଉଲ ଜାଣିଲେ ଦାଉଦ କିୟୀଲା ଛାଡ଼ି
ପଳାୟନ କରିଛି। ତେଣୁ ଶାଉଲ ସେହି ସହରକୁ ଗଲେ
ନାହିଁ।

ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କର ପିଛା କଲେ

14ଦାଉଦ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ
ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନ ଭିତରେ ବାସ କଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ସୀଫର
ପାର୍ବତ୍ୟମୟ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ପୁଣି ଶାଉଲ ପ୍ରତିଦିନ
ତାଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଶାଉଲଙ୍କ
ହାତରେ ଦେଲେ ନାହିଁ।

15ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଜାଣିଲେ ଯେ, ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ
ମାରିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ ଦାଉଦ
ସୀଫ ମରୁଭୂମିସ୍ଥ ହୋରେଶରେ ଥିଲେ। 16ଶାଉଲଙ୍କର
ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା। ତାଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ
କଲା। 17ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ଭୟ କର ନାହିଁ।
ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଇଶ୍ରାୟେଲର
ରାଜା ହେବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବି। ଏହା ମଧ୍ୟ
ମୋର ବାପା ଶାଉଲ ଜାଣନ୍ତି।" 18ଏହାପରେ ସେ ଦୁହେଁ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ। ତେଣୁ ଦାଉଦ
ହୋରେଶରେ ରହିଲେ ଏବଂ ଯୋନାଥନ ସ୍ୱଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ
କଲା।

ସୀଫୀୟ଼ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟ଼ରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ

19ଏହାପରେ ସୀଫୀୟ଼ ଲୋକମାନେ ଗିବୀୟ଼ାକୁ ଶାଉଲଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, "ଦାଉଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ
ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ହଖୀଲା ପର୍ବତର ହୋରେଶର ସୁରକ୍ଷା ସ୍ଥାନ
କିଲ୍ଲାରେ ଲୁଚି ରହିଅଛି। 20ମହାରାଜ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ
ସମସ୍ତ ମନୋବାଞ୍ଛାନୁସାରେ ଆସନ୍ତୁ ରାଜାଙ୍କ ହସ୍ତ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ସମର୍ପଣ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ୍ଭର।"

21ଶାଉଲ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। 22ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ
ସ୍ଥିର କର ସାଧାରଣତଃ ଦାଉଦ କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ ଓ କିଏ
ତାକୁ ଦେଖିଛି। ଏହା ବୁଝି ଦେଖ, କାରଣ ମୋତେ
କୁହାଯାଇଛି ଯେ, 'ସେ ଅତି ସତର୍କତାର ସହ ଚଳୁଛି।'
23ଦାଉଦ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚେ ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନ
ଖୋଜ ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ଆସି ସମସ୍ତ ବିଷୟ଼ରେ ଜଣାଅ।
ତା'ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯିବି। ଯଦି ଦାଉଦ ଏହି
ଅଞ୍ଚଳରେ ଥାଏ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବି। ଏପରିକି
ମୁଁ ତାକୁ ଯିହୁଦାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର ଜଣଆରେ ଖୋଜିବି।"
24ତେଣୁ ସେମାନେ ଉଠି ଶାଉଲଙ୍କ ଆଗେ ସୀଫକୁ
ଗଲେ।

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିର ମାୟୋନ୍,
ତାହା ଯେଶିମନର ଦକ୍ଷିଣରେ ଆରବା ନିକଟରେ ଥିଲା।
25ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ
ଗଲେ। ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାନ୍ତେ ସେ,
"ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ "ଶୈଳ" ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ମାୟୋନ୍
ମରୁଭୂମିରେ ରହିଲେ। ଏହାପରେ ଶାଉଲ ତାହା ଶୁଣି
ମାୟୋନ୍ ମରୁଭୂମିରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ।

26ଶାଉଲ ପର୍ବତର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଗଲେ ଓ ଦାଉଦ
ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସେହି ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ଏକ ପାଖକୁ
ଗଲେ। ତେଣୁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କ ଭୟ଼ରୁ ଶିଘ୍ର ଦୌଡ଼
ପଳାଇଲେ, କାରଣ ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ବତର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘେରି
ଯାଇଥିଲେ।

27ଏହି ସମୟ଼ରେ ଜଣେ ଦୂତ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି
କହିଲା, "ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତୁ, କାରଣ ପଲେଷ୍ଟୀୟ଼ମାନେ ଆମ୍ଭର
ଦେଶକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେଣି।"

28ତେଣୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ ଗୋଡ଼ାଇବାକୁ ଛାଡ଼ି
ପଲେଷ୍ଟୀୟ଼ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ତେଣୁ
ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ "ପିଚ୍ଛଳ ଶୈଳ*" ନାମ
ଦେଲେ। 29ଏହାପରେ ଦାଉଦ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ଐନଗଦୀସ୍ଥ
ଦୁର୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ।

ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କଲେ

24 ଏହାପରେ ଶାଉଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟ଼ମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍ଗମନରୁ
ଫେରିଲାପରେ ଲୋକମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ
ଯେ, "ଦାଉଦ ଐନଗଦୀସ୍ଥ ମରୁଭୂମିରେ ଅଛି।"
2ତେଣୁ ଶାଉଲ ଇସ୍ରାୟେଲରୁ 3,000 ଜଣ ବଛା
ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦାଉଦ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ବନଛାଗର ଶୈଳରେ ଖୋଜିଲେ। 3ସେହି ବାଟରେ ଥିବା
ମେଷଶାଳାରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫା ନିକଟକୁ ଯାଇ
ଶାଉଲ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ। ଦାଉଦ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନେ
ଗୁମ୍ଫାର ଦୂର ପଛରେ ଲୁଚିଥିଲେ। 4ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁଦିନ ବିଷୟ଼ରେ କହିଥିଲେ, ଆଜି
ହେଉଛି ସେହି ବିଶେଷ ଦିନ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଥିଲେ,
ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି। ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ଯାହା ଭଲ ଦିଶିବ ତାହା ତା'ର ପ୍ରତି କର।" ତା'ପରେ
ଦାଉଦ ଗୁରୁଣ୍ଡି ଗୁରୁଣ୍ଡି ଶାଉଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ
ଶାଉଲ ପିନ୍ଧିଥିବା ବସ୍ତ୍ରର ଏକ କାନକୁ କାଟି ଦେଲେ।

କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିପାରି ନଥିଲେ। 5ତା'ପରେ
ଦାଉଦ ଅନୁତପ୍ତ କଲେ ଶାଉଲର ଲୁଗାଧଡ଼ି କାଟି ନେଇଥିବାରୁ।
6ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ବାରଣ
କଲେ ଯେ, ମୋର ସ୍ୱାମୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁଣି ଏପରି କରିବା
ଉଚିତ୍। ମୋର ହସ୍ତ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବା, ଏହା ମୋ
ପାଇଁ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ। କାରଣ ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ମନୋନୀତ ରାଜା।" 7ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି
ଶାଉଲଙ୍କ ପଛରେ ଯିବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାରଣ କଲେ ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାଉଲଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ଅଟକାଇଲେ। ଶାଉଲ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରିଲେ
ଓ ସେଠାରୁ ପଥଗମନ କଲେ।

8ଦାଉଦ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରିଲେ, ଶାଉଲଙ୍କୁ ପାଟିକରି କହିଲେ,
"ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ,!"

ଶାଉଲ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ, ଦାଉଦ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ
ଭୂମିକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ। 9ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
କାହିଁକି ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, 'ଦାଉଦ ଯୋଜନା କରିଛି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ।'
10ମୁଁ ଚାହିଁ ନଥିଲି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ସ୍ୱଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଜି ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ
ମୋ ପାଖରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ।
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲି ନାହିଁ। ମୋର
ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଦୟ଼ା ଆସିଲା। ମୁଁ କହିଲି, 'ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
ମାରିବ ନାହିଁ। ଶାଉଲ ହେଉଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଦ୍ୱାରା ବଛା
ଯାଇଥିବା ରାଜା।' 11ଦେଖ, ମୋ ହାତରେ ଥିବା ଲୁଗା
ଖଣ୍ଡକୁ। ମୁଁ ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭ ଲୁଗା ଧଡ଼ିରୁ କାଟିଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ
ମାରି ପାରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମାରି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବୁଝିବାକୁ ଦେଉଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରି ନଥିଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରତି କେବେ ଅନ୍ୟାୟ଼ କରି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ଆଘାତ କରିଛ ଏବଂ ମାରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହିଁଛ। 12ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋର ଓ ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ
ମୋଠାରେ ଭୁଲ୍ କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁ ତା'ର ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ।
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି ନାହିଁ। 13ପୁରୁଣା କଥା
ଅଛି,

'ଦୁଷ୍ଟଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାରେ।'

ପିଚ୍ଛଳ ଶୈଳ ସେଲା-ହମ୍ମହଲକୋତ୍ ଶୈଳ।

ମୁଁ କଦାପି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହିଁ। ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ
ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବି ନାହିଁ। 14ଇସ୍ରାୟେଲର
ରାଜା କାହା ପଛରେ ବାହାରି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି? ଆପଣ
କାହା ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଉଛନ୍ତି? ଗୋଟିଏ ମଲା କୁକୁର
ପଛରେ, ଗୋଟିଏ ଡାଆଁଶ ପଛରେ ଆପଣ ଗୋଡାଉଛନ୍ତି।
15ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତୁ। ଆପଣ ଓ ମୋ ଭିତରେ
ସେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପକ୍ଷରେ ବିଚାର
କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ ଯେ ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଛି। ସଦାପ୍ରଭୁ
ମୋତେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।"

16ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଏହା କହି ସାରିବାପରେ ଶାଉଲ
କହିଲେ, "ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଏ କ'ଣ ତୁମ୍ଭର କଥା,"
ତା'ପରେ ଶାଉଲ କାନ୍ଦିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ଜୋରରେ
କାନ୍ଦିଲେ। 17ଶାଉଲ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ସତ୍
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବାହାର ଦେଖାଇଛ।
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲି।
18ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ,
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ହତ୍ୟା କଲ ନାହିଁ। 19ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର
ଶତ୍ରୁକୁ ପାଏ ସେ ତାକୁ ଭଲରେ ଯିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ। ତା
ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ। ଏଣୁ ଆଜି ମୋ ପ୍ରତି
ଯାହା ଉତ୍ତମ କରିଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର
ଦିଅନ୍ତୁ। 20ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେବ।
ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ଶାସନ କରିବ। 21ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ
ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କର ଯେ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମୋର
ବଂଶଧରକୁ ନିପାତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ,
ମୋର ପିତାଙ୍କର ପରିବାରରୁ ମୋର ନାମକୁ ଲୋପ କରିବ
ନାହିଁ।"

22ତେଣୁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ।
ଦାଉଦ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଲେ ସେ କଦାପି ଶାଉଲଙ୍କ
ପରିବାରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ଶାଉଲ ଗୃହକୁ
ଫେରିଲେ। ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଗକୁ ପଳାଇଗଲେ।

ଦାଉଦ ଓ ମୂର୍ଖ ନାବଲ

25 ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା। ସମସ୍ତ
ଇସ୍ରାୟେଲୀୟବାସୀ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ
ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକ ପାଳନ କଲେ ଓ ରାମାସ୍ଥିତ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ
ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ। ତା'ପରେ ଦାଉଦ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ
ଗଲେ।

2ମାୟୋନରେ ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲେ।
ତାଙ୍କର 3,000 ମେଣ୍ଢା ଏବଂ 1,000 ଛେଳି ଥିଲା। ସେ
ଲୋକ ଜଣକ କର୍ମିଲକୁ ମେଣ୍ଢାମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟିବାକୁ
ଯାଇଥିଲା। 3ସେ ଲୋକ ଜଣକର ନାମ ନାବଲ ଥିଲା ଏବଂ
ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଅବୀଗଲ ଥିଲା, ସେ ଭାରି ସୁନ୍ଦରୀ ଓ
ବୁଦ୍ଧିମତୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ନାବଲ୍ ଭାରି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଓ
ପାପିଷ୍ଠ ଥିଲେ। ସେ କାଲେବ ପରିବାରର ଥିଲେ।

4ଦାଉଦ ମରୁଭୂମିରେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ନାବଲ ତା'ର
ଆପଣା ମେଣ୍ଢାମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟୁଅଛି। 5ଦାଉଦ 10 ଜଣ
ଯୁବକଙ୍କୁ କହିଲେ ଶୁଣ, "କର୍ମିଲକୁ ଯାଅ ଓ ନାବଲକୁ
ମୋର 'ନମସ୍କାର' ଜଣାଅ।" 6ଦାଉଦ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ
ଏହିପରି କୁହ, ଯେ, "ତୁମ୍ଭେ ଚିରଜୀବି ହୁଅ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ
ହେଉ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ। ତୁମ୍ଭର ସର୍ବସ୍ୱ ମଙ୍ଗଳ
ହେଉ। 7ମୁଁ ଶୁଣିଲି ତୁମ୍ଭର ମେଷପାଳକମାନେ ମେଷମାନଙ୍କର
ଲୋମ କାଟୁଛନ୍ତି। କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ମେଷପାଳକମାନେ
ଆମ୍ଭ ସହିତ ଥିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି
କ୍ଷତି କରି ନାହୁଁ କି କର୍ମିଲ୍‌ରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର
କିଛି ହଜି ନାହିଁ। 8ତୁମ୍ଭର ଚାକରମାନଙ୍କୁ ପଚାର, ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭକୁ ସତ କହିବେ। ମୋର ଯୁବକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟାକର।
ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଖୁସି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ।
ବିନୟ କରୁଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାପାରି ଏମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। ଦୟାକରି
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସାଙ୍ଗ* ଦାଉଦ ପାଇଁ ଏହା କର।"

9ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ନାମରେ ନାବଲକୁ
ଏହିସବୁ କଥା କହିଲେ। 10ନାବଲ ଦାଉଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଦାଉଦ କିଏ? ଯିଶୀର ପୁତ୍ର କିଏ?
ଆଜିକାଲି ଅନେକ ଦାସ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା
ମୁନିବଠାରୁ ପଳାଇଯାଇ ବୁଲୁଛନ୍ତି। 11ମୁଁ କ'ଣ ନିଜର
ରୋଟୀ, ନିଜର ଜଳ ଓ ନିଜର ଲୋମଛେଦକମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ହତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମାଂସ ନେଇ କେଉଁ ଅଜ୍ଞାନ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବି?"

12ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ନିଜ ବାଟରେ ଫେରିଗଲେ ଓ
ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେ ସବୁ କଥା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ।
13ତା'ପରେ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନିଜ ନିଜର ଖଡ୍ଗ ବାନ୍ଧ," ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର
ଖଡ୍ଗ ବାନ୍ଧିଲେ, ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଖଡ୍ଗ ବାନ୍ଧିଲେ,
ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ 400 ଲୋକ ଗଲେ ଓ 200 ଲୋକ
ସାମଗ୍ରୀ ପାଖରେ ରହିଲେ।

ଅବୀଗଲ କଷ୍ଟକୁ ନିବାରଣ କଲେ

14ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନାବଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବୀଗଲକୁ
ଜଣାଇ କହିଲା, "ଦେଖ, ଦାଉଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣେଇବା ନିମନ୍ତେ ମରୁଭୂମିରୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଭାବିଲେ।
15ସେହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଡ ଉପକାରୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ମେଣ୍ଢାଙ୍କୁ ନେଇ ଥିବା ସମୟରେ ଦାଉଦର
ଲୋକମାନେ ଆମ ସହିତ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଆମର କିଛି
ନେଇ ନାହାଁନ୍ତି କି ଆମର କିଛି କ୍ଷତି କରି ନାହାଁନ୍ତି।
16ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିନରାତି ସର୍ବଦା
ନିରାପତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ମେଷମାନଙ୍କୁ
ନେଇ କ୍ଷେତରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଆମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ
ପ୍ରାଚୀର ସଦୃଶ ଥିଲେ। 17ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିନ୍ତାକର ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
କ'ଣ କରାଯାଇପାରିବ ସ୍ଥିର କର। ଆମର ସ୍ୱାମୀ ଓ ତାଙ୍କର
ସମସ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରତି ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଆସୁଅଛି। ଏପରି

ସାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟିକ ଅର୍ଥ "ପୁତ୍ର।"

ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେହି କିଛି କହି ନ ପାରେ, କାଳେ ସେ
ତା'ର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ।"
18ଅବୀଗଲ ଶୀଘ୍ର 200 ରୋଟୀ, ଦୁଇକମ୍ପା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ଓ ପାଞ୍ଚଟି ମେଷର ମାଂସ ତରକାରୀ ଓ ପାଞ୍ଚ ଗୋଉଣୀ
ଭଜା ଶସ୍ୟ ଓ 100 ପେଣ୍ଡା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ 200 ଡମ୍ବିର
ପିଠା ନେଇ ଗଧମାନଙ୍କ ପିଠିରେ ଲଦିଲା। 19ତା'ପରେ
ଅବୀଗଲ ତା'ର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୋ ଆଗେ ଆଗେ
ଚାଲ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଛି।" କିନ୍ତୁ ସେ
ତା'ର ସ୍ୱାମୀକୁ ଏକଥା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ।
20ଅବୀଗଲ ଗଧ ପିଠିରେ ଚଢ଼ି ପର୍ବତର ତଳକୁ
ଆସନ୍ତେ ସେ ଦେଖିଲେ, ଦାଉଦ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ତା'ର ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ଆସୁଛନ୍ତି।
21ଦାଉଦ ଅବୀଗଲଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ କହୁଥିଲେ, "ମୁଁ
ନାବଲ୍‌ର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମରୁଭୂମିରେ ଜଗିଲି। ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ଏହାର
ଗୋଟିଏ ହେଲେ ମେଷ ନ ହଜୁ। ମୁଁ ଏହା କରୁଥିଲି ମୋର
କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତା'ର ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
କରୁଥିଲି। କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇଲା।
22ଯଦି ତାପରଦିନ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାବଲ ପରିବାରର
ଗୋଟିଏ ବି ଲୋକକୁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦିଏ, ତାହେଲେ
ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ।"
23ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଅବୀଗଲ୍ ପହଞ୍ଚିଗଲା,
ଯେତେବେଳେ ଅବୀଗଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିଲା, ସେ ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ଗଧ ପିଠିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ି ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଦାଉଦ
ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଲା। 24ଅବୀଗଲ ଦାଉଦଙ୍କ ଚରଣରେ
ପଡ଼ି କହିଲା, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର କଥା ଟିକେ
ଶୁଣନ୍ତୁ। ଯାହାସବୁ ଘଟିଗଲା, ସେଥିରେ ମୋତେ ଦୋଷ
ଦିଅନ୍ତୁ। 25ତୁମ୍ଭେ ପଠାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଆଦୌ
ଦେଖି ନାହିଁ। ସେପରି ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥାକୁ ଧରି ନାହିଁ।
ସେ ତା'ର ନାମକୁ ସାର୍ଥକ କରିଛି। ତା'ର ନାମ ନାବଲ
ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ମୂର୍ଖ' ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେ ମୂର୍ଖ ମାନଙ୍କପରି
ବ୍ୟବହାର କରିଛି। 26ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତ
ଆପଣଙ୍କୁ ନିରୀହ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ବାରଣ କଲେ।
ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଜୀବିତ
ଥିବା ଯାଏଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି
କରିବା ପାଇଁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ନାବଲ୍ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ।
27ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆଣିଥିବା ଭେଟି, ଦୟାକରି ଆପଣଙ୍କର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ। 28ଦୟାକରି ମୋତେ ମୋର କରିଥିବା
ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ଜାଣେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ
ପରିବାରକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କରିଛନ୍ତି,
କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛ,
ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଦୋଷ
ବାଛି ପାରିବ ନାହିଁ। 29ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ତାଡ଼ନା
କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବେ। କିନ୍ତୁ
ସେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଛାଟିଣି ଖୋଳରୁ ପଥର
ଫିଙ୍ଗି ଦେଲାପରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ। 30ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ରକ୍ଷା କରିବେ। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଶାସକ ରୂପେ
ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ। ତାହା ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋର ପ୍ରଭୁ
ପ୍ରତି ସଫଳ କରି ଆପଣଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଅଗ୍ରଣୀ ରୂପେ
ନିଯୁକ୍ତ କରିବ। 31ତୁମ୍ଭେ ନିରୀହମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ଦୋଷରେ
ଦୋଷୀ ହେବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ
କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ସେବକଙ୍କୁ ମନେରଖ।"
32ଦାଉଦ ଅବୀଗଲକୁ କହିଲେ, "ଆଜି ଯେ ମୋ
ସଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ, ସେହି
ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ। 33ତୁମ୍ଭର ସୁବିଚାର
ଧନ୍ୟ ହେଉ ଓ ଆଜି ମୋତେ ନିରୀହମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ
କରିବାରୁ ମନା ହେଲା। ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ।
34ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବାରୁ ବାରଣ
କଲେ। ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର
ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା
ପାଇଁ ଶିଘ୍ର ଆସି ନଥାନ୍ତ, ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ବେଳକୁ ନାବଲ ପରିବାର
କେହି ଜଣେ ପୁରୁଷ ଜୀବିତ ରହି ନଥାନ୍ତା।"
35ତହୁଁ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଆଣିଥିଲା, ଦାଉଦ ତାହା
ହସ୍ତରୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ତାକୁ କହିଲେ, "ଭଲରେ
ତୁମ୍ଭେ ଘରକୁ ଯାଅ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲି ଓ
ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କଲି।"

ନାବଲର ମୃତ୍ୟୁ

36ଯେତେବେଳେ ଅବୀଗଲ ନାବଲ ନିକଟକୁ ଆସିଲା।
ସେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲା ସେ ନିଜ ଘରେ ରାଜ ଭୋଜନ
ପରି ଭୋଜନ କରୁଥିଲା, ନାବଲ୍ ଅତିଶୟ ମଦ୍ୟପାନ
କରିଥିଲା ଓ ତା'ର ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିଥିଲା। ଏହି ହେତୁ ସେ
ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କଥା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ। 37ତା'ପରଦିନ
ସକାଳେ ତା'ର ନିଶା କମିଲାପରେ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ତାକୁ ସବୁକଥା
ଜଣାଇଲା, ଏଥିରେ ତା'ର ହୃଦୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ତାହା
ଅନ୍ତରରେ ମରିଗଲା। ତା'ର ହୃତ୍‌କ୍ରିୟା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଓ
ସେ ପଥର ପରି ପଡ଼ି ରହିଲା। 38ଦଶଦିନ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ
ନାବଲର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଲେ।
39ଦାଉଦ ଶୁଣିଲେ ଯେ ନାବଲ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛି।
ଦାଉଦ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କର। ନାବଲ ମୋ
ବିଷୟରେ ଖରାପ କଥା କହିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
କ୍ଷାନ୍ତ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଲେ,
କାରଣ ସେ କୁକର୍ମ କରିଥିଲା।" ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଅବୀଗଲକୁ
ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ। ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବାପାଇଁ ତାଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ।
40ଦାଉଦଙ୍କ ଦାସମାନେ କର୍ମିଲକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଅବୀଗଲକୁ
କହିଲେ, "ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ
ପଠାଇଛନ୍ତି। ଦାଉଦ ଚାହାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ପାଇଁ।"
41ଅବୀଗଲ୍ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ, ସେ
କହିଲେ, "ମୁଁ ହେଉଛି ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦାସମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇବା ପାଇଁ ଚାହେଁ।"

42ଅବୀଗଲ୍ ଶିଘ୍ର ଗଧପିଠିରେ ବସି ଦାଉଦଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ
ସହିତ ଆସିଲେ, ଅବୀଗଲ୍ ତାଙ୍କ ସହିତ ପାଞ୍ଚଜଣ ଅନୁଚରୀ
ଯୁବତୀଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଆଣିଲେ। ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ
ରହିଲେ।
43ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟା ଅହୀନୋୟମକୁ ବିବାହ
କଲେ ତହିଁରେ ସେ ଦୁହେଁ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ। 44ଶାଉଲ
ନିଜର କନ୍ୟା ମୀଖଲକୁ, ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଗଲୀମ ନିବାସୀ
ଲୟିସ ପୁତ୍ର ପଲ୍ଟିକି ନେଇଥିଲେ।

ଦାଉଦ ଓ ଅବୀଶୟ୍ ଶାଉଲଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ

26 ସୀଫୀୟରୁ ଲୋକମାନେ ଗିବୀୟାକୁ ଶାଉଲଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ
କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଦାଉଦ ଯେଶିମୋନର
ହଖୀଲା ପର୍ବତରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ଅଛି।"
2ଶାଉଲ ସୀଫ୍ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ, ଦାଉଦଙ୍କୁ ଖୋଜିବା
ପାଇଁ ଇସ୍ରାୟେଲର 3,000 ବଛା ବଛା ସୈନିକ ନେଇ
ସୀଫ୍ ପ୍ରାନ୍ତରରକୁ ଗଲେ। 3ଶାଉଲ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମରୁଭୂମି
ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ହଖୀଲା ପର୍ବତରେ ସେନା ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ
କଲେ।
ଦାଉଦ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଲୁଚିଥିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ
ଯେ, ସେଠାରେ ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଅନୁସରଣ
କରିଥିଲେ। 4ଦାଉଦ ଗୁପ୍ତଚର ପଠାଇ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଛନ୍ତି
ବୋଲି ଜାଣିଲେ। 5ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାନକୁ
ଆସିଲେ, ଆଉ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତି,
ନେରର ପୁତ୍ର ଅବନେରର ଶୋଇବା ଜାଗା ଦେଖିଲେ। ଶାଉଲ
ସେନା ଛାଉଣୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଶୋଇଥିଲେ। ସୈନ୍ୟମାନେ
ତାଙ୍କୁ ବେଢ଼ି ରହିଥିଲେ।
6ଦାଉଦ ହିତ୍ତୀୟ ଅହୀମେଲକକୁ ଓ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର
ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା, ଅବୀଶୟକୁ ପଚାରିଲେ, "ମୋ ସଙ୍ଗରେ
ଶାଉଲଙ୍କ ଛାଉଣୀକି ନିକଟକୁ କିଏ ଯିବ।"
ତହିଁରେ ଅବୀଶୟ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ
ଯିବ।"
7ଯେତେବେଳେ ରାତ୍ରି ଥିଲା ଦାଉଦ ଓ ଅବୀଶୟ
ଶାଉଲଙ୍କ ଛାଉଣୀକୁ ଗଲେ। ଶାଉଲ ଛାଉଣୀ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ
ଶୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ବର୍ଚ୍ଛା ତାଙ୍କର ମସ୍ତକ ପାଖରେ ଭୂମିରେ
ମରା ହୋଇଅଛି। ଅବନେର ଓ ଅନ୍ୟ ସୈନିକମାନେ ମଧ୍ୟ
ନିଦରେ ଶୋଇଥିଲେ। 8ଅବୀଶୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ଆଜି
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର ସୁଯୋଗ
ଦେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଚ୍ଛାରେ ତାକୁ ଭୂମିରେ ବିଦ୍ଧ
କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ତାକୁ ଏକାଥରେ ହତ୍ୟା
କରିବ।"
9କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଅବୀଶୟକୁ କହିଲେ, "ଶାଉଲଙ୍କୁ ମାର
ନାହିଁ। ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଛା
ଯାଇଥିବା ରାଜାଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ।
10ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେବେ। ଶାଉଲ ସାଧାରଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା
ସେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇ ମରିବେ। 11କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି,
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ବଛା ଯାଇଥିବା ରାଜାଙ୍କୁ ଆଘାତ
କରିବାକୁ ନ ଦିଅନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକ ପାଖରୁ ବର୍ଚ୍ଛା
ଓ ଜଳପାତ୍ର ନେଇଆସ, ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିବା।"
12ତେଣୁ ଦାଉଦ ଶାଉଲଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ପାଣିପାତ୍ର
ବର୍ଚ୍ଛାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଲେ ଓ ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଓ
ଅବୀଶୟ ସେ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଲେ। କୌଣସି
ଲୋକ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ କ'ଣ ସବୁ ଘଟିଗଲା। କୌଣସି
ଲୋକ ଏହାକୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ। କୌଣସି ଲୋକ ମଧ୍ୟ
ନିଦରୁ ଉଠି ନ ଥିଲେ। ଶାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ
ସୈନ୍ୟ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଗଭୀର
ନିଦ୍ରା ଦେଇଥିଲେ।

ଦାଉଦ ପୁଣିଥରେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କଲେ

13ଦାଉଦ ପାହାଡ ଆରପାଖକୁ ଯାଇ ଦୂରରେ ପର୍ବତ-
ଶିଖରରେ ଠିଆ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ଥାନ
ଦୂରଥିଲା। 14ଦାଉଦ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ନେରର ପୁତ୍ର ଅବ୍ନେରକୁ
ଡାକି କହିଲେ, "ହେ ଅବନେର ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର
ଦିଅ।"
ଅବନେର ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ କିଏ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି
ରାଜାଙ୍କୁ ଡାକୁଛ?"
15ଦାଉଦ ଅବ୍ନେରକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜଣେ
ପୁରୁଷ ନୁହଁ? ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଭଲ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ନିଜର ପ୍ରଭୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଗିଲ
ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ରାଜାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ସାଧାରଣ
ଲୋକ ଛାଉଣୀକୁ ଆସିଥିଲା। 16ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା
କଲ, ତାହା ଭଲ ନୁହେଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନୋନୀତ ରାଜା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଗି
ରହିଲ ନାହିଁ। ରାଜାଙ୍କର ବର୍ଚ୍ଛା ଓ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ନିକଟରେ
ଥିବା ଜଳପାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖୁଛ।"
17ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ୱର ଜାଣିଥିଲେ। ଶାଉଲ କହିଲେ,
"ଏହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱର ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ?"
ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ହଁ, ଏହା ମୋର ସ୍ୱର ଅଟେ।
ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର ମହାଶୟ।" 18ଦାଉଦ ପୁଣି
କହିଲେ, "ମହାଶୟ ଆପଣ କାହିଁକି ମୋର ପଛେପଛେ
ଗୋଡାଉଛନ୍ତି? ମୁଁ କ'ଣ ଅପରାଧ କଲି? କେଉଁ ଦୋଷ ମୁଁ
କରିଛି? 19ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମହାରାଜ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ମୋ
କଥା ଶୁଣ, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବାକୁ
ତୁମ୍ଭକୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅନ୍ତି, ତାହେଲେ ତାଙ୍କୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ଦିଅ। ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ତାହା କରିଥାନ୍ତି,
ତେବେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଶାପ ପାଆନ୍ତୁ।
କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ସେହି ଦେଶରୁ ବାହାର କରି
ଦେଇଛନ୍ତି। ଯେଉଁଠାକି ମୋତେ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ,
'ଯାଅ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କର ପୂଜା କର।' 20ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ମରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ।
ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଗୋଟିଏ ଡାଆଁଶର ଅନ୍ୱେଷଣରେ କିମ୍ବା
ପର୍ବତରେ ଏକ ତିତିର ପକ୍ଷୀ ଶିକାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ବାହାର ଆସିଛନ୍ତି।"

21ତା'ପରେ ଶାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ପାପ କଲି, ହେ
ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ଫେରିଆସ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ ଆଘାତ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ନାହିଁ। ଆଜି ମୋର ଜୀବନ ତୁମ୍ଭ
ନିକଟରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେଲା। ମୁଁ ମୂର୍ଖତାର କର୍ମ କରିଅଛି ଓ
ଅତିଶୟ ଭୁଲ କରିଅଛି।"
22ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଏହିଠାରେ ରାଜାଙ୍କର ବର୍ଚ୍ଛା
ଅଛି। ତୁମ୍ଭର ଜଣେ ଲୋକକୁ ପଠାଇ ଏହାକୁ ନେଇଯାଅ।
23ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ
ଫଳ ଦିଅନ୍ତି। ସେ ତାକୁ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି
ଏବଂ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ
ହସ୍ତରେ ଆଜି ସମର୍ପଣ କଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ
ରାଜାଙ୍କୁ ମୁଁ ହତ୍ୟା କରି ନାହିଁ। 24ଆଜି ମୁଁ ଦେଖାଇ ଦେଲି
ଯେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ମହାନ, ସେହିପରି
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ସେ
ଦେଖାଇ ଦେବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର
କରନ୍ତୁ।"
25ତା'ପରେ ଶାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ
ତୁମ୍ଭର ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭେ
ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସଫଳ
ହେବ।"
ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ବାଟରେ ଗଲେ ଓ ଶାଉଲ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ
ଫେରିଲେ।

ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କଲେ

27 କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କଲେ, "ମୁଁ ଦିନେ
ଶାଉଲଙ୍କ ହାତରେ ଧରାହେବି। ଏହା ସବୁଠୁ ଭଲ
ହେବ। ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା
କରିବି। ତହିଁରେ ଶାଉଲ ଇଶ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଖୋଜି
ନିରାଶ ହେବେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା
ପାଇବି।"
2ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର 600 ଲୋକ ଇଶ୍ରାୟେଲ
ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ମାୟୋକର ପୁତ୍ର ଆଖୀଶ ନାମକ ଗାଥର
ରାଜା ନିକଟକୁ ଗଲେ। 3ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଖୀଶ ନିକଟରେ
ଗାଥ ନଗରରେ ବାସ କଲେ। ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର
ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ବାସ କଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀରୁ
ଅହୀନୋୟମ ଓ କର୍ମିଲର ଅବୀଗଲ। ଅବୀଗଲ ନାବଲର
ବିଧବା ଥିଲେ।
4ଲୋକମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦ ଗାଥକୁ
ପଳାଇ ଅଛି। ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କର
ଅନ୍ୱେଷଣ କଲେ ନାହିଁ।
5ଦାଉଦ ଅଖୀଶଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି
ଖୁସି ତେବେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସହରରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଦିଅ। ମୁଁ
କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ମୁଁ ସେଠାରେ ବାସ କରିବି, କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏ ରାଜକୀୟ ସହରରେ ନୁହିଁ।"
6ସେହିଦିନ ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସିକ୍ଲଗ୍ ନଗର ଦେଲା ଏବଂ
ସିକ୍ଲଗ୍ ନଗର ଅଦ୍ୟାପି ସିକ୍ଲଗ୍ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ
ଅଛି। 7ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକବର୍ଷ ଚାରି ମାସ
ବାସ କଲେ।

ରାଜା ଅଖୀଶଙ୍କୁ ଦାଉଦ ନିର୍ବୋଧ ବନାଇଲେ

8ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗଶୂରୀୟ, ଅମାଲେକୀୟ
ଓ ଗିଷରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥାନ୍ତି। ଶୂରର
ସନ୍ନିକଟ ଓ ମିଶର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଦେଶ, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ
ପୂର୍ବକାଳରେ ସେଠାରେ ସେ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ।
9ଦାଉଦ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କର
ମେଷ, ଗାଈ, ବଳଦ, ଗଧ, ଓଟ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ଲୁଗାପଟା ଆଣି ଅଖୀଶଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଅନୁମତି
ଦେଲେ ନାହିଁ।
10ଦାଉଦ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକଥର କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର
ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପଚାରୁ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆଜି କେଉଁଠାକୁ
ଚଢାଉକରିବା ପାଇଁ ଗଲ? ଦାଉଦ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭେ
ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ ଯିରହମିଲୀୟଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ
କେନୀୟମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ" ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲୁ। 11ଦାଉଦ
କଦାପି ଗାଥକୁ ଆଣିବାକୁ କାହାରିକୁ ଜୀବିତ ରଖୁ ନ
ଥିଲେ। ସେ ଭାବୁଥିଲେ, "ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଲୋକକୁ ଜୀବିତ
ଛାଡୁ, ସେ ଲୋକମାନେ ଅଖୀଶଙ୍କୁ ସବୁ କହିଦେବେ,
ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ କ'ଣ କରୁଥିଲି।"
ସେ ସର୍ବଦା ଏହା କରୁଥିଲେ ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟ
ଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ। 12ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ନିଜକୁ ନିଜେ କହିଲା, "ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉଦର ନିଜର ଲୋକମାନେ
ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେଣି, ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ଦାଉଦଙ୍କୁ ବହୁତ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉଦ
ମୋର ଦାସ ହୋଇ ଚିରଦିନ ରହିବ।"

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ

28 କିଛିଦିନ ପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିଲେ।
ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରୁଛ କି ଯେ
ତୁମେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ମୋ ସହିତ
ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯିବ।"
2ଦାଉଦ ଅଖୀଶଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତାହାଲେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ
କ'ଣ କରିବ ଆପଣ ଜାଣିବେ।"
ତେଣୁ ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, "ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ମୋର ଜୀବନସାରା ଦେହରକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବି।"

ଶାଉଲ ଓ ଐନଠାରେ ଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ

3ଶାମୁୟେଲ ମରି ଯାଇଥିଲେ, ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟବାସୀ
ଶାମୁୟେଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତି ଦୁଃଖର ସହ ସମବେଦନା
ଜଣାଇ ଶୋକ କରି ତାଙ୍କର ନିଜ ସ୍ଥାନ ରାମାଠାରେ କବର
ଦେଉଥିଲେ।
ଶାଉଲ ଭୂତୁଡିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିତାଡିତ
କରି ଦେଇଥିଲେ।

4ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ।
ସେମାନେ ଶୂନେମରେ ତାଙ୍କର ସେନା ଛାଉଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରୁଥିଲେ। ଶାଉଲ ସମସ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟବାସୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ
କରି ଗିଲ୍‌ବୋୟରେ ସେନା ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। 5ଶାଉଲ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସେନା ଛାଉଣୀକି ଦେଖିବାକୁ ଭୟ କଲେ।
ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଭୟରେ ଚୁରମାର ହୋଇଗଲା। 6ଯେତେବେଳେ
ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଉତ୍ତର
କଲେ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଉରୀମ୍ ଦ୍ୱାରା ନା
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ।
7ତା'ପରେ ଶାଉଲ ନିଜର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ,
"ମୋ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଖୋଜ ଯେ କି ମୃତ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ସହିତ କଥା ହୋଇପାରିବ। ମୁଁ ଯିବି
ଓ ତାକୁ ପଚାରିବି ଯାହାସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି।"
ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଐ୍ୟନ ନଗରରେ
ଏକ ଏହିପରି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଅଛି।"
8ଶାଉଲ ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ଅଲଗା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କର
ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ରାତିରେ
ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ। ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ
ମୋପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ଡାକ ଯିଏକି ଭବିଷ୍ୟତରେ କଣ
ହେବାକୁ ଯାଉଛି ମୋତେ କହି ପାରିବ। ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଆତ୍ମାକୁ
ଆଣ ଯାହାର ନାମ ମୁଁ କହୁଛି।"
9କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ
ଶାଉଲ ଯାହା କରିଅଛି। କିପରି ସେ ଭୁତୁଡ଼ିୟା ଓ
ଗୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଦେଶରୁ ବିତାଡିତ କରିଛି। ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇ ମାରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ।"
10ଶାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ନେଇ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି
କହିଲା, "ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଏହି କଥା ପାଇଁ
ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ନାହିଁ।"
11ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, "ମୁଁ କାହାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ
ଉଠାଇ ଆଣିବି।" ସେ କହିଲେ, "ମୋ ପାଖକୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ
ଉଠାଇ ଆଣ।"
12ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଦେଖି ରଡ଼ି କରିବାକୁ
ଲାଗିଲା। ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ କାହିଁକି ପ୍ରତାରଣା କଲ? ତୁମ୍ଭେ ଶାଉଲ।"
13ରାଜା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, "ଭୟ କର ନାହିଁ,
ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଦେଖୁଛ?" ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଜଣକ କହିଲା, "ମୁଁ
ଦେଖୁଛି ଏକ ଶକ୍ତି ଭୂମିରୁ ବାହାରୁଛି।"
14ଶାଉଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ସେ କିପରି ଦେଖିବାକୁ.!"
ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଜଣକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ସେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ
ପରି ଦେଖା ଯାଉଛି ଓ ସେ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି।"
ତେଣୁ ଶାଉଲ ଜାଣିଲେ ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଶାମୁୟେଲ,
ତେଣୁ ସେ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାମ କଲେ। 15ଶାମୁୟେଲ
ଶାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟସ୍ତ କଲ?
ମୋତେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଉଠାଇଲ?"
ଶାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ବିପଦରେ ପଡିଛି,
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ
ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ
ଆଉ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି। ସେ ମୋତେ ସ୍ୱପ୍ନରେ କିମ୍ବା
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି।
ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲି ଯେ, ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ
ହେବ କୁହନ୍ତୁ।"
16ଶାମୁୟେଲ କହିଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀ ଦାଉଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ବ୍ୟସ୍ତ କରୁଅଛ?
17ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେ ନିଜ ପାଇଁ
ସେହିପରି କରିଅଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରାଜ୍ୟ
ଛଡାଇ ନେଇ ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି।
18ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭେ
ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେନିଥିବା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖାଇଲ
ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି।
19ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଇଶ୍ରାୟେଲକୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ କରାଇବେ। ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ
ଆସନ୍ତା କାଲି ମୋ ସହିତ ଏହିଠାରେ ରହିବ।"
20ଶାଉଲ ସେହିକ୍ଷଣି ଭୂମିରେ ଲମ୍ବ ହୋଇ ପଡିଗଲେ ଓ
ଶାମୁୟେଲଙ୍କ କଥାରେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଭୟଜାତ ହେଲା।
ଶାଉଲ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ। କାରଣ ସେ ସେଦିନ
ଓ ରାତି କିଛି ଆହାର କରି ନ ଥିଲେ।
21ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି
ଦେଖିଲା ଯେ, ସେ ଅତି ଭୟଭୀତ ଥିଲା। ସେ କହିଲା,
"ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଛି। ମୁଁ
ମୋର ଜୀବନକୁ ସଙ୍କଟାପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ, ମୁଁ
ତାହା କଲି। 22ଦୟା ପୂର୍ବକ ମୋ କଥା ଟିକେ ଶୁଣନ୍ତୁ।
ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଲୋଡୁଛି।
ଆପଣ ନିଶ୍ଚିତ ଖାଇବେ, ତା'ପରେ ଆପଣ ଶକ୍ତି ପାଇ
ଆପଣା ବାଟରେ ଚାଲିଯିବେ।"
23କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ, ଶାଉଲ ମନା କଲେ, "ମୁଁ କିଛି
ଖାଇବି ନାହିଁ।" ଶାଉଲର ଦାସୀମାନେ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ
ଲୋକଟି ସହ ମିଶି ତାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ। ଶେଷରେ ଶାଉଲ ସେମାନଙ୍କର କଥା ରକ୍ଷା କଲେ
ଓ ଭୂମିରୁ ଉଠିଲେ ଓ ବସିଲେ। 24ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟାର
ଏକ ସୁସ୍ଥସବଳ ବାଛୁରି ତା'ର ଗୃହରେ ଥିଲା। ସେ ତାକୁ
ମାରିଲା ଓ ଅଟା ନେଇ ଦଳିଲା ଓ ତାକୁ ତାଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା। 25ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ
ଶାଉଲ ଓ ତା'ର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପରିଶିଲା, ଶାଉଲ ଏବଂ
ଦାସମାନେ ଖାଇଲେ। ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ସେମାନେ ସେ
ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ।

"ଦାଉଦ ଆମ ସହିତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ!"

29 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଙ୍କ ସହିତ
ଅଫେକରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ଓ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ
ଯିଷ୍ରିୟେଲସ୍ଥ ଝରଣା ନିକଟରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।
2ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ଶହ ଶହ, ହଜାର ହଜାର
ସୈନ୍ୟ ନେଇ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ।

ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ଅଖୀଶ ସହିତ ପଛେ
ପଛେ ଆଗେଇଲେ।
3ଅଖୀଶ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଅଧିପତିଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏବ୍ରୀୟମାନେ
ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି?"
ଅଖୀଶ୍ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶାସକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏ ହେଉଛନ୍ତି
ଦାଉଦ। ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଇଶ୍ରାୟେଲର ରାଜା
ଶାଉଲଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ। ଦାଉଦ ମୋ ସହିତ
ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ରହିଲେଣି। ସେ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଛାଡି ମୋ
ପାଖରେ ରହିବା ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ
ପାଇ ନାହିଁ।"
4କିନ୍ତୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶାସକଗଣ ଅଖୀଶ ଉପରେ ରାଗିଲେ।
ସେମାନେ କହିଲେ, "ଦାଉଦଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଅ। ତୁମ୍ଭେ ତା
ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ସେ ନିଜର ସେହି
ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଯାଉ। ସେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇପାରିବ
ନାହିଁ। ସେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ସହିତ ରହେ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭ
ନିଜ ଛାଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବ। ସେ
ତା'ର ରାଜା ଶାଉଲଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ନିଜର
ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିବ। 5ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯାହା
ପାଇଁ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୀତଟିଏ
ବୋଲନ୍ତି, ତାହା ହେଲା,

"ଶାଉଲ ହତ୍ୟା କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ଦାଉଦ ହତ୍ୟା କଲେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ"

6ତେଣୁ ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ
ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଅନୁଗତ
ରହିବ। ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଲେ
ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବି। ମୋ ସହିତ ରହିବା ଦିନଠାରୁ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ। ତଥାପି ପଲେଷ୍ଟୀୟ
ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ନୁହଁ। 7ଶାନ୍ତିରେ
ଫେରିଯାଅ। ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶାସକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି
କରନାହିଁ।"
8ତେଣୁ ଦାଉଦ ଅଖୀଶଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ କ'ଣ ତ୍ରୁଟି
କରିଅଛି କି? ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଦିନରୁ
ମୋର କିଛି ଭୂଲ୍ କାମ ଆପଣ ଦେଖିଛନ୍ତି କି? ନାଁ, କାହିଁକି
ମୁଁ ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବି ନାହିଁ?"
9ଅଖୀଶ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ତୁମ୍ଭେ
ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ। ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ
ସ୍ୱରୂପ। ତଥାପି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଶାସକମାନେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଦାଉଦ
କେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ।'
10ଆସନ୍ତା କାଲି ସକାଳେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ମୁଁ
ଦେଇଥିବା ଜାଗାକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍। ଦୟାକରି ଅଧିପତିମାନେ
କହିଥିବା କଥାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଭଲ
ଲୋକ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ମାତ୍ରେ ଫେରିଯିବା ଭଲ।"
11ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ପତ୍ୟୁଷରୁ ଉଠି
ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ଆଉ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ଯିଷ୍ରିୟେଲକୁ ଗମନ କଲେ।

ଅମାଲେକୀୟମାନେ ସିକ୍ଲଗ୍ ଆକ୍ରମଣ କଲେ

30 ତୃତୀୟ ଦିନ ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ
ସିକ୍ଲଗ୍‌ରେ ପହଁଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ
ଅମାଲେକୀୟମାନେ ସିକ୍ଲଗ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ଅମାଲେକୀୟ
ଲୋକମାନେ ନେଗେଭ ଆକ୍ରମଣ କରି ଓ ସିକ୍ଲଗ୍‌କୁ ଆକ୍ରମଣ
କରି ସହରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ। 2ସେମାନେ
ସିକ୍ଲଗ୍‌ର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ
ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଓ ସମସ୍ତ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି
ଆଣିଥିଲେ। ସେମାନେ କାହାରିକୁ ମାରି ଦେଇ ନଥିଲେ।
ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ
ପଥରେ ନେଇଯାଇଥିଲେ।
3ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନେ ସିକ୍ଲଗ୍‌କୁ
ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ, ସହର ଜଳୁଅଛି।
ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲା, ଭଉଣୀ, ଝିଅ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି
ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ଅମାଲେକୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି।
4ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର
ସୈନିକ ଥିଲେ, ସମସ୍ତେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।
ସେମାନେ ଏତେ କାନ୍ଦିଲେ ଯେ, ଆଉ କାନ୍ଦିବାକୁ ଦୁର୍ବଳ
ହୋଇ ପଡିଲେ। 5ଅମାଲେକୀୟମାନେ ମଧ ଦାଉଦଙ୍କର ଦୁଇ
ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି। ଅହୀନୋମ୍ ଯିଷ୍ରିୟେଲୀୟା ଓ
କର୍ମିଲୀୟ ନାବଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବୀଗଲ୍।
6ଯେତେ ଲୋକ ସେ ସୈନ୍ୟ ଦଳରେ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ
ଦୁଃଖ ଓ କ୍ରୋଧି ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ
ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପଥରରେ
ମାରିବାକୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ନିଜକୁ
ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସବଳ କଲେ। 7ଦାଉଦ
ଅହୀମେଲକର ପୁତ୍ର ଅବିୟାଥର ଯାଜକଙ୍କୁ କହିଲେ ମୋ
ପାଖକୁ "ଏଫୋଦ୍ ଆଣ।"
8ତା'ପରେ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡାଇଲେ,
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ପାରିବି କି?"
ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତାଙ୍କ ପଛେ ଗୋଡାଅ।
ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଧରିପାରିବ। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ତାଙ୍କ
ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବ।"

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଜଣେ ମିଶରୀୟ ଦାସକୁ ପାଇଲେ

9-10ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର 600 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ
ବିଷୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେଠାରେ 200 ଲୋକ
ରହିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ
ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡିଥିଲେ। ତେଣୁ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ
400 ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ
ଗୋଡ଼ାଇଲେ।
11ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ କ୍ଷେତରେ ଜଣେ ମିଶରୀୟକୁ
ପାଇଲେ। ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ।
ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ଦେଲେ। 12ସେମାନେ
ମିଶରୀୟଙ୍କୁ ଡିମ୍ବିରି ଚକ୍ତିରୁ ଖଣ୍ଡେ ଓ ଦୁଇ ପେଣ୍ଡା କିସ୍‌ମିସ୍

ଦେଲେ। ସେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ଶାନ୍ତ ଅନୁଭବ କଲା।
ସେ ତିନିଦିନ ଏବଂ ତିନିରାତି କିଛି ଖାଇ ନ ଥିଲେ, ପାଣି
ପିଇଲେ ନାହିଁ।
13ଦାଉଦ ମିଶରୀୟଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭର ମାଲିକ କିଏ?
ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?”
ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଜଣେ ମିଶରୀୟ। ମୁଁ ଏକ ଅମାଲେକୀୟର
ଜଣେ ଦାସ ଅଟେ। ତିନିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲି,
ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। **14**ଆମ୍ଭେମାନେ
କରେଥୀୟମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ନେଗେଭ ଆକ୍ରମଣ କଲୁ।
ଆମ୍ଭେମାନେ ସିକ୍ଲଗକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲୁ ଓ ଯିହୁଦାର
କାଲେବ୍‌ମାନଙ୍କର ବସତି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲୁ।”
15ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସେହି
ସୈନ୍ୟଦଳ ନିକଟକୁ ନେଇପାରିବ କି ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର
ପରିବାରକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି।”
ମିଶରୀୟ ଜଣକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କୁହ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାରିଦେବ ନାହିଁ କି
ମୋର ମୁନିବ ନିକଟରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିବ ନାହିଁ।
ତେବେ ମୁଁ ଅଭିଯାନରେ ନେତୃତ୍ୱ କରିବି।”

ଦାଉଦ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କଲେ

16ସେହି ମିଶରୀୟ ଜଣକ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
ନେଇଗଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ
ଏକତ୍ରିତ ଭାବରେ ବସି ଖିଆପିଆ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଓ ଯିହୁଦାରୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରିଥିବା ବହୁତ
ସାମଗ୍ରୀମାନ ଉପଭୋଗ କଲେ ଓ ସେଠାରେ ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲେ।
17ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ
କଲେ। ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟରୁ ପରଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯେଉଁ 400 ଲୋକ ଓଟ
ଚଢ଼ିଲେ ଏବଂ ପଳାଇଲେ ସେହି ଅମାଲେକୀୟ ବ୍ୟତୀତ
କେହି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନାହିଁ।
18ଦାଉଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଫେରି ପାଇଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ
ଅମାଲେକୀୟମାନେ ନେଇଯାଇ ଥିଲେ। ଏପରିକି ତାଙ୍କର
ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। **19**ତାଙ୍କର କୌଣସି ଜିନିଷ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି
ହରାଇ ନ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବୟସ୍କ ଲୋକ,
ପିଲା, ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାଉଦ ରକ୍ଷାକଲେ।
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦ ନେଇ
ଆସିଲେ। **20**ଦାଉଦ ସମସ୍ତ ମେଷ ଓ ଗାଈମାନ ପୁନର୍ବାର
ପାଇଲେ। ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ
ଆଗେ ଆଗେ ନେଲେ ଓ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା
ହେଉଛି ଦାଉଦର ଲାଭ।”

ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସମାନ ଭାଗ ହେବ

21ଦାଉଦ ବିଷୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ଥିବା 200 ଜଣ
ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ରହିଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ
ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ହେତୁ ତାଙ୍କ ପଛେ ଆସି ପାରି ନ ଥିଲେ,
ସେମାନେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ
ବାହାରି ଆସିଲେ। ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର
କୁଶଳବାର୍ତ୍ତା ପଚାରିଲେ। **22**କିଛି ଦୁଷ୍ଟ, ଖଳ ପ୍ରକୃତିର
ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲେ। ସେହି ଖଳ
ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଏହି ଯେଉଁ 200 ଜଣ
ଲୋକ ଆମ ସଙ୍ଗେ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଆଣିଥିବା
ଦ୍ରବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର
ପିଲା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଫେରାଇ ଦିଅ।”
23ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ମୋର ଭାଇମାନେ
ସେପରି କର ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଦେଲେ, ସେ
ବିଷୟରେ ଭାବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି, ଆମକୁ
ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରାଇଲେ।
24ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା କିଏ ଶୁଣିବ? ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆଣିଥିବା
ସାମଗ୍ରୀରେ ଯିଏ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟ ଓ ଯିଏ
ଭଣ୍ଡାରର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାଗ ପାଇବ।”
25ଦାଉଦ ସେହିଦିନଠାରୁ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରଚଳନ କଲେ। ଯାହା
ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ରାୟେଲରେ ଚାଲୁଅଛି।
26ଦାଉଦ ସିକ୍ଲଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ତା'ପରେ ସେ
ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ
ଯିହୁଦାର ନେତାଙ୍କ ନିକଟକୁ। ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଏହିଠାରେ
କିଛି ଉପହାର ଅଛି ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଆଣା ଯାଇଅଛି।”
27ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦାଉଦ
କିଛି ବେଥେଲର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ, ନେଗେଭର ରାମା ଓ
ଯତ୍ତୀର ନେତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। **28**ଅରୋୟର,
ଶିଫମୋତ୍ ଓ ଇଷ୍ଟିମୋୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଛି ପଠାଇଲେ।
29ସେ କେତେକଙ୍କୁ ରାଖଲ୍ ଓ ଯିରହମେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହର
କେନତ୍ ସହର ପଠାଇଲେ। **30**ହର୍ମା, କୋରାଶନ୍, ଅଥାକ୍,
31ଓ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଦାଉଦ ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଏହି ନେତାମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ।
ଯେଉଁଠାରେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗମନାଗମନ
ହେଉଥିଲେ।

ଶାଉଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

31 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ
ଏବଂ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଭୟରେ ସେଠାରୁ ଦୌଡ଼ି
ପଳାୟନ କଲେ। ଗିଲବୋୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ବହୁତ
ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଗଲା। **2**ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲ
ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ।
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ, ଅବୀନାଦବ
ଏବଂ ମଲକୀଶୂୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।
3ଯୁଦ୍ଧ ଭୟଙ୍କର ରୂପ ଧାରଣ କଲା, ଶାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀମାନେ ଅତି ଦୈନ୍ୟ ଭାବେ ତୀରମାରି ଶାଉଲକୁ
ଆଘାତ କଲେ। **4**ଶାଉଲ ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ତୁମ୍ଭର ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ତୁମ୍ଭର ଖଣ୍ଡାରେ ମୋତେ ହତ୍ୟା
କର। ତାହେଲେ ଅସୁନ୍ନତ ଲୋକମାନେ ଆସି ମୋତେ ଗାଳି
ଦେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।” କିନ୍ତୁ
ଶାଉଲର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଦାସ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ
ଶାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମନା କଲା।

ତେଣୁ ଶାଉଲ ତାଙ୍କର ନିଜର ଖଣ୍ଡା ବାହାର କଲେ ଓ
ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 5ତେଣୁ ଶାଉଲଙ୍କର ଦାସ
ଦେଖିଲା ଯେ ଶାଉଲ ମରିଯାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ତା'ର ଖଣ୍ଡା
ବାହାର କରି ନିଜ ଖଣ୍ଡାରେ ଶାଉଲଙ୍କ ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ। 6ତେଣୁ ଶାଉଲ, ତାଙ୍କର ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ତାଙ୍କର
ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ସମସ୍ତେ ସେଦିନ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଏକତ୍ରୀତ
ଭାବରେ ମଲେ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ

7ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯିଷ୍ରିୟେଲ ଉପତ୍ୟକାର
ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରେ ବାସ
କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ
ଦୌଡ଼ି ପଳାଉଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଶାଉଲ ଓ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ମରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେ
ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ତା'ପରେ
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେହି ସହରକୁ ଆସିଲେ, ଓ ସେଠାରେ
ବାସ କଲେ।

8ତା' ପରଦିନ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ
ପାଖରେ ରହିଯାଇଥିବା ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଦେବାକୁ ଆସିଲେ।
ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଗିଲବୋୟ ପର୍ବତ
ଉପରେ ଶାଉଲ ଏବଂ ତା'ର ତିନିପୁତ୍ର ନିହତ ହୋଇ ପଡି
ରହିଛନ୍ତି। 9ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଶାଉଲଙ୍କର ମସ୍ତକ କାଟି ତାଙ୍କର
କବଚ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନେଇଗଲେ। ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ନିଜ ନିଜର
ଦେବଗଣ ଗୃହ ବା ମନ୍ଦିରକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ଚାରି
ଆଡକୁ ଖବର ଦେଇ ପଠାଇଲେ। 10ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ
ଶାଉଲଙ୍କର କବଚ ସାଞ୍ଜୁଆ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଆଷ୍ଟାରୋତ୍ ଦେବୀଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଲେ। ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାଉଲଙ୍କ ଶରୀରକୁ
ବୈଥ୍‌ଶାନ୍ କାନ୍ଥରେ ଟାଙ୍ଗି ରଖିଲେ।

11ଯାବେଶ-ଗିଲୟଦ ନିବାସୀମାନେ, ଶାଉଲଙ୍କ ପ୍ରତି
ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କୃତ କର୍ମର ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ। 12ତେଣୁ
ଯବୟିଷର ସୈନ୍ୟମାନେ ବୈଥ୍‌ଶାନକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ରାତ୍ରି
ତମାମ ଯାତ୍ରା କଲେ, ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଁଞ୍ଚି
ଶାଉଲଙ୍କର ଶରୀରକୁ ବୈଥଶାନ କାନ୍ଥରୁ ତଳକୁ କାଢିଲେ,
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାଉଲର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ଯାବେଶକୁ
ଆଣିଲେ। ଯାବେଶର ଏହିସବୁ ଲୋକମାନେ ଶାଉଲ ଓ
ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ସେହିଠାରେ ପୋଡି ଦେଲେ।
13ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଶାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର
ଅସ୍ଥି ସଂଗ୍ରହ କରିଆଣି ଯାବେଶଠାରେ ଥିବା ଏକ ଝାଉଁ ବୃକ୍ଷ
ତଳେ ତାହାକୁ ସମାଧି ଦେଲେ। ତା'ପରେ ଯାବେଶର
ଲୋକମାନେ ଶୋକ ସନ୍ତାପ୍ତ ଭାବରେ ଦୁଃଖରେ ଶୋକ
ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ସାତଦିନ ବିନା ଆହାରରେ ଶୋକ ପାଳନ
କଲେ।